1 ⅋

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಾರೋಗ್ಯ

ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿನೇ ನಮಸ್ತು॥ ನಿರ್ವಿಘ್ನ ಸಮಾಪನಮಸ್ತು॥

ಪಂಚತಂತ್ರ ಬರೆಯುವದಕ್ಕೆ ಶುಭಮಸ್ತು॥

ಪಾಟಲಿಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸುದರ್ಶನನೆಂಬ

ರಾಜನು ಮಹಾಸಾಧುವೃತ್ತಿ ಶೀಲನಾಗಿ ಉದಾರತ್ವ

ದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲು ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ

ನಂತರ ಹೇಳಿದನು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಪ್ರಥಮ ವಿದ್ವಾಂಸ ದಾನ ಶೀಲ ಶೂರ ರಂಗವಃ

ಶಾಸ್ತ್ರ ನಿಪುಣ ಧೀರಃ ವಿದ್ವಾಂಸ ಪ್ರಸ್ತಾವ ನಿಶ್ಚಯ ದಾತಾ

ಪಂಚೈವ ರತ್ನಾನಿ ಗುಣಾನ್ವಿತಾನಿ॥ ಟೀಕು॥

ಧರೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಿರಬೇಕು ರಾಜ್ಯವಾಳಿ

ಯಾದವರಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರಿರಬೇಕು ಶಾಸ್ತ್ರ

ರನ್ನಾದರೂ ಶಾಂತವಾದ ದರ ಧ್ಯಾಯರು ಇರಬೇಕು

ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ವಾಕ್ಶುದ್ಧಿ ಇರಬೇಕು ಯಾವುದಾದರೂ ನಾಲ್ಕು

ವರುಜಿ ವೃತ್ತವೆನಿಸಿಕೊಂಬುದು ಧೂರ್ತರಿಗೆ ಲಕ್ಷಣಾ॥

ಶ್ಲೋ॥ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಂ ಸ್ವಜನೇ ದಯಾ ಪರಜನೇ ಶಾಠ್ಯಂ ಸದಾ ದುರ್ಜನೇ ।

ಪ್ರೀತಿಂ ಸಾಧುಜನೇ [illegible] ನಯೋ ನೃಪಜನೇ । ವಿದ್ವಜ್ಜನೇ ಚಾರ್ಜ

ವಂ । ಶೌರ್ಯಂ ಶತ್ರುಜನೇ ದಯಾ ಗುರುಜನೇ ನಾರೀಜನೇ

ಧೂರ್ತನೆತಾ । ತಯೇ ಚೈವಂ ಪುರುಷಾ ಕಲಾಸು ಕುಶಲಾಸ್ತೇಷ್ವೇವ

ಲೋಕಸ್ಥಿತಿಃ॥ ಟೀಕು॥

ತನ್ನ ಬಂಧುವರ್ಗದಲ್ಲಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಿರಬೇಕು । ತನ್ನ ಸೇವಕ

ರಲ್ಲಿ ದಯೆ ಇರಬೇಕು । ದುರ್ಜನರಲ್ಲಿ ಹುಸಿಯಿರಬೇಕು ।

ಉತ್ತಮ ಪುರುಷರ ಸಂಗಡ ವಿನಯವಾಗಿರಬೇಕು ।

ಧೂರ್ತರಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕಾರವಿರಬೇಕು । ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ಸಾತ್ವ

ವಿರಬೇಕು । ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಾಕ್ರಮವಿರಬೇಕು । ಗುರುಹಿರಿ

ಯರಲ್ಲಿ ಸೈರಣೆಯಿರಬೇಕು । ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಧೂರ್ತತನ

ವಿರಬೇಕು । ಯಿಂಥಾ ಗುಣಾವುಳ್ಳವನು ಲೋಕದೊಳಗೆ ಮಹಾ

ಪ್ರಾಜ್ಞನೆನಿಸಿಕೊಂಬನು ।

ಶ್ಲೋ॥ ಉದಮೇವ ಮತಾ ಮಹಿನ್ನಾಶೇ । ಪ್ರಶಿಃಸ್ವವೃತ್ತಿ ಶೇಷ

ಚಿಂತಯೇತ್ । ಉದಧೇರಿವ ವಸ್ತಾ ತಿರಸ್ಕೃತಾ ।

ನವಿಧಾನನಂತ್ರ ಬೇಕು॥ ೩॥

ಅರಸನು ಯಾವದುಷ್ಟಜನಗಳೆಲ್ಲರು ದುರ್ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದರೆ।
ಸಮುದ್ರರಾಜನು ಸರ್ವನದಿಗಳಿಂದ ನೀರು ತುಂಬುವಂತದೆ
ಆ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರನಾಗಿ ದುಷ್ಟರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಯಲ್ಲಿ
ಅರಸುಗಳು ಸಮಸ್ತರಂ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರಬೇಕು॥

ಶ್ಲೋ॥ ವಿಪದಿ ಧೈರ್ಯಮಥಾಭ್ಯುದಯೇ ಕ್ಷಮಾ ಸದಸಿ ವಾಕ್ಪಟುತಾ
ಯುಧಿ ವಿಕ್ರಮಃ ಯಶಸಿ ಚಾಭಿರತಿರ್ವ್ಯಸನಂ ಶ್ರುತೌ ಪ್ರಕೃತಿ
ಸಿದ್ಧಮಿದಂ ಹಿ ಮಹಾತ್ಮನಾಂ॥ ೩॥

ವಿಪತ್ತು ಬಂದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು। ಅಭ್ಯುದಯ ಬಂದಲ್ಲಿ
ಸಮಾಧಾನವಿರಬೇಕು। ಸಭಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಂತೋಷ
ಕರವಾದ ಮಾತನಾಡಬೇಕು। ರಣದಲ್ಲಿ ಸಾಹಸವಂತನಾಗಿರ
ಬೇಕು। ಕೀರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವಿರಬೇಕು। ಯಿದೆಲ್ಲ ರಾಜರುಗಳಿಗೆ
ಉತ್ತಮವಾದ ಗುಣಗಳು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಧರ್ಮ್ಯಂ ಪ್ರಿಯಂ ವಚಃ ಸತ್ಯಂ ಸಚ್ಚ ಪದಸ್ಪಷ್ಟಿ ಶಕ್ತಿಃ ಪ್ರಭಾವಸಿಂಹಸ್ಯ
ಬುದ್ಧಾ ಶ್ರೀಯ ಮಂಡಲಾ ಸ್ವಾತ್ಮರಕ್ಷಣಂ ಪರಧನ ಪರಸ್ತ್ರೀಃ ಮಂಡ
ಲಂ ಪ್ರೀತಿ ಸ್ಸೋಮಂ ನಾನಾಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ರಾಗದೋಷೌ ಪುರುಷ
ಗುಣಾರ್ಹಾ ಯೋಗ್ಯತಾ ನ ಶ್ಲೋ। ಅರ್ಥಾನಂ ರಕ್ಷಣೋಯಂ

ರಣಾಶರ:ಪವನ: ಪಾವನಾಂಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯೇಂತಿ॥೭॥

ಪ್ರಾವನಾನೊಬ್ಬನೆ ವೊದಯ ಧರ್ಮ್ಯವೆಂತೆಯುರ ಬೇಕು

ನದ ವಪ್ರಧಾನರ ಚಿತ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿರ ಬೇಕು। ವೇಗ

ವೇಗ್ಯಯನ್ನು ವನರಿದು ನಾಗ್ಯವ ಮಾಡ ಬೇಕು। ಶಂಸನ ಪೂರ್ವ

ನ್ಯಾವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರ ಬೇಕು। ರಣವ ಪೊಕ್ಕು ಜೀವದಾತ್ರೆಯಿಂದ

ತಿರುಗಬೇಕು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಪಾತ್ರೇ ತ್ಯಾಗೀ ಗುಣೀ ರಾಗೀ ಸಂಭೋಗೀ ಪರಿಜನೈಃ ಸಹ। ಶಾಸ್ತ್ರೇ

ಬೋಧಾ ರಣೇ ಯೋಧಾ ಪ್ರಭುಃ ಪಂಚಗುಣಾನ್ವಿತಃ॥೮॥

ಪಾತ್ರವನ್ನರಿತು ದಾನವಂ ಮಾಡುವುದು ಗುಣಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ಸರ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದು॥

ಉದಾರತ್ವವನುಳ್ಳ ಬಂಧುಜನಂಗಳ ಬೇಕು। ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಬೋಧ

ರುಚಿಯಂ ತಿಳಿರ ಬೇಕು। ಸಮರದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ

ವನು ಮಾಡ ಬೇಕು। ಯಿಂತೀ ಪ್ರಭುಗುಣಂಗಳುಳ್ಳರಸಿ

ಗೆ ಶ್ರೀ ಯಿರಬೇಕು। ಯಿಂತೀ ಗುಣಂಗಳುಳ್ಳ ಸುದರ್ಶನ

ನೆಂಬ ರಾಯನು ಪಾಟಲಿಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿ

ಯುಂಬ ಪ್ರಧಾನನನುಸ ಬಿಟ್ಟ ರಾಜ್ಯವಂನಾಳುತಿರಲು

ತನ್ನ ವಸುಶಕ್ತಿ ಉಗ್ರಶಕ್ತಿ ಮೃದುಶಕ್ತಿಯೆಂಬ ಮುವ್ವರು

ಕುಮಾರರು ಗುಣಹೀನರಾಗಿರಲು ಮಹಾರಾಜನು

ಬಂದ

ಇವರನ ಅಪ್ಪಿ ಮೊಷ್ಟಿಕರಂ ಮಾಡಿರ ಬಳಿಕಾ ಕುಮಾರರು
ಗಳು ಮಹಾ ಭಕ್ತರಾದರು॥

ಶ್ಲೋ॥ ನಾಸ್ತಿ ನಾಸ್ತಿ ನಿಯಮ ಶ್ಚೈನ ದಕ್ಷ್ಯ ಮಾನೇ ನವ ಷ್ಟಿನಾ ದಕ್ಷ್ಯತೇ
ಕಜ್ಜನಂ ನವ್ಯಂ ದುಷ್ಕೃತೇ ನಾಶಲಂ ರಂಯ ಧಾ॥ ಟೀ॥

ತಾ॥ ಭಕ್ತಿ ನಿಂದ ವನವೆಲ್ಲ ಚೆಂದ ಮೊಷ್ಟ ಮಾಡು । ದುಷ್ಟ
ರಾಧಕ ಕುಮಾರರು ಕರಿಂದ ಕುಲ ವೆಲ್ಲ ಕೆಡು ವುದು । ಹೀಗೆಂದು
ಮಹಾ ವ್ಯಾಕುಲ ತಿಳಿ ನಾಗಿರ ಬಳಿ । ಅ ಮರ ಕ್ಷೇತ್ರ ರುಲಂ ಬಂಪ್ರಧಾ
ನ ನಿಂತೆಂದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಮೇಧಾ ವಿ ಪ್ರ ಕಿ ಪ್ರತಾಪ ನಾಡು ನಾನರಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ನ ಶೋ ಲಂಪಟಃ
ಪ್ರತಾಪ ಶ್ಲೋ ಗುಣಾ ದೊಷ ವಿಂನಿಷು ಗಾತ್ರ ಸ್ಪಂಗಿ ಕ ವಾಶ್ಯ
ಷಿಂಗಳಃ ನ ವೈ ಪ್ರಾಂಚಸ್ನ ಮಾನಕಾ ಮೂಢ ವಚಃ ನಂಸ
ಷಂ ಡಿಕ ಸ್ವಾಷ್ಟಿಕಃ ಪ್ರತಾಪ ತ್ರೇ ದ ವಿಚೆಕ್ಷ್ಣಾಃ ಸ್ಥಾನ ವಿಪ್ರಿಃ
ಪ್ಪ್ಯಾತಾ ಗುಣಾ ವಂಶಿ ನಾಂ॥ ಟೀ॥

ಪ್ರಧಾನ ನಾದ ವನಿಗೆ ಮಹಾ ಬುದ್ಧಿ ಯಿರ ಬೇಕು । ನಮಸ್ತ
ಶಿಷ್ಟ ಗುಣ ವಿಶಿರ ಬೇಕು । ಮಹಾ ಗುಣಾ ವಿರ ಬೇಕು ।
ಮಾತ ನಾಡುವ ವಲ್ಲಿ ಗುಣಾ ವಿಷ್ಣುಂ ಯವನ ವಿಶಿರ ಬೇಕು
ಮಹಾ ವಿದ್ವಾಂಸ ಗುಣ ವಿಶಿರ ಬೇಕು । ಮಹಾ ಸ್ವಜ್ಞನ ನಾಗಿರ ಬೇಕು ।

ತವಿಶ್ವವನರಿಕರ ಬೇಕು। ಅಂಥಾ ಪ್ರಧಾನ ನೂನ್ಯದರ್ಶನವೆಂಬ
ರಾಂತವನಕೆ ಭಿನ್ನಯಿರಲಾಗಿ ತೀರಾಂತವನಕು ಮಾರಲ ಮಹಾರಾಜ
ಜನರಾಗಿ ಕಂಡೆಯು ವಾಕ್ಯಂಕೇ ಶ್ರದ್ಧೆ ಹೇಳಿರನು ನಿಬಂಧಿಸಿ ಮಹಾ
ಉಪದ್ರವಮಾಡುತಿರಲು ಶಿವರ ಚರಿತ್ರವೆಂತೆಂದರೆ॥

ಶ್ಲೋ॥ ದ್ಯೂತಂಚ ಮದ್ಯಂ ಚ ಪಲಂಚ ವೇಶ್ಯಾ ಚೌರ್ಯಂ ಮೃಗವ್ಯಾ
ಪರದಾರಸೇವಾ। ಏತಾನಿ ಸಪ್ತವ್ಯಸನಾನಿ ಲೋಕೇ ಘೋರಾ
ತಿದುಃಖಂ ನರಕಂ ವ್ರಜಂತಿ॥ ಟೀ॥

ಇಂತೀ ಸಪ್ತವ್ಯಸನಂಗಳಿಂದ ಮದಾಂಧರಾಗಿಹರು।

ಶ್ಲೋ॥ ಯವ್ವನಂ ಧನಸಂಪತ್ತಿ ಪ್ರಭುತ್ವಮವಿವೇಕಿತಾಃ ಏಕೈಕಮಪ್ಯ
ನರ್ಥಾಯ ಕಿಮು ಯತ್ರ ಚತುಷ್ಟಯಂ॥ ಟೀ॥
ಯವ್ವನವೆಂದು ಧನಸಂಪದವೆಂದು ಪ್ರಭುತ್ವವೆಂಬ ಮದವೆಂದು
ಅವಿವೇಕತನವೆಂಬದೊಂದು। ಈ ನಾಲ್ಕು ಗುಣಂಗಳು ಒಂದೊಂದೆ
ವಂದು ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಕಾರಣ। ಈ ನಾಲ್ಕು ಗುಣಂಗಳು ಕೂಡಿದಮೇಲು
ಪುರುಷಮಾರರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಶಿವರಮಹಿಮೆಯನು
ಕೇಳುವವರಲ್ಲ। ಇಂತಪ್ಪ ದುರಾತ್ಮರಾದ ಸೋಕರಂ ನೋಡಿ
ಮಹಾದುಃಖಂ ಹೊಂದಿ ಶಿವಧ್ಯಾನದ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಸ್ತ್ರೀಧಃ ಪುತ್ರೇ, ನಾ ಜಾತೇ ನ ರತೋ ನ ವಿದ್ಯಾನ ಧಾ ಪ್ರಿಯ್ಯಃ
ಕಯಾಗವಾಸಿಂ ಮಯಶೇ ಯಾನಹೋ ಧ್ರಿ ನಗಚ್ಛತಿ ಸಾ॥ ಟೀ॥

ಯಿಂತಾ ಸಂಕರಪಡುವದರಿಂದ ಗೋಧ್ವಾನ ಗ ನೀವ್ಯದೇ ತ್ರೈನು

ಯಾನುಗುಣಂಗಳು ಉಗ್ರಾನ ನಿಗ್ರಹ ಮಂತ್ರಂ ತಂಬು ನಿಶ್ಚಯಂ

ಆಗಿ ಲಿ ಮರಕತ್ತ ತಂಬ ಪ್ರಧಾನಂ ಕೆಂಬಿಂತಾಗುಣಂಗಳುಂ

ಆಗಿ ರಾಯನೊಡನೆಂಬಿಂತೆಂದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಅಲಂಕಾರ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪರತಂತ್ರಃ ಮಾಘ ಪ್ರತಿ ಬಾರಿಗೆ। ಪ್ರಾರ್ಥ್ಯ

ರೂಪವತಿ। ಶಕ್ತಿಃ ಮುಕ್ತಿಃ ಶಕ್ತಿನ ಮಂಡಿತಃ ಟೀ॥

ಸಾಲವ ಮೂಡಿಸತ್ತ ಪರ ನೀಗ ಮುತ್ತುಗಳೆ ಶಕ್ತಿ ಜಾರಿಂದರಾಯ

ಮುತ್ತುಗಳೆ ಶಕ್ತಿ ರೂಪವತಿಯಾದ ಹೆಂಡತಿಸೆ ಶಕ್ತಿ ಮಾತನ್ನು ಬದುಜ್ಜನ

ಮುತ್ತುಗಳ ಕಂಡರೆ ಶಕ್ತಿ। ಯಿಂತೆಂಬ ನಿಶ್ಚಯಂ ಆಗಿ ಮಾತನ್ನು ಬದ

ಮುತ್ತುಗಳು ಕಂಡರೆ ಶಕ್ತಿ ವೆಂದು ಮತ್ರಿಂ ಕೆಂದಂ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಅತಿ ಸ್ವಾಪಗುಣಾನಾನ ಮಂತ್ರಾ। ನಿಸ್ಸರ್ಗಣಾತೇನ ಶಸ್ತ್ರರಪ। ಅತಿ ನಕ್ಷತ್ರ

ಪ್ರತಾಪೇನ ನಕ್ಷತ್ರಂ ನಿಪತಂತೋ ಜನಂ॥ ಟೀ॥

ಪತಿಗುಣಾಸ್ತಂಪನನಾದವಬ್ಬ ಮಾಗನೆ। ಪಾಪ ನಿರ್ಗುಣಾವಾದ

ನೂರು ಮುತ್ತಿಂದ ಅತಿ ನಾವುರು ಪಾರ್ತ ಲಿದನೆ ನಿದರ್ಶನ

ವಾವುದೆಂದರೆ ಚಂದ್ರೋದಯವಾದರೆ ಸ ಮುಸ್ತವಿಹು ತಿಂಗಳ

ವಪ್ಪಾದುಸ ಮಸ್ತ ನಕ್ಷತ್ರ ದಿಂದ ಅತಿ ನ ತ್ರಿಂತೋ ಜನ ವೆಂಬ

ನಿಶ್ಚಯಂ ಆಗಿ ಯೂದು ಪ್ಪತ್ರ ಕಿಂದ ಅತಿ ನತ್ರಿಂತೋ ಜನವಿಲ್ಲ

ಲಿವರ ಚಾರಿತ್ರ ದಿಂದ ನವುಗೆ ಮರಣಾ ವಸ್ಥೆಂಬು ಲ್ಲಿ ಹೆಸು ಖವೇನು

ಯಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಮತ್ರಿಂ ಕೆಂದಂ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಪತ್ನಿ ಸ್ತ್ರೀ ವಂಶ ರಾಸು ಕಾಃ ಸು ವಿ ನಂತ್ಯೋ ಪ್ರಿತೋ ಕಾ ಗುಣಾ ಲಂತ್ರ

ಶ್ಲೋ: ಸ್ಪೃಷ್ಟ್ವಾ ಬಂಧುಂ ಜನಃ ಸ್ವ [illegible] ಶಬ್ದೈ [illegible] ವಿಶ್ವ ಪ್ರಸನ್ನ [illegible]

ನಿ[illegible] ಪ್ರಾಗ್ಧ ನಿಃ ಪರಾಶಕ್ತಿ ಮನಃ ಸತ್ತ್ವಂ [illegible] ಗಂಧನಂ

[illegible] ನಾಮ ಬಂತು ಮನಸಂ ಶಿ [illegible] ಪ್ರಮನ ಸಂಪದ್ಯತೇ॥ ಟೀ॥

[illegible] ಬುದ್ಧಿ [illegible] ಜನ್ಯರಾದ [illegible]

ದವರು [illegible] ಬಂಧವರು [illegible] ದನಾದ [illegible] ಮುಂನಿನ [illegible]

[illegible] ವಿಜ್ಞ [illegible] ಪರಶ [illegible]

[illegible] ಸತ್ತ್ವ [illegible]

[illegible]

[illegible] ಮುಕ್ತಿಂ [illegible] ನಿಂನ ಮುಕ್ತ[illegible]

[illegible] ವಿದ್ವಾಂಸರ [illegible] ಬುದ್ಧಿಮಂ

[illegible]

[illegible] ವಿದ್ವಾಂಸರು [illegible]

ವಿದ್ಯಬುದ್ಧಿಯು [illegible]

ದ್ವಾಂಸರು ನಿಂನ ಮುಕ್ತ [illegible]॥

ಶ್ಲೋ॥ ಲಿಙ್ಗೈಃ ಸೂತ್ರ [illegible] ವಿಶೇಷಜ್ಞಃ

ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನಗತಾನಾಂ [illegible] ಚಂತುಕಿ॥ ಟೀ॥

[illegible] ವಿಶೇಷ [illegible] ವೇವಿ

ವೇಷ [illegible] ವಿರುದ್ಧ [illegible]

ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ಪಡೆಂಬ ಬಿಸಿಲಾರನು ನಿರಾಮ ಮುಕ್ತ ಛು ದುವಿ
ದಕ್ಷರಾದ ಕಾರ್ಗಾ ಶಿಷ್ಟ ವಶ ವಲ್ಲನಂ ಮಾಸಿತ್ತು ಶಿತಂತಿ ವಂಸುಕ್ಕೆ ಛೆಂದಲು।
ಶ್ಲೋ॥ ಅನ್ವಿತೇ ಶಿಸಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮ ಬಿಸದೃಕ್ಷತಃ ಬಿಬೇಶ ಕದಾ ಬಿಮುಗ ತ್ತ್ವ
ಕಾಸುವ ತಿಲಂ ಬಿಪಾಪಾ ದಿವ್ಯತಿಃ ಕದಾ ಬಿ ದಬಿ ಪವಿಂತ ಬಿಟಂ ನಶಶ ವಿಷ್ಣೋ
ಪಾಸಾದಂತೆಶ ನಶನ ಪ್ರಿಶ ನಿ ವಿಷ್ಣು ಮೂರ್ತಿ ಜನಬಿ ತ್ರ ಪಾರಾಧಂತೆಶ ॥ಟಿ॥
ಮಲ ಅಕ್ಷಿ ಶೃಲಂ ಶೆಸದೆವ್ವ ಮೊಲನ ಕಾಂಬನಾದರು ಕಂದೆವ್ವ। ಮುಗ
ತ್ರಿ ಶ್ಲೋಕ ನಾದರು ಪಾನ ಮಾಡು ಬಕ್ಕೂದು ಮೂರ್ತಿ ರನು ಶಿಷ್ಟವಶ
ವಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಂನಹಮ ಮಾಡಲಾಗಿ ಲಾತಿರಸು ಮಹಾನಾ ಪಿಸಿಕಾಂದು
ನಂನಕು ಮೂರರು ಸಂನು ಶಿಷ್ಟ ವಶವಲ್ಲವೆಂದಿಶಿ ನೀ ಪ್ರಕಿತ ವಿಶ್ವ ವಿಶನ
ಲಿಲೆ ನ ಪ್ರಂತೋ ಜನವೆಂದು ಮಹಾನಿಕ್ಷುರದಿಂದನು ಬಿದು ನಂಮ
ದೇಶವನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಇಂತುನಲಾಗಿ ಲಾ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸಕೈ ಲ್ಲರು ರಾಯಂ
ಗೆಲು ತ್ತರ ವಂಕಾದ ಅಶಿಯದೆ ಮಹಾ ಬಿಂಕೆಯಿಂದಿರಲಾಸ ವಯ
ದಪಿ ವಿಷ್ಣು ಶರ್ಮ ನೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಾಸೋರ್ವ ಯದ್ದು ನಿಂತು ಯತಿ ಘೋರ
ಲಿ ನೀನು ಕಾವ ವಶಾಭ ಬೇಡ ನಾನು ನಿಂನ ಮತ್ಸ್ಯ ಲಾಂಛನ ಕಿಂಗ ಗಿ
ಮಹಾ ನೀಶವಂತರನು ಮಾಡಿ ಕಾದುವೆ ನೆನಲಾಗಿ ಲಾತಿರಸು ಮಹಾ
ನಂತಾ ಸ್ಥ ಬಿಟ್ಟು ಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಗೆ ಸ್ತಂಭ ಮಂಗಾ ಬಿಟ್ಟು ಮಂನಿಬದನು।
ಲಿದೆಂಕನೆ।

ಶ್ಲೋ॥ ಪಂಚಲಾ ಪ್ರಾನಿ ಶಕ್ಕ ನಿಯಾನ ಪ್ರಸ್ತಾನು ಲತ್ರ ವನಂಗ್ರಹ ಷ್ಟ ತ್ರಿ

ಪ್ರಮಾಂತುಃ ಸ್ಯಾತ್ಸಂಪ್ರಪ್ತಾಂಗತ್ರಿಷ್ಣ್ಯಾಂ॥೬॥

ಯಿಂತೆಂಬ ಸಪ್ತಾಂಗ ಮಂತ್ರಾಷ್ಟ್ರಬಿಟ್ಟುದಾಗಿ ವಿಪ್ರಂತೆಂನವ

ನೆಗೆಹೋಗಾಗಿ ತಾಪವು ಯೆಂದಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳೆಲ್ಲರು

ತಾ ವಿಪ್ರ ನೆಡೆಸ್ಸತ್ತಂದು ಯಾಮಪ್ರಾಮಾತ್ರ ರಮಿಕಶ್ಚ ವದಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ

ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಉಂಟೇ ಯೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ತಾ ವಿಷ್ಣುಶರ್ಮ ನಿಂತೆಂದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಅಶುಷ್ಕಸ್ಯ ನಾ ಅಪೂರ್ಣಾಂ ನಾ ಚೇನ ತ್ರಿಂಶೇ ಶುಷ್ಕಂ ವಕ್ಷ್ಯೇ

ನಚ್ಚೆ ಸಂಜಾತಯಾತೇ ನಾಕೇನ ಪನ್ಯಾಸೆ॥೭॥

ಯಿಂತೆಂಬ ನೈಯಂಜಾಗಿನಾಲವತ್ತು ಪ್ರಪತ್ತ್ಯೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಾಯ

ವೆಂದು ಹೋಗಿ ತಾ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಿಗೆ ವಂದು ನೈಯಂ ಹೋಗಿದ

ತಿದೆಂತೆಂದರೆ॥ನಕೆ॥

ಪ್ರಿತಾರ ವಿದಾಂತೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಿರಸೇನೆಂಬು

ರಾಯನು ಚಿತ್ರ ಸೇನೆಂಬ ನಿಶಿವಾಹನ ನೆಂಬ ಪ್ರಧಾನ ಸಹಿತನುಷ್ಠ

ದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತಿರಲು ತಾ ರಾಯನ ಪ್ರಿಯನಾದ ನಾಲ್ಕಂ

ಸ್ತ್ರೀಯರುಳ್ಳ ಹೊಂಗಳು ಮತ್ತೆ ವನೆ ಹೋರುವ ತಾ ರಾಂಡೆಂ

ವಪ್ಪಾನೇ ಮಂಗೋಂದು ನನಗೆ ಸಂಪುನಂತಾನ ವಿಲ್ಲಾ

ಪ್ರಿಯಳು ಮಿಬಿಟ್ಟು ನವೆನೆನಲಾಗಿ ತಾ ಪ್ರಧಾನ ನಿಂತೆಂದು॥

ಯೆಂತೆ ರಾಯನ ಸತಿಯಂ ಬಿಟ್ಟವರುಂ ಚಿಯೆಂದು ನಾನಾ
ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಬೋಧಿಸಲಾ ರಾಯನು ಕೇಳದಿರಲು ಮಂತ್ರಿ
ಪ್ರಧಾನನು ಆಕ್ಷೇಪವಂ ಮಾಡಿ ಕೇಳಿಯಬೇಕೆಂದು ರಾಯ
ನೊಡನಿಂತೆಂದಂ॥

ಯೋಗವಾನ ಕಿಂತು ಗೃಹಿಣಿಯೊಳಿದ್ದಾಗಲು ಯೋಗಭ್ರಷ್ಟನದಿಲ್ಲ
ಕುಮಾರನಾದಾನೆಂದು ರಾಯಂಗೆ ಹೇಳಿ ಶಿಲಾಚಿತ್ರಸ್ನೇಹನೆಂದುಂ
ಬಸವಶಿಂತನು ಸಂನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸನ್ನಾಂಡು ಬಂದು ವಂದು ಸನ್ನಕ್ಕೆ
ಕರಣಾಂಡು [illegible] ಂದು ನಜ್ಞಾಗಳ ಮಾಳುಂ ಯುಕ್ತಿ ಪತ್ನ್ಯಂತರವಕ್ಕೆ
ಯೋದವ ಪಟ್ಟಸಾಲಿಗೆ ಕ್ಷಂಡುಂ ಕಟ್ಟು ಮಂತ್ರಾರುತಿ ಕಿಯದಂತೆ
ಯುಕ್ತಿ ಕಾಂಡಿರವಾನ ಕಿಂತು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಹೊಂಗಳು ವಟಗಂ
ನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ಲಾಗಿಲು ಪ್ರಧಾನನು ಮನದೊಳು ಮಹಾಬೆಂತೆ
[illegible] ಧಂಗೊಂಡು ರಾಯನು ಕೇಳಲೆ ಮಹಾಪ್ರಮಾದಬಂದಿ
ತೆಂದು ರಾಯನ ಸತಿಯು ಗಂಡು ಮಗನ ಹೆತ್ತಳೆಂದು ಮಹಾ
ಸಂತೋಷದಿಂದ ದಂಗುರವಂ ಹೊಯ್ಸಿ ಗುಡಿ ತೋರಣಂಗಳಂ
ಕಟ್ಟಿಸಿ ಲಿನೇಕ ಉತ್ಸವವಂ ಮಾಡಲಾ ರಾಯನು ಕೇಳು ಪು
ತ್ರ ಶಿಶುನಾಗಪ್ಪಂ ನೆರೆಯು ದಿನಕ್ಕೆ ನಾಮಕರಣವಂ ಮಾಡುವೆ
ನೆಂದು ಉದ್ಯೋಗಿಸ ಲೆತ್ತಲು ಯು ಪ್ರಧಾನನು ರಾಯನು ಶಿಶುವ

ರಲಂಬು ವದಕ್ಕೆ ಉಪಾಂತವನು ಕಾಣಾ ಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದು ವಜ್ರಾ
ಮೊಳಗಳು ಳ್ಳ ಹೋಯಿಸರಂತರಬಂಯಾತ ಮಾರಹ ಬೃದನಕ್ಕೆತ್ರ
ಅಸ್ನಪಾವನ್ನ ವೋದಬಾರದು ಅಂತೆ ಅಂದು ತಿಳಿತು ಮಾರಕೆ
ವಿವಾಹವನ್ನು ಡಿನೋದ ಬಹುದು ನೀವು ತಿರಬಿಕೆಷ್ಟ ಬೇ
ಕೆಂದು ಕಟ್ಟತೆಂತ ರವಾಡಿನ ಗಲಹಾ ಲಾ ಜೋಯಿತ ಸರು ಬಂದು
ತಿರಬಿಕೆಂಯಾಪ್ರ ನಾ ರಷ್ಟ ನಲಾಗಿ ರಾಂತು ನು ವರ್ಷ ಬಿ ಂತ್ರೆಯಾ
ದಯಿರುಶಿವನು ತಿಳಿಪ್ರ ಧಾನಂ ಯಾತಲಿ ವಾರಿಂದು ಗನು
ಹದಿನಾರು ವರುಷ ವಾಕು ವಷಿ ರಿಂತು ಂತ್ರೆ ನಿಲ ಬಿಸಕಲಿ
ವಿಧ್ಯಂಗಳಂಗಳಿಸಿ ಮಹಾಪ್ರಾ ಕ್ಷೆಂತು ರಮಾಡು ಲಾಕೆಂತ
ವೃನೆಂತು ಗಳಾಗಿಯಾಪ್ರಧಾನನು ರಾಂತುನೆ ಡೆಸ್ರಕಂದು
ಕು ಮಾರಂಗೆ ಹದಿನಾರು ವರುಷ ಪ್ರಾಹು ವಿವಾಹವನ್ನು
ಡಬೇಕು ಅಂತೆಂದು ಬಿಂನ್ಯ ಸಿರಾಂತನನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು
ಸಕಲನ್ನನ್ನ ಸಂಗಡಿಕಾಂದು ಯಾತು ವಾರಿಸ ಹಿತಕ್ಕೆ
ಗಿಪಾಟಲಾ ವಶಿಂತೆಂಬ ಪುರ ವಂ ಮುತ್ತಲಾ ಜಯಸಗ
ನೆಂಬ ರಾಂತುನು ಶಂಗೆ ಕ್ಷಟ್ಟ ನಿಲ ಲಾ ಶಿಂತು ದೆಂತು ವರೂದು
ನೆಸ್ನಂಧಾನಕ್ಕೆ ನಡು ಬಿಂತೆ ನಬೇ ದಿದಸ ಷ್ಟ್ರವಂ ಗಾದು ವೆನೆ
ನಲಾ ದಿಂವು ವಂಗಳು ವಿತ್ರ ಮಿಕೆಂತೆಂ ಬಹು ಮಾರಶಿಂಯನು
ನಡೆವ ವಷೆಂತನ ಕುಮಾರಂಗೆ ಲಾ ದು ವೆನೆನ ಲಾ ಜಯಸಿನ

ಸುಸಂಕಾರ್ಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ನಾಮುಕ್ತೆಮಂತೆನವಾಗಿ ಶ್ರೀಪಾದ
ಮುಕ್ತಿಕೆಂತುಂ ಬಿಟ್ಟು ಸಂಧಾನವಾಗಿ ಲಗ್ನವಂ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ವಿವಾಹ
ರಚನೆಂತುಂ ಮಾಡುಕರವಿತ್ತ ಲಾಪ್ರಧಾನನು ಬಿಟ್ಟ ಪಾರ್ವತಿ
ಬಿಡಾರದೊಳ್ಳಿವಂದು ವಟವೃಕ್ಷ ವಿರಲಾಗಿ ಶ್ರೀಶಿವಬ್ರಹ್ಮ
ರಾಕ್ಷಸನೆಲ ಪರ್ವತನು ಶ್ರೀನಮಾರಕೆಂದು ರಾಮ ಲಾಪಗ್ರಾಮ
ಕಂದುಸ್ತ್ರೀಕನ ಲಾರದೆ ಶ್ರೀಕಯ ಸ್ಮೋಗಂಕ ಲಾಲಿಶ್ರೀಪ್ರಧಾನನು
ನಾನಾ ಮಂತ್ರಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿ ನಿನ್ನಾಲಂತುಂ ಕುಕ್ಕೆಗಾಗಿ
ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ಕಂದಮಾಪಶ್ರೀಸ್ವಾಂಕವಂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ
ಯಲಾನಕೆಂತು ರಾವಾಕಿ ಶಂಕೆವಂಕೆ ಮಾಬಂತು ಪನ್ನೋಗಂ
ಕೆ ದಿನೆನ ಲಾಲಿಶ್ರೀಪ್ರಧಾನನಂತೆ ಲಿಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ನಿನಗೆ
ಬಂತುಕೆಂತಾದರೆ ಯಲಾನಕೆಂತು ರಾವಂಕೆ ಸದು ನಾಂದು ನಿಂನ
ಮರುಷ್ಟುರಾಕ್ಷವಲಂ ಯಲಾಕೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ನಾಲ್ಕು ದಿನದವು ಶ್ರೀ
ಯಲಾಕೆಂತು ರಾಷಂ ಯಲಾಕೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ ನಿಂನ ರಲಾವ ವಿನ್ನೆಕೆ ಸದು
ಸಾಂತನ ಲಾಲಿಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಸುಸಂಕಾರ್ಯಂ ಬಿಟ್ಟು
ಕೆಂನ ಬಂತು ಕೆಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ಕೆಂದರೆ ಯಲಾಕೆಂತು ರಾಷ್ಟು ಕೆ ಸದು
ಸಾಂದು ಕೆಂನ ರಾವ ವಲಂ ಯಲಾಕೆಗೆ ನಾದ ಲಾ ಮಾ ಕು ದಿವಸ
ಯಲಾಪ್ರಧಾನನ ಯಲಾಸ ಮಾರಂಗೆ ಮಾ ಮಾ ಪಂತುಲ ಮಾಡಿ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ತಾನು ಮಹಾ [illegible] ದಿಂದ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

|| ಪಟ್ಟ [illegible] ದಿಂದ ರಾಜ್ಯ [illegible]

ದು ವಿಷ್ಣು [illegible] ವರ್ಧನೆಂಬ [illegible]

[illegible]

[illegible] ವಿಷ್ಣುವರ್ಧನೆಂಬ

[illegible]

ಲಿವರುಷ್ಯೋಗಿದಷ್ಟಾಗೆ ಸಂಗಡವರ ಪ್ರಶಿಷ್ಯರುಗಳು ಯುಕ್ತರಾಗಿ
ಂಯುಕ್ತರಯು ಬಂದು ಬಿನ್ನಯಿಸಿ ಮಾರರು ಬೇಡಿದೆಷ್ಯೋ
ಗಳಿಗೆ ಲಿವರಗೂಡನೆಯು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಷ್ಯೋಗಯು ಲೋವಸ್ವರು
ಷವೂರರುಸ್ಯುಷ್ಯೋ ರಾರಂಗ್ರಾಮೋಗ್ರು ಬೇಟೆಂಯು ವಾದಿಯು
ಸವುಸ್ತಪ್ರಮುಗಳ ಶಿಯುಂಗಾಂಡು ಮುಷ್ಟಾಬಗ್ರವಂದು ವಟ
ವಶ್ರದಶೇಗಗೆ ನುಗಿ ಕುಶಾವು ಮುಷ್ಟಾ ಯು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಡ
ನೆವಂಯು ಶಕ್ರಿಂಯಂ ಷ್ಯೋಗ್ರುಂ ಯುನಯಲಯು ವಿಷ್ಣುಶರ್ಮ
ನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಯಿವರ ಬುದ್ಧಿಮಂಶರ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ
ಯುದ್ದೇಶಮಂಯು ವೆಂದು ಶಂಸೋಗಳ್ಯೋಚಿ ಬಿಕಾಂಡು ಪಂಚ
ತಂತ್ರವೆಂಬುದೊಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಂ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಲಿವರಿಷ್ಯೋಗಿದ
ನುಲಿದೆಂತೆಂದರೆ॥

ಶ್ಲೋ॥ ವರ್ಧಮಾನೋ ಮಹಾನ್ಸ್ನೇಹ ಸಿಂಹಗೋವೃಷಯೋರ್ವನೇ ।
ಪಿಶುನೇನಾತಿಲುಬ್ಧೇನ ಜಂಬುಕೇನ ವಿನಾಶಿತಃ ॥ ೧ ॥
ಕಾಂಶೇ ಮುಶಿಂತಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವರ್ಧನಕಾಯು
ಶನೆಂಬ ವೃಷಭಂಗಳು ನಂದಸಂಜೀವಕನೆಂಬು
ದೊಂದುಂತ್ತನವೇ ಲಿಷ್ಯೋ ಶಷ್ಯೋ ಕೊಂಡು

ಮಹಾದಾನಾಂತರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಲೋಕಸಂಚಾರನಂಜಿ
ಪಶಸಂಬಂತುತ್ತಿನಸಾಲು ಪಂದು ಬಿಲದ ಬಳ್ಳಿನಿಶಿ ಮುರಿಯ
ಲಾಗಿ ಲೋಕಪುರದನು ಲೋಂತುಕ್ತ ಲಿಶ್ಲಿಂತು ಬಿಟ್ಟುಕಂನ ಪಟ್ಟ
ನಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾಗಿ ಯುಕ್ತಲಾಸಂ ಜೀವಕನು ಶಂನ ಕಪ್ಪೂರ
ಂಬಂದಕಲವು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಕಂನಸಾಲು ಮುಂನಿನಂಕೆ ಗುಣ
ಮಾನಿ ಕಂನಕಶಿರಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿಂತಾಗಿ ಮಹಾಸಂಕಾಪದಿಂ
ದವನಾಂತರದಲ್ಲಿ ಶಿರುಗು ಶಿದ್ಧಿದುಂತೆನ ಬಲು ಲೋಕ
ಮಗರಕರು ಮಹಾ ಚೋದ್ಯಂಬಟ್ಟು ಸಾಲು ಮುರಿದು ಬಿದ್ದ
ಂತುಕ್ತ ಬಿಡುಶಿದ ಮರಿಹೋಗೆಂತು ನಲು ಲೋಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಾದಿಂ
ಕಂದಂ॥ಶ್ರೀ॥
ಹೋಮಗವ ಶಿಂತುಂಬ ಲಿಪುರದಲ್ಲಿ ಪಬ್ಬ ಹೋಮಶ
ಪ್ಪ್ಯನೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಾನೆ ಪಂದು ಶಿ ಕುಪ್ಪುಟ್ಟಲಾಗಿ ಮ
ಹಾನೆಟ್ಟನಕ್ಷತ್ರ ಮಾಪಿತೃಗೆ ಹೋಲ್ಲಿಯುನಲಾ
ಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಾನು ಲೋಕಿಶವನು ಮಹಾಲಿರಗ್ರಕ್ಕೆ
ಕಂದುನಿದು ಪಿತಾ ಲಿದಿಂಯಲ್ಲಿ ಹಾನಂಹಾಖಲಿಲ್ಲಿಶಿ
ಶುವಮುಯುಶಿಸಿ॥
ಶ್ಲೋ॥ ಲಿರಕ್ಷೆ ಕಂಶಿಪ್ತಂ ದ್ಯಾ ಪೃಥಷ್ಟೇ ಕಂ।

ಂತೆಂದು ವಂದು ಚರಣಾವಂ ವಂದು ಬೇಳಿನಲ್ಲಿ ಬರದು
ತೋ ಶಿಶುವಿನ ಬಳಿಯಂತಲ್ಲಿ ಯುಳಿದ ತೋ ವಿಪ್ರಂ ಪೋಗೆ ವಿ
ತ್ರಲಾ ವಿಶಾಲ ಮತಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಪಾರ್ಶ್ವನಾಥ ಚಕ್ರ
ವರ್ತಿಯೆಂಬ ರಾಯನು ತೋ ವಸಾಂತರಸ್ಸಂ ಬೇಟೆಗಂ ಬಂದು
ಯಾ ಶಿಶುವನು ಕಂಡು ಬರದಿರ್ದ ಬೇಟಂ ಕಂಡು ಮಹಾ
ಹರುಷಿತನಾಗಿ ತನಗೆ ಪುಟ್ಟ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋ ಶಿಶುವಿ
ಯೆಂದು ಶಿಶುವಂ ಪೋಷಿಸಿ ನಾನಾ ವಿದ್ಯಂ ಕಲಿಸಿ ಬುದ್ಧಿವಂ
ಮಾಡಿ ತೋ ಕಂಗೆ ತನ್ನ ಅರಸು ಪಟ್ಟವಂ ಕಟ್ಟಿ ವಿನವಾಗಿ ಆ
ನ ದಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬೆಳ್ಳಿರು ಪೋರಾಟ ದೊಳಿರ್ದ ಶಿಶುವಿನ ಕುಲ
ಗೋತ್ರವನರಿಯದೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವ ಮಾಡಿ ಬಹುದಿನದೆ
ಆಗಿ ತೋ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳಿ ರಾಯನು ಮಹಾ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂ
ತನಾಗಿ ಶಿಶುವಿನ ಸಂಗಡ ಬರದಿರ್ದ ಬೇಟನು ತೋ ಪಟ್ಟಣದ
ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಪೋಷಿಸಾಗಿ ಬಂದವರ ಕಂಡು ಎಲ್ಲಿ ತೋ ಬೇ
ಟನು ನೋಡಿದವಾಗಿ ತೋ ವನಾನೊಬ್ಬನು ಯಾತದ ಪೆಂಡತಿ
ಸ್ತ್ರೋಕವ ಬಲ್ಲವನು ಕರದು ಕಂಡು ಬಂದಿಂತೆಂದು ಬಾಗಿ
ಲ ವಾಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಲೆಂತು ಮಾಡಿದ ಬಾಗಿಲ ವೃತ್ತಾಂತರದ

ಶೋಲೆ ವಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು —। ಜನುವ್ಯೋ ದಿನ್ಯೋ ದಿಮಸ್ತ್ರಂತಿದ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಅರಕ್ಷಿತಂ ತಿಷ್ಠತಿ ದೈವರಕ್ಷಿತಂ ಸುರಕ್ಷಿತಂ ದೈವಹತಂ ವಿನಶ್ಯತಿ
ಜೀ। ವತ್ಯನಾಥೋ ಪಿ ವನೇ ವಿಸರ್ಜಿತೋ । ವಹಂತಿ ಮುಗಾಣ್ಯಾನಿ
ಪುರಾಣಕಾನಿ॥

ಈ ಶ್ಲೋಕದ ನಾಲ್ಕು ಚರಣಗಳ ವರ್ಣನೆ। ದಲ್ಲಿ ಆ ಬ್ರಾ
ಹ್ಮಣನು ತಾಯಿನ ಬಳಿಗೆ ಕರದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ
ಯೇನು ಈ ಪಾಪ ಸ್ತ್ರೀಸಂಗ ವೆಂನುತ್ತಲು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮ
ಣನು ಕಂನ ಮುಂದಿನ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಹೇಳಲು ಆಗಿ ಆ ರಾಜರ
ಪುಮಹಾಸಂಶಾ ಕ್ಷಿತನಾಗಿ ಸತ್ತ್ರಂಗವಂನಾ ಕ್ಷಿ ಮಂ
ನಿಸಿದನು ಈ ಸುಮರಂಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಂ ಮಾಡಿಸುತಿ
ದಕ್ಷಿರಾಜ್ಯವನಾಳಿ ಕೊಂಡಿಹನು। ಅದುಕಾರಣದಿಂದ ಪೂ
ರ್ವಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ಬದುಕುವರು ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ
ಏನುಂ ಮಾಡಲಾಗದು ಏನುಂ ಈ ಕಥೆಯುಂನು ಕುಮಾರ
ರುಗಳಿಗೆ ಹೇಳಲು ಅವರು ಮಹಾ ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ಆ ವ್ಯವಹಾ
ರವಂ ಬಿಟ್ಟು ಈ ಕಥೆಯ ಮೇಲೆ ಆ ತಿಶೋಷೆ ಉಂದ
ಸಂಜೀವಕನೆಂಬ ನಾದನೆಂಬ ಕಥೆಯುಂ ಕೇಳಲಾಗಿ ಆ ವಿಷ್ಣು

ನಿಂತೆಂದಂ॥

ಆ ಸಂಜೀವಕನು ಆ ವನಾಂತರದೊಳಗೆ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಮೆದ್ದು ಕೊಬ್ಬಿ ನಿರಂ
ತರ ಆಡಿ ಮಹಾಸಂತೋಷದಿಂದಿರುತ್ತಿರಲು ಆ ವನಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಯಪ್ಪ
ಪಿಂಗಳಕನೆಂಬುದೊಂದು ಸಿಂಹರಾಜನು ತನ್ನ ಭುಜಬಲಪರಾಕ್ರಮ
ದಿಂದ ಕರಟಕದಮನಕರೆಂಬ ಇಬ್ಬರು ಪ್ರಧಾನರು ಸಹಿತದಿಂದ ರಾಜ್ಯ
ಕೆಲವು ಕಾಲ ವಿರಲಾಗಿ ಆ ಪ್ರಧಾನರಿಬ್ಬರು ಮಹಾದ್ರೋಹವಂ
ಮಾಡಿರಲಾಗಿ ಆ ಸಿಂಹರಾಜನು ಇವರ ಪ್ರಧಾನಿತನವಂ ಕಳದು
ವಿಶ್ರುತನೆಂಬುದೊಂದು ಮೊಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನಿತನವಂ ಕೊಟ್ಟು ಸುಖದಿಂ
ದಿರುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸ ಸಿಂಹರಾಜನು ಮಹಾತೃಷ್ಣೆಯುಂಟಾಗಿ ಯ
ಮುನಾತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಉದಕವಂ ಕುಡಿಯುತ್ತಿರಲು ಆ ಸಂಜೀವಕನು
ಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ನಲಿದು ಮಹಾಧ್ವನಿಯಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಆ
ಧ್ವನಿಯಂ ಸಿಂಹರಾಜನು ಕೇಳಿ ಮಹಾಭೀತಿಯುಂಡು ನಡನಡುಗಿ
ಉದಕವಂ ಕುಡಿವುದನು ಬಿಟ್ಟು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿರಲು ಇದನು
ಕರಟಕದಮನಕಂಗಳು ಕಂಡು ನಂಮ ಸ್ವಾಮಿಯು ಅಂಜಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ
ಯೀತನ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾವ್ಯಾಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಕರಟಕ
ನೆನಲು ಆ ದಮನಕನಿಂತೆಂದನು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಅವ್ಯಾಪಾರೇಷು ವ್ಯಾಪಾರಃ ಯೋನರಃ ಕರ್ತುಮಿಚ್ಛತಿ

ಸ್ನಿಗ್ಧವತಾನಿಹಾಶಃ ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀಮಾಶ್ರೀ ಜೀನವಾಸರಃ ॥

ರಾವಣನೊಬ್ಬನು ಜನಕಶಿಷ್ಯವಾದಕಾರ್ಯವನ್ನುಮಾಡುವೆನು।

ಆಶಿಷ್ಯವಾದಕಾರ್ಯಗಳನ್ನುಮಾಡಿದರೆ ಪಾಪವೆಂದು ಕ್ಷತ್ರಿಯಂದುಮ

ಕ್ಷೇತ್ರನಸ್ವತ್ರ ಹೋಗಿರಾಷ್ಟ್ರದೆನೆ॥ ಶಕೆ॥

ಯ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನೆಂಬ ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ನಂದರೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ

ವಂದು ದೇವಾಲಯದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ವಶಪಡಿಸಿ ನಡೆದ ವರಗಳ

ಕಾಲಗಳನ್ನು ಬಡಿಗಿಯುವರು ನಡುವ ಪಕ್ಷ ಶಿಷ್ಯರು ಗಳನ್ನು

ಹೋಗಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ವಿಂಯು ಅಸ್ತ್ರಬಲವನ್ನು ದ ~~[illegible]~~

ರಾಜ ಡಿಕೆಯ ವರಲ್ಲರು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಯುಕ್ತ ರಾವಣನು

ಬಂದನು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಮಹಾಂಗಳ ಬಂದು ಹೊಂದಾಲ ಹೊಂದು ಅವ

ಹೇವೃತ್ತನ ಪಾದಾಯುಕ್ತ ಶಂಖ ಶಂಖುಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಡಿಲಿದ

ಕಾಲಗಳ ವಕ್ಷ್ಯ ಬಂಕಂನವ ಮಹಾಕ್ಷಾರದಿಂದ ವಂದು

ಹಾವೆಂಬು ನಪ್ಪತ್ತಿ ದರಶಿಷ್ಯರು ನಾಗನವ ಪ್ರಯಾವನ್ನು

ಯು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಿಸ್ಥದರಿ ಯುಂಯರದು ಕಯ್ಯುಂದಲಿ॥

ಬಿಟ್ಟಾಲನಂ ದಿನಗಳ ನಾಗನ ಪ್ರಯಾವಂಸಿ ಕ್ಷಂಚಕ್ಷವನ್ನು

ಬಿಕ್ಷುರಿದು ಕಾರ್ಯಗಳ ವಶವಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯವಮಾಡುವಗೆ

ಯಾವ ಕಿಂಡಾ ಪಿಯ ಹೋದಂದು ಹೋಗಿ ಪುತ್ರಿಂಕಂ ದುಃಖ॥

ಅರಸುಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀವನಾನೊಬ್ಬನು ಹಿತಾಹಿತವನು ಹೇಳಬಾರದು

ಅದೆಂತೆನೆ॥ ಕಥೆ॥

ಉಜ್ಜೈನಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಪಾಲನೆಂಬ ರಾಜನು

ಇಂದು ದೊಡ್ಡಗರೆಂತು ಸುಗಣ್ಣಿನ ಲಾಕರೆಂದು ನೀನು ವಿಲ್ಲದೆ ನಾಲ್ಕು

ಕಾಲಂ ಕ್ಷೇತ್ರಂದು ವಡದು ಹೋಗಲು ರಾಜನು ಮಹಾಪಾಪಂದ

ಕಾರ್ಯಕೆಂದು ಅಂದಂದು ಕಲಿ ಇಂದು ವಿಪ್ರ ಹೋಕಂಟನೆಂಬವನು ನಿ

ಯು ಬಂದು ಶ್ರೀರಾಜನ ನೋಡನೆಯೆಂಕೆಂದಂ॥

ಯಾಕೆಂದು ನೀನು ಹೋಗೆ ನಿಲಲಿಕೆಂದು ದೇವ ಬ್ಬರಾಯ ನಾದರೆಂದು

ಪಬ್ಬವನು ನಿಂದು ನಾದರೆಂದು ಬಪಿಂದು ನಿಕ್ಕದನೆ ನಿಲುವ ಹೃದಯವ

ರಾಜನು ಕಂಡೊಬ್ಬ ಪಾಪಿಬಿ ಪಕ್ಕಂದು ಶ್ರೀಮನು ನಿಯಂನ್ನೆಬಪಿಂದು

ನಿಕ್ಕದನು ಅದು ಕಾರಣ ಅರಸುಗಳಿಗೆ ಹಿತಾಹಿತವನು ಹೇಳಬಾರದು

ಎಂದು ಮತ್ತೆಂಕೆಂದಂ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಉಜ್ಜೈನೀಂ ದೈ ಜನನಗರೇ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಯುಕ್ತ ಸಹಿಪ್ರಶ್ಚೇ ಬಲೂತ್ಕಾರೇ॥

ಸ್ತ್ರೀ ಗೋಷ್ಠಿಂ ರಾಜಾಕೆ ಶಕತಾಂ ಜನವತ್ಸಾಧಂ॥ ಟೀ॥

ಟೀ—ಉಜ್ಜೈನಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ವಾಹನನೆಂಬ ಪ್ರವಹಾರಿ

ಶ್ರೀಕನನಕಿನೆ ಶ್ರೀವಕೆಂದೆಂಬವ ಶಲಾವು ಹೂವು ಕಿವಕ್ತೆ

ಎಲ್ಲಾಗಪ್ಪುವ ಶ್ರೀಪ್ರವಹಾರಿಂದ ಕಂಸಪ್ರವಹಾರ ನಿಮಿ

ಕ್ಷ್ಯಾನಿಹೋದೆನೆಂದು ಪಂದು ಗಾವಾನಿ ಪಕಿಯೋದನೆಕ್ಕಲು

॥

ಕೈಕೊನೆಯಜ್ಞನ ಫಲದಿಂದ ತನಗೆ ಬಾಗ್ಯ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷರ
ಯುನ ಪಾಪರದನು ವಂದಾ ದಬಾಂಬೆಯು ಮಾಡಿ ಬಲಿ
ದನಿ ವಿಷ್ಣು ಮಾದರಿ ಯೋಗ ಬಹುದುಂಯು ದುದನಿ ವಿಷ್ಣು ಮಾದರಿ ವಿಂತು
ಗವೆಂದು ಸಕಳೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣಕ್ಕೂ ತಾನು ವೃಷಭರಾಜನ ಪ್ರಾ
ಪ್ರತಿಯುಸ್ಥ ದಿಂದಿರಲು ವಂದು ದಿನ ದ್ರವ್ಯ ಚೋರನೆಂಬ ಕಳ್ಳ
ನು ಬಂದು ಪಾರದನವನೆಂತು ಕಂಡ ವಿಶ್ವ ಕಂಹೊಸ್ತು ಯುಪಾಂ
ಬೆಯುಂ ವಿಕ್ಷ ಜವೃಕ್ಷಯೆಂ ಪಾಶಿಯು ಯಬ ಬ್ರಹ್ಮಾರದಿಂದ
ಸ್ವಂಯೋಗವ ಮಾಡುವಾಗಿ। ಅವನು ಕಂಡೆ ಬ್ರಹ್ಮೀಶಯುಂ ಡೋರಲು
ಶ್ರಾಷ್ಟ ಶಿಂಯು ಕಂಡು ಕಪಾಕ ಪಿಪನ ಗಯಾನನ್ನು ಯೆಲೆಕಾಯಿ
ವಂನನು ಬರುತ್ತ ಜೋನೆಂದು ವರ್ಷಾದ್ರವ್ಯಂ ಬದಲು ಬಿಂದ
ಕಂಠ್ಯ ಬ್ಬಿಂಯುಕ್ತರೀಧ ವಂನು ಗ್ರಾಕ್ಷಲ್ಲದೆ ಬಿಡುದು ಯುನ
ಅಕ್ಷಂ ಕಂವ ಕಂಠ್ಯ ಬ್ಬಿಯುಕ್ತ ನೂರು ವರ್ಷಂನು ಗ್ರಾಕ್ಷ
ಬಿಡಿಪಗಾಂಡು ಹೋದನು ತೆದು ಗಾರಗ್ರಾ ಬಿಂದನಾವ
ಸಾರ
ಪುಷ್ಪ ತಿರಪನನು ಮಿಂಚಿತ್ತ ಹೋಗಬಾರದು ಯೆಂದು ಯುಂತಾ
ನಷ್ಟಗ ಕಂದಮನಕಂಹೋ॥ ಗಾಂಕಶ ಟಕ ದಿಂಕೆಂದು ದೇ॥ ನ
ಶ್ರೀ॥ ಗ್ರಾಮರ ವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಜಂಬುದ್ವೀಪ ಸೆಂಬ ರಾಯನು

దర్పకశైలనెంబ ప్రదానవముల హితస్సు అదింరాజ్యవనాల్గు
శ్రీరఘురామచంద్రకోదండ పర్వత శైలనెంబ బ్రహ్మాన
మహాదరిద్రవన్నెలి సుపుత్ర విచగాండుగెలవృగాలవిరచితం
వ్యాధియుండదనవదుగం టగశవాచునవమును దక్షిణ విప్రన
సుతంబందుగండెంతొడనె। సవుకేను బుద్ధిమంతుడగ్గి
నావుబడుగువశెరనావృదెండుగె॥ విప్రునవంశ
వంసుబరదుగాట్టుయుదమ్మవారిగాండు బడుగుయుండు
హ॥ పుత్రగావంబిడులు నంసత్కారిచలాబుల విప్రసుతంన
తండెగాట్టిజ॥ టంనతండు ప్రధానంకెగాడులతను బ్రహ్మ
గానె బేడిడు దంనెల్లగాట్టునభంకిలిగాచి॥ టంతంపురాయం
గెగాదుల దంకెకదుగాండురాంయంతానుమలకువపంచ
దక్షిణస్సశరవింతగెలవృగాలంపుగకలునిపండు దినంతా
రాంయవంతగాచి॥ టంనెగుడులు॥

శ్లో॥ నశితా। నాస్తి దుర్భిక్షం జపతా। నాస్తి పాతకం।
మౌనస్య కలహం నాస్తి నాస్తి జాగరతో భయం॥
యుంతెంబఱింధువనోదినోదిగాండుయుపం

ವಶಿಷ್ಠನೆ ಬೇಕೆಂದು ರಾಯನು ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಲೋಕವನೆಯ್ದಿ

ಪುರುಷಂ ಬುಧರುವಂ ಶಿಶುಗಿ ಬರುಕ್ಷೇಬ್ಬೆ ಮೂವ ಡಿಗನವನಿ

ಯುಬಾಗಿ ಬಿಲ್ಲು ನಿಂ ಶಿಶುಲು ತೋಪುರ ಪಡಿಗನು ಲೋಕನಂ

ಗಾತ್ರಂ ಪವಾಸಪುವಾಗಿಸು ಕಿಲವಾಕನಾಯುಕ್ತನಮಯದಲ್ಲಿ

ಪಂಡುತ್ರಾನು ದಿಂದುಲೋಪು ಯುಕ್ಷಾಪ ಡಿಗಂತ್ರೆ ಶಿಷ್ಯಶಂನಲಂ

ನಾನೋಡನಿಂತೆಂದಂ॥

ಯುವಕ್ಷತ್ರಗಾಡ ರಾಯನು ನರವಾವನೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಬೇಕು

ಯೆರಾಯ್ರನು ದಿವ್ಯತ್ರಿದೇವರುಂದುಷ್ಟೋರ್ ಗೂನಿಲೋನ್ರಾಯ್ರಯ

ಪುತ್ರಾಂಡನು ದಿಂದಲು ಯಾರಾಯನಿಗೆ ಮತ್ತಾನಿ

ಪುಷ್ಪವಾಗಿ ಪಶಿಪತಿ ಪಾಪಂದಿ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವನೆಲ್ಲ

ತಾಂ ಬಿಡದೆ ನೆಲಾರಾಯನು ಬಿಡದನೆಲ್ಲಾನೆ ಇಲ್ಲೋನುನೆ

ನಿನ್ನುರುಷ್ಟವಗಾದಿ ವಯರಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತ ಕಂನ ಮುರೋಪಿತ

ನಮ್ಮನೆಂದು ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲೆ ವಂದನನೆನ್ನು ರಾಯನಿಗೆ

ಕೃಷ್ಣಲು ಬಿಷ್ಣವೇಶ ರಾಯನು ಬಿದ್ದಿರಲು ತಾಂಪುರೋಹಿತನು

ತಾಪಾಪವನ್ನಂ ಬಂದು ತಾನಾಶ್ರವಡ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರ ವಿ॥ ತಿಯಂ

సోదలప్పిరాజనన్న త్రస్వప్నంవము క్షిశయులేదం
కందుతిరాపుశ్యో హితనల వుష్పాభిం...నాగ
యదలతిరసుమాగిశె హ్మోల్ల వెందుకి యదలవిష్ణువ
పూరశవా పదక్షె వుప్పా పవన జవంగయం వూదలు
త్రాంతిరప్పకె విష్ణువపుశపురవాగిమ్పవులాదేవ్ల —
పరుపితనాగి విద్రావెశ్మ యుందొందు వలపుంగాలియ
గుడిందల్లువలగిరల గివబ్బలిదత్వజ్యోరనెంబ
జేదనువుద్యోన్నత్తనాగి శంనతానశింతదెలెండి
రతుంపోగలుత్రారాంతను వతానస్వ్యగలెప్పంనాత్రి
రతెందలప్పలావనెందయు రలుతాజేదనుబందుని
నాలుతనాగి శానదేరాంత్ర కింతెందలపోగల
జేదను విసంవబగింతలవింయు క్షేంతలంతెందు
గేగలగిలాపూశికె వుపూత్రి గాంచవెందలవుడిదు
త్రాజేపుంగెన్ని వగనాగి శయలివనలయూరాంయున
స్నేనవగనవగడిగాంపులువుణూనాగియుంకిత్రజీయుల్లి

ವಿಶ್ವಲಿಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬಲಿದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಹೊಸ್ತಿಲ ಬಳಿ ವನ ನೂಡಿಕೊಂಡು
ಹೋಗುತ್ತಲಿರಾಂತಲನ ಪಟ್ಟದರಾಣಿಯಾ ಸಂತುಮನೆಂದು ಹೊತ್ತ
ಲಿಂಗ ಬೇಡನು ಲಿಂಗದೆಯೊಡನೆ ಸಂಯೋಗವಂ ಮಾಡಲು ದೈವ
ಗಿನೆಲು ಯಾರಾಂತಲನು ಮಹಾಸ್ವಪ್ನದೆಯೂ ಯಿಕೆರಡು ಕೈಗಳ
ಬೇಡನು ಲಿಂಗದೇವಿಯೊಡನೆ ಕಂಡ ಶಿವನು ಮಹಾಪಾಪವಿಕ್ಷಾನೆ
ಲಿವಂಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜನವವೂ ಮಿಸೆನ ಲಾಡ್ಯೇ ವಿಯುಂಕೆಂದಳು॥
ಶ್ಲೋ॥ ವೃದ್ಧ ಗಾರ್ಗ್ಯ ಪ್ರತಿ ಧೃಶೇ ಮತ್ತೆಂ ಸುಬ್ಜಸ್ಯ ಗಾರ್ಗ್ಯೇ ಪ್ರತಿ ದೃಶ್ಯೇ
ಸುಬ್ಜಾ ಪ್ರತ ಪಶಿ ರಾಜೇಂದ್ರಃ ರಾಜಾ ಪ್ರತಿ ಪಶಿ ಪ್ರತಿಸ್ಥಸಃ
ಯಿಂತೆಂಬ ನೀತಿಯುಂಟಾಗಿ ಗುಪ್ತವಾದ ನಾಯಕನು
ವೃದ್ಧ ಗಾರ್ಗ್ಯ ದಾನರತಿ ಲಿಂಗನಾಯಕನೆನುವುದೆಂದು
ಲಿದೆಂಕೆನೆ ॥ ಸಧಿ ॥
ತಾಂತಾವಕಂತುಂ ಬಾಲಪಟ್ಟಿಗಾದಲ್ಲಿ ಸುವರ್ಣ ಬಾಹು
ರಯಿಂಬರಾಂತಲನು ಮದನ ಮಂಜರಿಂತುಂ ಬಸವೆಂದು
ಬುದ್ಧಿಯುಕ್ತನೆಂಬ ಪ್ರಧಾನಿಂತಲು ಸುಬ್ಜನೆಂಬ ಹಾದುಬಿಗನು
ಸ್ವಹಿತಸ್ನಾನದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು ಲಿಂಗಾಯ
ನುಸಮಸ್ತ ವಿದ್ಯಂಗಳಂತ ಕಿಶಲ ಜಾಸ್ಪಪ್ರತ್ಯೇಕ ಲಾವಿದ್ಯನಾಗಿ
ಪರನಾಯಕ ಪ್ರವೇಶವಂತ ಪೊಂತಲು ಬೇನೆಂದು ಮಹಾ

ಪ್ರ್ಯಸಂಗದಿಂದ ವಂದು ದಿವಸ ಶಂನಪಾದ ಪಿಸವನು ಬಿತ್ತಾಂದು
ವನಾಂತರವಂನ್ನೊ ದುತ್ತಬರುತ್ತಿರಲು ವಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ಥಾನವಂ
ಕಂಡು ಮಹಾಪುರುಷ ಸ್ಥಳವಾಗಿಯೂ ಮಹಾದೇವಿಯಿಂದವರ
ವಾಸದವೆನೆಂದು ಸ್ನಾನದೇವತಾರ್ಚನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಶುಚಿರ್ಭೂ
ತನಾಗಿ ಶಂನಪಾದ ಪಿಸನ ಗಾಡಿವನು ವೃಕ್ಷದ ನೆರಳೊಳು ಬಿಡಬೇಕು
ವೆಂದು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ ಬಾಗಿಲ ತಾವಲಿಂ ಗಾಢ್ಟ ರಾಯಂ ಬಂದು
ಯೂ ಮಹಾದೇವಿಯಂ ಕುರಿತು ಉತ್ಕಟ ಪಕ್ಷ್ಯಂ ಮಾಡಲಾಗಿ
ಆ ದೇವಿಯು ಮೆಚ್ಚಿ ವರವಂ ಬೇಡು ಎಂದು ಸಂಗಿ ರಾಯನು
ಸಂತೋಷದಿಂದ ನನಗೆ ವರ ತಾಯು ಶ್ರೀ ದೇವಿ ವಂಶರು ಗಾದಿ
ಬೇಕೆನಲು ಮಂತ್ರವನು ದೇವಿಯು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ ವರವನಿತ್ತು ದಕ್ಷಿ
ಯೂ ಪಾದ ಪಿಸನು ಶಂನ ಬಾಗಿಲಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ಸ್ವ ಪದಲ್ಲಿ
ವರದು ಸಂಪ್ರತಿ ದಮು ರಂತು ಕ್ಷಿತಿ ಲಿಡು ಗಿರ್ಯವು ಮಂತ್ರ ವಂಶ ತಿಕ
ತಾಂದು ಮುಂದಿನ ಸಂತತಿ ಶಂನ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಯಿರಲು ಯ
ರಾಂತಲನು ಮಂತ್ರ ವಂಶ ವಿತು ದೇವಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು
ಪಾದ ಪಿಸನ ನಿತ್ಯ ಬಿತ್ತಾಂದು ಮಹಾಪುರುಷ ದಿಂದ
ವನಾಂತರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರಲು ಬಾಪ ಸಂಗ ಬರಲು

(೩) ಪುರುಷರು ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಸಂತೋಷವಂ ಮಾಡುತಿಪ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲು
ಪಬ್ಬಲಿಕ್ಕೆ ಸನುಸಂದುಲನ್ಯಶಿಸಲಾರದೆ ಬಾಗ್ರತ್ರಿಂತೋಗವಂ
ಮಾಡಲಾಗಂಡು ಷಂಡ್ಸೆಕಾಗಿವಲ ಷೂಷಾಂತರಿಂದ
ಬಿಗಿಲಿಲೆದು ಮಂಡಕ್ಷ ವನ್ನದಲಿ ಲೋಕ್ಷಂಡ್ಸಂತು ಪುರು
ಷನ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದುಃಖವಂ ಮಾಡುವದರಾಯನುಕಂ
ಡು ಪುರುಷಾರ್ಥೆಯಿಂದ ಬೆಸಗೊಳಲು ತನ್ನ ಪುಾವಸ್ತ್ರತ್ರಾಂ
ಕಮಂ ಕ್ಷೋಭಿ ತನ್ನ ಪುರುಷನ ಬಿಡನೆಂದು ಮಿಡುಕುತಿರಲು
ಆಕಾಯನು ಪರಪುರುಷಾ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು
ಲೆಡಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಪುರತ್ರೆ ಸ್ಪಿಕ್ಷಿ ಪಕಿಕ್ಷೆಂತುಂ ನೋಡು ಬೇಕೆಂದು
ತನ್ನ ಶರೀರವನು ಜೋಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರು ಂತಲಂದು ಕಟ್ಟಲೆಯಂ
ಮಾಡಿ ಯುಪಾಡು ಪಗನಂ ಯುಶಿ ಪಕಾನಾಮಂತ್ರ ವಂಜುಪಿಸಿ
ಪರಕಾಂತು ಪ್ರವೇಶದಿಂದ ತನ್ನ ತನುವಂ ಬಿಟ್ಟು ಲೋಷಾಣ್ಸೆ
ಂತು ಶರೀರದೊಳಗೆ ಪ್ರೋಕ್ಷನ ಹಿದಾಡಲಾ ಷಣ್ಸೆಯು ತನ್ನ
ಪುರುಷನು ಬದುಕಿದನೆಂದು ಮಹಾನಂತೋಷದಿಂದ
ಪುರುಷನೊಡನೆ ಸಂತೋಷವಂ ಮಾಡುತಿತ್ತಲಾ ಷಾಡುಪಿ
ಗನು ಮಹಾ ಧೂರ್ತ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೆಸಿ ತನ್ನ ಶರೀರವಂ ಬಿಟ್ಟು

ಪರನಾರೀರತಿಪ್ರವೇಶದಿಂದ ರಾಯನ ಶರೀರವು ಕ್ಷೋಣ್ಯವಟ್ಟಿರ
ಕ್ಕೈ ಕಂದುಹಸುವಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತ ಪುರುಷನಿಂದ ಬಿರದು
ಯರಾಯನು ಹಂಸೆಂತೋದುನೆನ್ನಂತೋಗವಂಮಾಡುಮರಳಿ
ಬಂದು ಕಂನ ಶರೀರವಂ ಲಿರಪ್ಸಾನಾದೆಯುರಲುವಂಹೊಂಪ್ಪ್ಯ
ತಿಕನಾಗಿಯುಹದವಿಗನ ಶರೀರವಂ ಕಂಡುಲಿದಕೊಳ್ಳು ಕ್ಷೋಣ್ಯ
ಲಿರಾವಟ್ಟಿರ್ದ್ದು ಕಂಡು ಕಂನಸುಖಹಂಕಾರಾತೀಸದೆಪಂದು
ದೇವಾಲಯಂದಲ್ಲಿವಕವಂನದುಪ್ಸಾನಂದುಕೆಲವ್ಯದಿವಸಂಕಳಿ
ಯತಿತ್ತಲಾರಾಯನು ಮನಾವುಕಕನದಿಂದಲಿರವವೆಯೊಳಗಿರ್ದ್ದ
ನವಸ್ತ್ರೀರತ್ನಿರುಪ್ರಹೋಗಿನಿಲಿರಾವಟ್ಟದರಾಣೀವಾಸಿಯಂ
ಕಂಡು ನಿಲೂರದೆನಾಮೂಕರದಿಂದ ಲಿರಾಕೆಂರಂಕಡುದುಕಲು
ಲಿರಾಕನ್ನೆಗದನೆಕ್ಕರನವೂವಸದಕು ರುಕ್ಷಿನ ಮೂಕನಾದಲಾಗಿ
ಯರಾಯನುಮೂಕಿಸುತ್ತರ ವಿಲ್ಲದೆಯುರಲುಯುವನು
ಕವಟಿಯಂದುಲಿಕಕ್ಕನಾಲವಂಕಿಯಲಚೆಕಂದುಯಕಂಕೆ
ಮಹಾಲಿರಾಕ್ರೆಂತಂಕಾಟ್ಟಿನನಗೆವಂದುಕ್ಕಕಯಂಟು
ಯಂನುಷ್ಪದಿನ್ನದುದಿವನ್ನಕ್ಕೆಸಂಪೂರ್ಣಮಾಡಿನಿಮಗೆಸುರಕ
ಸುಪ್ರಸನ್ನಂತೋಗವಂಮಾಡುವೆನೆಂದು ನಂಬುಗೆಯಂಕಾಟ್ಟಿ
ಹೋಗಿ ಮಹಾವ್ಯಾಸ ಶಿಕ್ಕೆಂತಾಗಿಯುದಕಂತುಸುಖಹಾಂಯವ

ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ವಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಧಾನನ ನೋಡುವ
ಯೀ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಹೇಳಲು ಅವನು ಶಾಂತನಾಗಿ ನೋಡುವ ತನ್ನ ಗುರು ಹಿ
ನ ಮಾತನಾಡಲು ಅದನು ಕೇಳಿ ಅವನು ಮನ ನೊಂದು ಆ ಪ್ರಧಾ
ನನು ಯೀ ಮನಸ್ಸು ಚಿಂತಿಸಿ ಅದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ದಕ್ಷಿಣ ಹ
ರವ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಯೀ ಪ್ರಧಾನನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ರಮಣ ನಗರಕ್ಕೆ ದೇವಾಲಯ ಧರ್ಮಶಾಲೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಬರಲು ವಂದು
ದೇವಾಲಯ ಬಳಿಯ ಯೀ ಸುಬ್ಬನೆಂಬ ಹಾರುವ ಪಿಗನ ತಂದು
ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಯೀ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಕೇಳಿ ಅವನು
ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಹೇಳಿ ಯೀ ಹಾರುವ ಪಿಗನಿಂದ
ಕಷ್ಟವ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಹೇಳಲು ಯೀ ಪ್ರಧಾನನು ಮ
ಹಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕರೆದು ಯೀ ಹಾರುವ ಪಿಗನು ತನ್ನ ಮನೆಯೊ
ಳಗೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ತನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಾನು ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿ
ನಾದರಾಗಿ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಯೀ ವಿಚಾರವಂ ಹೇಳಿ ದೀರ್ಘ
ಕಾಂತೋಜನೆಂಬುವರಿದ್ದರು ಯೀ ಪ್ರಧಾನನು ವಂದು ಬುದ್ಧಿಯಿಂ
ತಂದು ತಂದು ಸತ್ಯ ಬಿಕ್ಷೆ ದೀರ್ಘ ಗಿರಿಯಂ ತಂದು ದೇವಿಯ
ತಂತ್ರವನು ಕಾಣ್ಣು ನೀನು ಯಿದನು ರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಂದು

ಹೊಗಿನಂತ ಪ್ರಾಣಸಾಕ್ಷಿಯಾದ ಗುರುವಿನ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಣವಂ
ಪಂಚಾಕ್ಷರದಿಂ ಮೊದನೆ ಸಂಯೋಗವಂ ಮಾಡುವೆನೆನಲು
ಶಿವನು ಶಾಮಾತುರನಾಗಿ ಪರಶಾರಿಯ ಪುರ್ವ ಶ್ರಬಿಂದ ಕಂನ
ಶರೀರವಂ ಬಿಟ್ಟು ಯೋಗಿ ಗೆಲಿಂದ ದೆ ಷ್ಟ ದಲ್ಲಿ ಹೇಗಲು
ಶಿವಾವೇಶದಿಂದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹ್ರೀ ಶಭ ಹಾಂತುಂದು
ಯೀಲುಪಾಂತು ವಂಹೆ ಕಾಟ್ಟು ಶಂನ ಗ್ರ ಶಂಬರಲು
ಯುಕ್ತರಾಶ್ರಿಂತಾಗಲು ಯಾವ ಧ್ಯಾನವು ಯಾವುದು ಪಗ ನಂಶಾಡಿ
ಶಾಂತ್ಯಂತು ಶಾಂಶ ಚಾವ ವಿಂತು ಲ್ಲಿ ಯುರಲು ||
ಯುಕ್ತಶೀಲ ಕ್ಷಿದರಾಗ್ರೀವಾ ಸಿಂಧು ನಕ್ಷತ್ರ ಗೆಲಿಂತುಂತೆಗದು
ಶಾಂದುರಾಂತು ನೆಡೆನೆ ಬಂದುಯು ದುನಂನ ಶಡು ಪಗ
ನಂದ ಗ್ನಿನಕ್ಷತ್ರ ಶಲುಯು ದ ಪ್ರ ಣವಂ ಶಶಿ ಕ್ಷರದಿಂನೊ
ದನೆ ಸಂಯೋಗವಂ ಮಾಡುವೆನೆನಲು ಶಿವ ವಾಕ್ಯ
ಹರ ಷವಂಶಾ ಯೀಶಂತು ಶಾಡುವೆನೆಂಬ ಶಾವಶರ
ದಿಂದ ಮುಂದು ಗಾಣ ದೇಶಂನ ಶಾಂತು ವಂಬಿಟ್ಟು ಯೋಗಿ ಗೆಲಿಂದ
ಹ ವಂಶೋಗ್ನ ಮಾಶ ನಾಡು ತ್ರಿಶಲು ಯೀ ಪಾತ್ರೆಯು ಸುಶಂನ
ನ ಬಿಂತೊದು ನೆಹೋ ಶ ಹಲೋಶನು ಯಾಹದು ಪಗನಂ
ಂತು ಬ್ಬಿ ಬಿಯು ದೇವೇಶಂತು ವೆಂದು ನಿಂನ ಶನು ವಂಹೋಗುಂತೆಂದು

ಹೋಗಿ ಭಾಗೀರಥಿ ಶಿವೇಗದಿಂದಂ ಬಂದು ರಾಂತಂತಂ ನತನ ಪಟ್ಟಣ
ಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀದಿಂದಿರುತಿರ್ಪ ಯಿಯಾಪ್ಪದ ಪಗನ ಕನ್ನೆಯಂ ಶಿವತ್ತಿಂದವಂ
ಮಾಡಿಸಿ ಮುಂದೆ ಮಹಾಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತಿದ್ದನು
ಶ್ರೀಮದುದಾರಗುಣಂ ಸಂಪನ್ನವಾದ ಮಹಾರಾಯನಿಂಗೆ ನುಂ ಇಬ್ಬರು
ಹೆಂಗಸಾಗಿ ಮಹಾಪುರುಷರ ಹೆಬ್ಬದರೆಂಬ ವ್ರತವ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು
ಯಿದರಿಂದ ನೀನು ಯಿತ್ತ ಕನ್ಯಾ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತ್ತಂ ಬ್ಯಾ
ಲೆಂದು ಯಿವ ಪಕ್ಷದ ರಾಣಿಯ ಪಾಲಂತಿಯು ಯಿಂ ಬೇಡುವನೊಡನೆ
ಹೋಗಿ ನಂಬಿ ಸಿಂಹಂ ಕಾಂಡು ನಗು ಹೊಳಾ ಬೇಡನು ಯಿರುವನಂತು
ಹಿಗಂಡು ಕಂಡವನೆ ಬಂದು ನಂಬ ನೊಂದಿ ತೆರೆಂಬ ಕನ್ನ
ಮಂಗಳಂ ಕರದು ನೀನು ಯಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ರುಮ್ಮಿ ಯಿರುವನೊಡನೆ
ಸುರತ ಕ್ರೀಡೆಯ ಬಿಡ್ಡು ಯಿರುವಂ ಮಲಗ ಬೆಂಬಳಕೆ ಮ್ಯಾಲ್ಲ
ಲೆಂದು ಹೋಗಿ ಸುಪ್ರಭೆ ತಾನು ಮಾಡಿದಂತೆ ಬಾಲನೊಡನೆ
ಸುರತಸುಖದಿಂದಿರಲು ಯಿತಂ ಪನಗೆ ಮೋಹ ಮೀರಿ
ಶ್ರೀ ಭಾರಾಶಿ ಬಂಧಗಳಿಂದ ಸುರತವನೆಸಗಲು ಯಿನ್ನೆಂದು
ಮಹಾಪುರುಷ ಪ್ರತ್ಯಾಗಿಯಿಂದ ಮಹಾಪುಣ್ಯ ಧನಾಢ್ಯ
ಮಹಾಸ್ಮರರೂಪನಂ ಗಾಳ ಬಾರದೆಂದು ತಂನ ಕಂಡಹೋಗಿ
ದಪ್ಪ ಸ್ತ್ರೀಕವಂ ಯಿರವನೊಡನೆ ಹೋಗಿ ನೀನು ಯಿತಿಲ್ಲಿ
ದರೆಂಬ ಬದುಕು ಹೋಗಲಿ ನಿಮ್ಮ ಲಾರಾಯ ಮಹಾ

[illegible]

ಯಿತ್ತಲಿಸಿರಾಂತನು ಮಹಾ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗದ ಲಿಂಗದ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣು

ಶನಾಗಿ ಶಂಕರ ಸ್ವರ್ಗ ಕಂದು ಲಿಂಗ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಶಿಸಿದ ಸಂತೋಷದಿಂದ

ವಾಗ್ರೂಪ ಪ್ರಧಾನನಂಶರಸಿ ಯೂಪಸ್ತಂಭ ವಂಶೋದ್ಭವ ಲಿಂಗ ಬೇಧನಂ

ಕಂನಪ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪತಿಯೆಂದು ಕಿಂತುಂ ಶರಭ ರೂಪವಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಲಿಂಗ ಜ್ಞಾನದಿಂದ

ದಿವ್ಯ ಶನಗ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಶಶಿ ನವ ವರ್ಷೋದ್ಭವದ ಮಹಾ ವಿಧಿಗನ ನೂತಂ

ನಮ್ಮ ಕ್ಷೋಭಿತನ ಲಿಂಗ ಬೇಧನ ನುಡಿಗಳ ರಕ್ಷಿಸಿ ವರ ಮುಕ್ತಿಯಂ

ಶರಭ ನಸ್ತ್ರಾಂಗ ಮಂತ್ರ ಭಕ್ತಿ ಪಂಚ ವಿಷದ ನಿಮಿಷ ಶಾರದಾ ಲಿಂಗ

ವಿಂದರಾ ಜಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ವನೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ದಮನ ಶಕ್ತಿಯ ಮುಕ್ತಿಯಂ

ಕೆಂದುದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ೧೧ ಸುಪ್ರಭಾ ಪುಷ್ಪ ಪ್ರಕಾರ ಶಾರದಾ ಶಿದ್ಧಿ ಕ್ಷಮಾ ಪುಷ್ಪ ಪ್ರಕಾರ

ನಾರದಾ ಶಿವ ಪ್ರಶಂಸ ತ್ರಯಂ ಯಜ್ಞ ಶೇಷ ಬುದ್ಧಿಃ ಜಾತಕಂ

ಗಾತ್ರ ಬಿ ವ್ರತ ಕೀರ್ತಿ ನೇಪಾಲಂ॥ ಟೀ॥

ದೂರೆಂದು ನೋಯ್ವ ಜಡರ ಶಂಕರ ಬಂಧು ಪರ್ಣ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಬಹುದು

ಕಂನ ವ್ಯಾಕರಣ ಬಾಧವರ ಶಿಕ್ಷಣ ಬಹುಳ ದಳ ಶಂಕರನ ಉದರ ಪ್ರೋಕ್ತ ಶಾಸ್ತ್ರ

ರಾಜಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ವರ ಮಾಡ ಬಲ್ಲವೆಂದು ಮಕ್ಕಳ ಕೆಂದುದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ೧೨ ಲಿಂಗಾಸನ ಪ್ರಸನ್ನ ಚಿತ್ತ ಜಡ ಶೇಷ ಮನ ಸ್ವಾಮಿ ವಿದ್ಯಾ ವಿಶ್ವಾಸನ

ಮುನಿ ಶೀಲನ ಮಂತ್ರಂ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಸಂಗ ಪ್ರಿಯ ಪಿತ ವರದಂ

ಪ್ರಪಂಚ ಶಾಸ್ತ್ರ ಯಃ ಪೂರ್ಣ ಶಾಂತ ಪನಿಶಿ ಕಂಪ ವಿವೇಕ್ಷಯ ಶಿ॥ ಟೀ

ಲಿಂಗ ಸ್ವಸ್ತಿ ಯಂತ್ರ ಸ್ವಗುಣ ದಿವ್ಯ ನಾಂದಿ ವಿಹಾರ ಪ್ರೋಕ್ತ ಪುರಾಣ ಯುಗಳ

ಪೊದಲಾದ ಬಳ್ಳಿಗಳೆಲ್ಲವ ನಿಲಿಪದ ತ್ತಿಲವಿದ್ದ ಪರುಗಳ ನೆಲೆ ಕ್ಕಂತ
ಪ್ರೇಮದಕ್ಷಿಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಅಂಕುರಿಬಾಲನವಮಧುಃ ಚರಣಾವವಿಶೇಃ ಪ್ರಸೂವತಾ ನಿವೃತ್ತ್ಯ
ವದನೋದರದಶನಂ ಚಕ್ಷ್ಯಾಃ ವಂದದಾನ್ಯ ಸುರಚಿತ ಜಪಲಂಗವಮ್ಯ
ಧೀರಂ ವಿಲೋಕಯತಿ ಬಾಡು ಶಕ್ತಸ್ವಸು ಜಗ್ಮ ॥ ಟೀ॥

ಸ್ಥಾನವನು ವಂದು ಶುಕ್ಲತೀರ್ಥ ನಡ್ಡಗಿ ಬಾಲವ ಬಡಿದು ನಾಲವ ಮೇಲೆ
ಬಿದ್ದ ಹೊರಳಿಹೊಕ್ಕೆಂಯಂ ಶಾಯಿನಾನಾದ್ಯನ್ಯಂ ದಿಕ್ಕೆಕೊಕ್ಕೆಯ
ಹೊರವೃದು । ಮತ್ಸ್ಯನೆಂಯಂ ಕೊಂಡಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬಂತೋಗೆ ಮುದ್ದೆ
ಯನಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಲೂತ್ಕಾರದಿಂದುಂಬುದು । ಇದು ನಾರಗಾ
ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಕ್ಕೆಯ ಹೊರವೃದು ಕುನನನೋ ಮಾಡಿ
ರಾಜಾಶ್ರಯರುವ ನೇಮಾಡಿ ಹೊಕ್ಕೆಯ ಹೊರಟು ಪದುಗಬರಾಜನೋ
ಮಾಡಿ ಇದು ನಾರಗಾರಾಜಾಶ್ರಯವ ನೇಮಾದು ಬೇಕೆಂಬಂತದು
ನರಟನನುವದುಂಬಡಿಸಲಾದಮನನನಿಂತೆಂದುದು ॥

ಶ್ಲೋ॥ ರಾಜಾಶ್ರಯಂ ಶಶ್ವರಮುತ್ತಮಪ್ಯಾಂ । ಅಥವೃಗಾಂ ಬಾದನಮುದ್ರ
ಯೋನಂ । ಯತೋ ಕಾನಿಸಿದ್ಧ್ಯಂತಿ ಮಹೋತ್ತಮ ನಿ । ವಿಷಂಯನ್ಯತೋ
ಪತ್ರಗಾಹಕಾನಿವಂಚ ॥ ಟೀ॥

ಕೀರ್ತನಗಳು ಯೋ । ಲಗವು । ನರವು । ಸುದುರಿದ್ದ ಪಹೋರವು ।
ಮಂತ್ರವಾದವು । ಹೊದಗಿನವು ಪಾರವು । ಯೂರ್ತಿದು ಬಗೆಯು
ಸಿದ್ಧಿಸುವರಿಮಹೋತ್ಸವಂ ಇಲ್ಲವೇ ಶ್ರೀಗಾವೇಶಕವೆಂದು

ದಮನಕನು ಕರಟಕನ ನೋಡಿ ದನೆಹೇಳಿ ನೀನ್ಯಾರಾ ಜಾತ್ರೆಯುವನೆ ಮಾಡು
ನಾನು ವಲ್ಲೆನೆನಲು । ಆ ಕರಟಕನಿಂತೆಂದುದು ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಅಸನ್ನತಾ ವಿನಶ್ಯಂತಿ ಭೇರುಂಡಾ ಇವ ಪಕ್ಷಿಣಾಃ । ಏಕೋದರ
ಪೃಥಗ್ರೀವಾ ಅನ್ಯೋನ್ಯಂ ಫಲ ಭಕ್ಷಿಣಾಃ ॥ ಟೀ॥

ನಾವುಯಿಬ್ಬರು ಒಂದು ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿ ಆ ವೃದಾನೊಂದು ಕಾರ್ಯವ
ಮಾಡಿದರು ಲೇಸು ಅದಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಭೇದಬುದ್ಧಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯ
ವ ಮಾಡಿದರೆ ಭೇರುಂಡಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಕೆಡುವರು ಅದೆಂತೆಂದರೆ ॥ಕಥೆ॥
ಗಂಡಭೇರುಂಡಪಕ್ಷಿಯು ಶರೀರವಂದೆ ಕತ್ತು ಎರಡಾಗಿಹುದು
ಆ ಪಕ್ಷಿಯು ಒಂದು ದಿನ ವನಾಂತರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇದ್ದಂಥ ಮಾ
ದಳ ಹಾಂಗಂ ಕಂಡು ಅದನು ಒಂದು ಮುಖ ಭಕ್ಷಿಸಲು ಮತ್ತೊಂ
ದು ಮುಖ ನಾನು ತಿನ್ನೆಯುಳ್ಳವೇ ನೀನು ಭಕ್ಷಿಸ ಬಹುದೇ ಎನಲು
ಆ ಮುಖ ಭಕ್ಷಿಸಿದರೇನು ಶರೀರವೊಂದಾಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ದೋ
ಷವಿಲ್ಲವೆನಲು ಆ ಮುಖ ಭಕ್ಷಿಸನದಿಂದ ಕೋಪಂ ಬಗೆಯದೆ
ಮತ್ತಾ ದ್ವೇಷದಿಂದೀ ದುಃಖ ಒಂದು ದಿನಂತೊಂದು ದಿನಂಕೆ ವನಾಂತರಕ್ಕೆ
ಕಂಡು ಆ ಮುಖ ವಿಷಯುಕ್ತ ಫಲಂಗಳ ಭಕ್ಷಿಸಲು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸ
ತ್ತವಯ್ದಿತು । ಅದು ಕಾರಣ ನಾವುಯಿಬ್ಬರು ಆ ವೃದಾನೊಂ
ದು ಕಾರ್ಯಸ್ಥ ವೈಕ್ಲರ ಗಾಗಿರ ಬೇಕಲ್ಲದೆ ಭೇದವಾಗಿರಬಾರದು

೧೯

ಯಿನ್ನೊಂದ ದಮನಕನು ಪಡುಂಬಡದಿಂತೆಂದನು ಕರಟಕ ನೀನೇ ಹೋಗು

ಯಿನ್ನೊಂದು ಕರಟಕನಿಂತೆಂದನು||

ಶ್ಲೋ|| ಯಸ್ಯ ನೇತ್ರ ಪವಕತ್ರ ವ್ಯಾಘ್ರವಾನರ ಸರ್ಪಾಣಾಂ ಸ್ವರ್ಣಕಾರಸ್ಯ ಚಿತ್ರ ಸಂಪನ್ನ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ಮೃತಜೀವಿತಃ ||

ಆ ಕರಟಕನು ಸರ್ವ ಮಿತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗಲು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆವಾಗಲು|

ಪ್ರೊಜ್ವಲಿಸೆ ಹೋಗಬಾರದು| ಅದೆಂತೆನೆ| ಕಥೆ||

ಸೋಮಪುರವೆಂಬ ಅಗ್ರಹಾರದೊಳು ಯಜ್ಞದತ್ತನೆಂಬ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸಂಸಾರದಿಂದ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಸಂಸಾರ ಮಾಡುವನು

ಆ ಸುಪುತ್ರ ವಿಷಯ ಕೀರ್ತಿ ವೃದ್ಧಿಯು ದೊಡ್ಡವರಾಗಲು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು

ಮುಂದೆ ನಾಗರಿಕನಾದ ಬೇಕೆಂದು ವ್ಯಾಘ್ರವಂತು ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಿಯಾತ್ರೆ

ಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ವಂತ ನಾವು ಬಂದು ವನಾಂತರದಲ್ಲಿದ್ದ

ಹುದಿಂತು ಕೀರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಮಾಡುವ ವಿಪ್ರನು

ಉದಕವಂ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬಂದವನೆಂದು ನೀರು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಂಬುತ್ತಿರಲು

ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ದಿಂತೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ದೊರದುಂಡದು ದಿಯುಂತು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆ

ರಯುಂತನು ನೀನು ತಾ ಕಿಂತು ಗೆ ಹೋಗು ಶಕ್ತಿಯಿಂತು ತಂದನು ಕರ

ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ವಾನರನಾ ಬಂತು ನದಿಂದು ಕೀರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಂತು

ನಲು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಬಂದನು ತಾಂದು ಹೋಗಿ ಸಾಧು ಮಾಡು

ವನಾಂತರ ಪ್ರಾಪ್ತವನೆ ಆ ತಂದು ಬಿಂತು ಯಿಂತು ಆ ವಿಪ್ರನಿಗೊಂದು

ಉಪಕಾರವ ಮಾಡು ಎನೆನಲು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ

ನಿಂನಂತವರು ಮನುಷ್ಯರು ಗೆ ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಬೇಕೆಂದ್ರೆ|

ಯಮವಲ್ಲಿ ಲೀಲಾಂತರದಿಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ವಂದುಸ ಧರ್ಮಂಗಳು [illegible]
ಶ್ರೀ ದೇಂಕನೆ ॥ ಶ್ರೀ ॥
ಯಮುನಾತೀರದಲ್ಲು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನವೆಂತೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವುಂಟು ಅದು ಶ್ರೀಮಹತ್ತ
ಶ್ರೀವಿಕ್ರಮನೆಂಬ ರಾಯನು ಸುಖದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು
ವಂದು ದಿನ ಬೇಟೆಯ ಮೇಲೆ [illegible] ಚತುರಂಗಬಲ ಸಮಸ್ತ
ಬೇಟೆಗಾರರಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು [illegible] ಮೃಗಜಾತಿಗಳಂ
ಕೊಂದು ಮಹಾ ಬೇಟೆಯನಾಡುತ್ತಿರಲು [illegible] ಎಂಬುದೊಂದು ಮಹಾ
ಗಜ [illegible] ಬರಲು ರಾಯನು ಕಂಡು ಅದರ
ಸಮೀಪ [illegible] ದಲ್ಲಿ [illegible] ದಿಂದ
ಜೋಕೆಂದು ವಂದು [illegible] ಮಾಡಿ [illegible]
ಮೇಲೆ [illegible] ಬಂದು [illegible] ನಿಂ [illegible]
ಗಜವಂ [illegible] ಮಹಾ [illegible]
[illegible] ಬಂದು [illegible] ರಾಯನು ಕಂಡು ಮಹಾ
ಸಂತೋಷದಿಂದ ಯದನು [illegible] ದಿನದ ಮೇಲೆ
ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ [illegible] ನೆಂದು [illegible] ಮಹಾ [illegible]
[illegible] ದಿಂದಿರುತಿರಲು [illegible] ಆಗಲು
ಯುಕ್ತ [illegible] ಗಜರಾಜನು ಮಹಾ [illegible] ನಾಗಿರುತಿರಲು
ಶ್ರೀ [illegible] ಯಮುನಾತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು
ಶ್ರೀ [illegible] ಗಜರಾಜ ಮಹಾ [illegible]
[illegible] ಮಹಾ [illegible] ನಾಗಿ [illegible] ನಲು ।

ಲೋಗಜವೃತ್ತಾಂತವಂ ಪೇಳ್ವೆಂತೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸೆ ಯಂನ
ನು ಕೇಳೆಂದು ಬಾರದೇಂತೆನಲು ಆ ವಿಪ್ರಂ ನಾನು ಮಿತ್ರತ್ವನು ನಿಂನ
ನು ಕೇಳೆಂದು ಬಾರೆನು ನೀನು ಮಹಾತ್ಮ ಕಾಂಯನು ನೀನು ಪೂರ್ವ
ದಲ್ಲಿ ಯೂಕಿಗಾದರೂ ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಿದ್ದುಂಟೇ ಅವರನೇನದರೆ
ನಿಂನ ಬಂಧನವ ಪರಿಹರಿಸುವರು ನಾನು ಮನುಷ್ಯತ್ವ ದಿಂದ ತೋ
ರನು ತ್ರೈಕಿಸದೇನದದೇನು ಆದರಿಂ ಪಾಠಗು ಉಪಕಾರವಂ ಮಾಡಿದ್ದು
ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಆ ಯತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆನಲು ಆಡೆಂತೆಂ
ದು ವಿಪ್ರಂ ಪೇಳ್ದೊಳು ಲೋಗಜರಾಜನು ಪೇಳ್ದ ಕಥೆ ॥
ಕಾಳಿಂಗದೇಶದಲ್ಲಿ ವಂದು ಕಾಲಂ ಯತಿಗಳು ಮಹಾಹೆಚ್ಚೆ
ಪಹಸ್ತಪಲಗಳ ಕಿಂದು ದೇಶವಂಕೆ ಪಸಲು ಸಕಲ ಜನರೆಲ್ಲರು
ಅತ್ಯೋಚ್ಛ ಪ್ರಾಂದು ನವರಿಗೆ ಉಪದ್ರಗಳ ಮಾಡಿದ ಯತಿಗಳಾದ
ಬೇಕೆಂದು ಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಬಿಲಗಳ ಪ್ರಾಪ್ಯಾಲಿದನು ಲೋಗದು ಬಹಳ
ಯತಿಗಳಂ ಹಿಡಿದು ಆದನು ಕ್ರಾಂಡಂಗಳಂ ತುಂಬಿ ಮೇಲೆ ಕಲೆ
ಂಯಂಪೇಳಿ ಲೋಗಜನರುಗಳು ಮತ್ತಾಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಂ ಯತಿಗಳಂ
ಹಿಡಿ ವೃತ್ತಿರಲು ನಾನು ವನಾಂತರದೊಳಗೆ ಸಂಚಾರ ದಿಂದ ಕಿರುಗುತ್ತ
ಂ ಬ ಯತಿಗಳ ಕಷ್ಟಗಳಂ ಬರಲು ಆ ಕ್ರಾಂಡದೊಳಗೆ ತುಂಬಿರ್ದ
ಯತಿಗಳೊಳಗೆ ಬುದ್ಧಿವಂತನೆಂಬ ಯತಿ ವಿಂದು ಯೆಲೆಗಜರಾಜ
ನಾವು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೆಲ್ಲ ನಿರ್ಬಂಧಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಸಾವುತಿದ್ದೇವೆ ಯೀ ಬಂ
ಧನವಂ ಬಿಡಿಸಿದರೆ ನಿನಗೆ ಮಹಾಪುಣ್ಯವುಂಟೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥ್ಯಂ

ಬಹು ಬಾಗಿ ನಾನು ಯುವತಿಗಳಿದ್ದಂಥಾ ಪ್ರಾಂತಾರದ ವನವ ಪಹೆಯಲಾಗಿ
ಆ ಯುವತಿಗಳೆಲ್ಲ ಕಂಡಾಕ್ಷಣದೆ ಗೆಪ್ಪೋದಲು ಬುದ್ಧಿವಂತನೆಂಬ ಯುವತಿಯು
ನೀನು ನಮಗೆ ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಿದೆ ನಮ್ಮ ಯುವತಿಗಳ ಮಾಡದೆ
ನಿನಗೊಂದು ವಿಪತ್ತು ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡ್ಯಾದರೆ ಬಂದು ಪೇಳಿ ಪೋಯಿತು।
ಆ ಉಪಕಾರಗಳು ಯುವತಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ನಾನಾ ಇಹ ಉಪಕಾರವ ಮಾಡುತಿಲ್ಲವೆಂದು।
ಆಗ ಚಿತ್ರಪ್ರಭನೆಂಬ ಹೇಳಲಾಗಿ ಆ ವಿಪ್ರನು ನೀನು ಆ ಯುವತಿಗ
ಳನು ನೆನೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು। ಆಗ ಜರಾ
ಜನು ಮತ್ತಾರನು ಕಾಣದೆ ಕಂಡು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದನು। ಯಿಂತೀ ಮಾ
ಹಿತ ರಾಜನನಗೆ ಮಹಾ ವಿಪತ್ತು ಬಂದಿತ್ತು ಯದಂ ನೀನು ಪರಿಹರಿಸ ಬೇಕೆಂದು
ಮಹಾದ್ಯನ್ಯಂ ಬಿಟ್ಟು ನೆನೆಯಲಾಗಿ ಮಾಹಿತಂತಂ ನಕುಲ ಬಾಗಿಲಿಂದಲಿಂ
ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಯಿಂತೀ ಗಜರಾಜ ನಿನ್ನ ವಿಪತ್ತನ್ನು ಪರಿಹರಿಸೋ
ದು ವೆನು ನೀನು ಅಂಜಬೇಡ ಧೈರ್ಯವಂತನಾಗಿಯಿರು। ಯೆಂದು
ಹೇಳಲು। ನಾನು ಹಾಗೆ ಧೈರ್ಯವಂ ಮಾಡ್ಯನು ನನಗೆ ಮಹಾ
ವಿಪತ್ತು ಬಂದಿತ್ತು ಯಿನಲು। ಆ ವನಾನೊಬ್ಬ ಹುತ್ತನು ಮಹಾ
ವಿಪತ್ತು ಬಂದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವಂತನಾಗಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಸಂಪದವಂತಾಂ
ಬನು ಯೆಂದು ಯುವತಿಂತು ಗಜರಾಜಗೆ ವಂದು ಕಥೆಯಂ ಹೇಳಿ ಹು।
ಕಥೆ॥
ಚಿತ್ರಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರವರ್ಮನೆಂಬ ರಾಜನು
ಸ್ನೇಹವರ್ಮನೆಂಬ ಪ್ರಧಾನನು ಸಹಿತ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ

ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟಪ್ರತಿಪಾಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಜಾಪಾಲನಾಜ್ಞೆ
ಯಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲು ಸುರಪೋಲುವಂದು ಜಾಮದ
ಮಂತ್ರಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ಯಾರೂ ಬಾರದೆಂದು ಕಟ್ಟಳೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿ
ದಿವ್ಯಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಯಿದ್ದು ವಂದು ದಿವಸ ಶಂನ ಪತ್ನ
ಕೊಳ್ಳಗಳ ವಿಚಾರವಂ ಸಾಗಬೇಕೆಂ ಸುರಾಷ್ಟ್ರಂ ಸುಳ್ಳು ಶಂನ ತಿರಮನೆಯಂ
ಹೊರವಂಟು ಪುರವೀಧಿಯಂ ನೋಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲು ಯಿಬ್ಬರು ಪ್ರ
ತ್ಯರು ಲಿಂಗಾ ಶಂ ಮುಂದಿರು ಮಹಾ ವ್ಯಾಕುಲದಿಂದ ಶಂ ಮಮನೆಗ
ಳೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣಾಬನೆಯಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯಿಂದಿನ ವ್ಯವಹಾರವೇನು
ಮಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲ ಯಿಪ್ಪತ್ತನವ ಪಾಪಿಧೊರೆಯು ಜಾಮದಿಂದ ಮಂತ್ರಿ ಪ್ರಜೆಗಳೊ
ಬ್ಬರು ಶಿರುಗ ಬಾರದೆಂದು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾನು ಅಸ್ತ್ರ ಮಂಯವಾದ ಜಾಮ
ಕನಕರದಲ್ಲಿ ಆ ದಿವಸದ ವ್ಯವಹಾರ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಕಿನಡೆಯದೆಂದು
ಮಾತನಾಡುವದನು ರಾಯನು ಕೇಳ್ಕೊಂಡು ಶಂನ ತಿರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮರು
ದಿವಸ ಪ್ರಧಾನನ ಕರಸಿ ನಂಮ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ವ್ಯವಹಾರದವರು
ನಮಸ್ತ ವ್ಯವಹಾರವನು ಅಸ್ತ್ರಮಂಯವಾದ ಜಾಮ ಕನಕರದ
ಲ್ಲಿ ಶಂಮ ವ್ಯವಹಾರವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ತಾ ಮಂತ್ರಿ ಮಾರದಂ
ದಾ ವ್ಯವಹಾರವನು ಪ್ರಾರಬ್ಧರು ಶಂದರು ಕ್ರಯವಂ ಕಟ್ಟಿ
ನಂಮ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ಹಾಕುವಂತೆ ಕಟ್ಟಳೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿ
ಯಿಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ದಿನದಿನದಲ್ಲಿ ಮಾರದಂತಾ ವ್ಯವಹಾರವನು

కాండముదనవంశాదులాగిసవర్జనవశిల్లాసంపూర్ణ్యాశామరాణి
యీమాపత్రనవ్యాలిఖ్ఖియిరవాగితరుగ్రాలిఖ్ఖించుకొనిరతావిత్త
దిచింతితక్రంతింతూగివంచుదివసరాత్రిందుల్లికానుమాని
దనవృదవంసుచ్చిగాండమువిలుయిగిలంతుంగ్రాంధయున్నది
గాండముబిద్దపూవంపయిడిదుగాండముపంచుపున్నయుతక్షి
పోరదల్లపడితెంతూదనానాపరింతుకసవంతలుంచిగాండము
ప్రధానసమిరాసికిబందుయీవ్యవహారవంటీగదుగా॥
ఉండనాగియిదేవుప్పవహారవేండుపివరెఃపకె॥అలాగి
నానులిలిఖ్ఖియుకంనకంత్రుప్ర్తిద్దపుకసయుదునపూర
యుంనంనుత్రియువంగాండమువింపుప్రెండారదళ్ళుమనె
గుళ్ళయిరసబేఃకినలుప్రధానింపులిలిఖ్ఖియుంగాం
దువరుంటేయెందుమహూజ్యావదింధాకెంయునూకిఃసయి
సూకెయువుపంచాము: ప్రదింపోన్రతిక్కయిప్రధానను
యెంబినంకరాయునసమిరాసికిబందుకానుగాండము
వహారన్నికియేనుషో॥పోఃగలాగితానులిదికార
స్థానస్తోఃగరంకరబింయూగగాండవ్యవహారమోగ
లేవప్పవహారవనుకరుగబిట్టినుయుండుకోః॥అలాగి
లాస్థానస్తోఃగనుయుండువబ్బుపోరుగునూకరద
వ్యవహారవంకరుగబిట్టినుయుండుపో॥అలాగి

రాయసం మహారాజశ్రీ పిలిపించారు ప్రధానమంత్రిని। శ్రీ హేమంతుని
కుందవ్యవహారమంతయు తెలిసికొనుటకు నెంచుకొన్నవారికిని
తెలియజేసె శ్రీ ప్రధానము ఇంకా ఉండెను॥
శ్రీ లక్ష్మీ యొక్క కుందము తన్ను తెలిసికొనుటకు నెంచుకొన్నయెడల
తెలుపు మీదను శ్రీ సుందరగారి కుటుంబము నెంచు మీదను
కుందము నీ సుందరు శ్రీ గతి యందు శ్రీ కుంద వ్యవహారము
కొందరు శ్రీ కెంపు సహా తెలిసికొనుటకు నెంచుకొనియెడల।
శ్రీ ప్రధానము మరు దినమున శ్రీ లక్ష్మీ యొక్క కుంద వ్యవహారమంతయు
శ్రీ కెంపు సహా తెలిసికొనుటకు నెంచుకొనియెను॥
శ్లో॥ వస్త్రలక్ష్మీ ప్రదం తు సర్వ జే। భూత కారుణ్యలక్ష్మీ।
సర్వాంగే సౌభాగ్యలక్ష్మీ నిత్య లక్ష్మీ గాంగ గౌరా।
దంబరే। శ్రీ లక్ష్మీ। ఆద్యా శ్రీ। శాంతలక్ష్మీ।
జంతు వి జంతు కేశవ సామ్రాజ్యలక్ష్మీ॥
ఇంకెంత శ్రీ వసుధ ద్రవ్యలక్ష్మీ శ్రీ మహాలక్ష్మీ
యొక్క శ్రీ కుందవ్యవహారము నెంచు ఇచ్చి మీదను మరియు
వారి తెలిసికొనుటకు నెంచుకొనుచు బందు శ్రీ
మహాలక్ష్మి తరువాత ఇచ్చు మీదను కొందరు వచ్చెను
మీదను శ్రీ రాముని వరుడు మీదనే గతి లక్ష్మీ
తను మరల నిండిన ఇందు మీద నే మహా యుక్తమైన।

ರಿಲಂಟ್ರುವಂದಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯರುಸಿಲವೃಊರುಭೋಗಲಿ
ಕಂವೋಗಾಲಾಂಚಿ ಪಗಾಂಡು । ನಾವು ಭೋಗಿ ಮಾಡುವದೇನು । ಯಾರಾಯ
ನನ್ನಿಧ್ರುವನ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರು ನಮ್ಮ ನಗರ ಗಾಂಡು ಭೋಗ ಬೇಕೆಂದು ಕರುಣ ಬಂದು
ಧ್ರುವನ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯರು ನಾಗರಿಂದು ಯಿಂಕೆಂದಳು ॥
ನಿಂಮ ನೆಲ್ಲರನು ಬಿಟ್ಟು ನಂನನೆ ನಂಬಿದಂಥಾ ಘೋರೆಯು ಬಿಟ್ಟು ಬಹು
ದು ನನಗೆ ಗುಣವಲ್ಲ । ನಾನು ಬಾರೆನು ಯೆಂತೆನಲು । ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
ಕಿಲ್ಲ ನಾವು ಭೋಗಿ ಮಾಡುವದೇನೆಂದು ಮುತ್ತು ಕಂಡಾರದ ಮನೆಯ
ಲ್ಲಿ ಭೋಗಯು ಮಾಡಯುತ್ತಿದ್ದ ಚೈತ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಮೆಚ್ಚಿ ಯಮಲಿರಾಯ
ನಿಂನಂಥ ಧ್ರುವನ ಗುರುವರಾರು ಯಿಲ್ಲ ನಿನಗಾರು ಸರಿ ಯಿಲ್ಲ ವೆಂದು
ಮೆಚ್ಚಿ ವರ ವಂಗಾಟ್ಟು । ನಾನು ಯಿಂಥಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಿದ್ದೇನು ಂತುಂದು
ಕೈ ಬಿಡಳು । ಅದೆಂಕನೆ ॥ ನಿಧೆ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಶ್ಲೋ ॥ ಲಿಜಾಗಾಂ ಮದ್ಯ ಸಂಗೆ ದಧಿ ಮಧು ನಿಶೇ ಥೇ ಚಪ ಮಂಥು ।
ಕುಷ್ಟೆ ಮಾಜೆನ್ಯಕೆ ಸುಮತಿನಗ ಷೆ ಪಾ ಕ್ಷೀ ಗೋಪದೇ ಗಾಗಾರೆ ।
ಸು ಮಾಡಕ್ಕೆ ಸುಮ । ಗೋಮು ಪ್ರತ್ಯೇ ಮಹಾ ಪ್ರಸಂಷೆ ।
ದ್ಯುಕ ಸ್ತಾ ಮೇ ಷ್ಣ ನಕವಿಧ ವಾ ನಾ ಬಗಾ ಗ ನ ಜಾಗ ॥ ೬೪ ॥
ಅಂದಿನ ಹಿಂದು ಗಳಲ್ಲಿ ಜೇನು ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಹೊಸರಲ್ಲಿ ಯಿಹೋಳು
ಮನ್ನಾ । ಜೇನು ಬತ್ತದಲ್ಲಿ ಸುಮುದ ಪೂವಿನಲ್ಲಿ ಮಾವಿನ
ಹಾದ ಮನೆ । ಅಂನ ಪಾತ್ರ ವಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯರ ಜಟ್ಟ ಲಿಯಾದ ಸ್ತ್ರೀ
ಸ್ವರಿ ಮನೆಂಯು ಕ್ಷೇತ್ರ ಶಪ್ಪನಲ್ಲಿ ಹೂತನು । ಜಾಜ । ವೃತ್ತಿ ಬಾರಯು
ಗಂಧ ಪ್ರಕಿಯರ ಮಲಗಿ ನಲ್ಲಿ ಸುಗಂ ದಿನಮು ಲಿಯುತ್ತೆ

ಶ್ವೇತಛತ್ರಿನಾಮಯುಕ್ತನುಂ ಟೆಂದುಲಿಖ್ಯಂಯುತ್ತರಾಯನ
ಬಿಟ್ಟಂದು ಪೋದರು ಆದುದಾರಿಂದ ಆ ದೇವನಾನೊಬ್ಬ ಮರುಷನ
ಯಾವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನ ವೇಷಂಯುತ ಚಂದ್ರವಂಶನಾಗಿಯುಕ್ತರೆಂಬಲ್ಲಾ
ರೆಂಗಳು ಪಟ್ಟಶಾಲಾಪ್ತ್ಯಂದು ಯತಿರಾಜನು ಯಾನರ್ಧಂತಂ
ಪೇಳ್ದಿಲಗಜರಾಜನು ಚಂದ್ರವಂಶನಾಗಿರಯ್ಯ ಲೋಯತಿಗಳು
ರುಲ್ಲ ಮನ್ನಣಾರಮುನ್ನೆಂದು ಪೂರ್ಗಜವಂ ನೆಬ್ಬಿಸಲಾಗಿ ಲೋಕಚ
ಪ್ರಸಂಶಾಸ್ತ್ರ ಬರದ ಬೆಂನವನಾಂ ನರರಕ್ಷೆ ಪೋಯಿ ಕರು ಯತಿಗಳ್ಗೆ
ಶಂಮಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪೋಗಲು ಮರುದಿವರಾಯನು ನರಯನ್ನ ವಂಶದ ಬಾರಂತೆ
ನೋಡ ಲೋಕಜನ್ಮಯುಲ್ಲದಿರಲು ಮಹಾವಿಸ್ತರನಾಗಿ ಬೆಂತೆಯುಂದಿರಲು
ರಾಯನ ಪ್ರಧಾನನು ಬಂದು ಯಂಶೆಂದಂ॥
ಯತಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಂದು ಮನ್ನಣಾರಮುನ್ನೆಂದು ಪೂರ್ಲಿಲೋಕಜವಂ
ರೆಬ್ಬಿಸಿ ಪ್ರಾವೆನಲು ಆರಾಯನು ಮಹಾ ಪ್ರಬಲಂದು
ಮುಖ್ಯಸಂಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪವಂ ಮಾಡಪ್ಪಿಕೆಂನ ಪ್ರಜೆಪರಿವಾರ ಸಹ
ಸಟ್ಟುವರೂಲಾಗಿ ನವಮಸ್ತರು ಬಂದು ಯತಿಗಳಿಗೆ ವಿಷ್ಟಪ್ರತೊ
ಗಾಡಿಗಳಿಂದ ಬಂತೆಗಳಿಂದ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಸಂಸ್ಕಾರವಂ ಮಾ
ಡಲು ಲೋಯತಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ದಿಂಯಾಬು ಧೈರ್ಯಂ ತೆನೆಂಬ ಯತಿರಾ
ಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಸಹವಾಸ ಉಪಕಾರವಮಾ ಡಿದರಿಂದಯಂದ
ನಂಮ ಜಾತಿಗೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಬಂದಿತಲ್ಲೆಂದು ಮಹಾದುಃಖ
ದಿಂದ ಪೋಗಲಾಗಿ ಆ ಬಂದ ಯತಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಂಶ್ರುಬ್ನಿ ಪ್ರಭುಚೆಂತೆ
ಬಿಡಬೇಡ ನಿಂಮ ಪುತ್ರರುವಂ ನು ಬಿಡಿಸಿಗಾಡುವೆನೆಂದು

ಸಂಬುಸೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಆ ಕೆಳಗಿದ್ದ ಪಿಶಾಚವಂದು ದಿವಸ

ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನ ಮಗನ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿ ನೋಡಿಕೆ ಮಾಡ್ಯ

ಯಾರು ಬರಲಿ ನನ್ನಂದಿನ ಶೇಷದ ದಿನ ಬಂಯಿಯಾಯಿತು ರಾಜನು

ಯತಿರಾಜರು ನೀನು ಮಹಾವಿವೇಕಿಯು ನಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ಮಹಾ ನಿತ್ಯ

ಪವಮಾನ ಬದ್ಧ. ನಾವು ವಂದು ಗಜಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಿದರೂ ಗೆ ನಿನ

ಗೊಂಡು ವಿಪತ್ತು ಬಂದಾಗ ನಾವು ಪರಿಹರಿಸುವರವೇ ಎಂದು ನಲಿಯಾರಾಯ

ಯಾವ ಕಂಕೇ ಶ್ಲೋಕ ವಿಸ್ತರನಾಗಿ ಲವರ ನಿತ್ಯ ಪವಮಾನ ಮಿಸದೆ ಮಾಡಿದಂ ರಾಜ್ಯ

ವನ್ನಾಳುತ್ತಿರಲು. ಯಾರಾಯನ ಮಿತ್ರ ವ ಕಾಲ ವಸ್ತ್ರ ನೀಲಕಾಷ್ಠಳನೆಂಬ

ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ದಂಡೆತ್ತಿ ಮಹಾಸೈನ್ಯ ಸಂಗಡ ಕೊಂಡು ಬಂದು

ಯಾಕೆ ಸಮರವ ಮಾಡಿ ಉಪದ್ರವ ಮಾಡಲಾಗಿ ರಾಯನು ಜ್ಯೋತಿಸಿದಿ

ಬಳಿಯದೆ ಮಹಾಚಿಂತೆಯಿಂದ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಪತ್ತಿನ ವೇಳೆಯ

ಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಹಾ ರಾಜನನ್ನು ನೆನೆದೆನೆಂದು ಯತಿರಾಜನ ನೆನೆಯಲಾಗಿ

ಲಿ ಹುಡುಕನು ಆಗಲೆ ಬಂದು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿನ್ನ

ವಿಪತ್ತನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಾಡುವೆನು ನೀನು ಅಂಜಬೇಡ ವೆಂದು ಹೇಳಿ ಲವರ

ಪಾಲಯ ವಂದಷ್ಟು. ಅಲ್ಲಿಯ ಕಾದಾಡಿ ಪಲ್ಲಿ ಗುತ್ತು ಕರಿಸಿ ಆ ಪಾಳೆಯದ

ಬಿಲ್ಲು ಹಿಡಿದು ಶತ್ರು ಕಂಬಳಿ ಮಂಗಾದನಾನಾ ಹುಡುಗಾರ ಚಿನ್ನಿ

ಚಿಂತಾಂಬ ವಸ್ತ್ರ ಮಂಗಾದಿ ಸವಸ್ತ್ರ ವೆಲ್ಲವ ಲೇಬಿಸಿ ಬಿಸು ಚಿ

ಕಂಪ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿರ್ತ ಬಾಸಂತರ ದಂಡುಗಳ ದಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ಯ

ವೆಲ್ಲಾ ಗಸ್ತ್ಯ ತನ ವಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಪರಿಹಸಿ ಕೊಂಬನ ಕರ ಸವಸ್ತ್ರ

ಗೊಂಡು ಪರಶಿಕಲ್ಲ ಕುಂಮುಕುಂದಾಗಿ ಬಿಕ್ಕಿರ ಬಿದಂಗಂದು

ಪಾಗ ದವರಲ್ಲಿ ಚೋದ್ಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಯಿದು ದ. ವಿಗವ ಯಾರಾಯನು

ಮಹಾನಾದ ಪಟ್ಟಜ್ಞನು ಯಿಂನು ನಾ ವಿರಬಾರದೆಂದು ಕಂ ಮಿಂದರಾವೆ

ಶ್ಯೋ ದಿಪ್ಪೋಗಲು । ಯಾರಾಯನು ಮಹಾಪುರುಷದಿಂದ ರಾಜ್ಯವ
ನಾಳುತಿರ್ದನು ॥ ಇದು ಕಾರಣ ಮಹಾ ಮಹಾನೆಯೂ ಯಾರಾಯ
ನೂ ಮಹಾತ್ಮ್ಯನಾದಂಥಾ ಯಿಂಥ ಉಪಕಾರವಂ ಮಾಡುವಿಲ್ಲ
ವೆಂದು ಕೆಂದು ಯಾಕೆ ಮೋಕ್ಷವೆನಿಸಿದವರ್ಥಾ ಉಪಕಾರವ ಮಾಡು
ವೆನೆಂದು ಯಿಂತು ದಿಂತು ಬ್ರಹ್ಮನ ನೋಡಿದನು ॥
ಆ ಕಾಲ ಮಹಾಸಂಕಲ್ಪ ಬಿಟ್ಟು । ಆ ನಂತರ ದಿಂದ ಕನ್ನಡ ಮಂ
ದಲಾದ ಶ್ಲೋಕಗಳಂ ಮಾಡುತ್ತ ರಾಜೇಂದ್ರ ಗೆಲಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಾಸ್ತ್ರ
ವಂದಾ ನೊಂದು ದಿನ ಘೋರಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಬಲ್ಲಿ ವಂದು
ವಟವೃಕ್ಷದ ನೆಳಲಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ಚಿತ್ರ ಮಿಪ್ಪಾಂಡು ಮಹಾಕ್ಷೇ
ಮದಿಂದ ನಿದ್ರೆಗಯ್ಯಲು ವಂದು ಕಾಗೆ ಬಕನೆಂಬ ಪಕ್ಷಿ ಮಿತ್ರನಿ
ಕಾಂ ದಿಪ್ಪುದು । ಆ ವೃಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಕಾಗೆ ವಾಯಸನೆಂಬ ವಾಂಛಸಂ
ಗೂಡ ನಿತ್ಯಾಂ ದಿಪ್ಪುದು । ಯಾ ಸ್ವಪ್ನ ಆ ವಾಂಛನ ವೃಕ್ಷ
ವಾಸದೊಳಾಗಿ ಮಹಾಸ್ನೇಹ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಮಿತ್ರರಾಗಿರಲು ।
ಯಾ ವೃಕ್ಷದ ನೆಳಲಲ್ಲಿ ಆ ವನಾನೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಬಂದು
ನಿಂತಿರಲಾಗಿ । ಆ ವಸ್ತ್ರಕಾರ ಮುಂದೆ ನಿನಗೆ ವಾಯಸ ನಿದ್ರೆಯು ।
ಆ ಸ್ವಪ್ನ ಬಂದು ಮಲಗಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಂ ನೂಕಿತು

ಲೋಕಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಾನು ವಿಷವೇಶಪಂಚಕತ್ತುವನ್ನು ಬಿದನೀ ವಾಯ
ಸ್ವಂಕಂನಕು ಅಕಾಲ ಚಿಂತುಂಕಾ ದಿನಾರಾಯಾ ಬಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನ
ಜೇಕೆಂದುಲಿನು ಗಯ್ಯುಬಿಕಾಕ್ಷ ಮುಖ್ಹಿ ವೆಂಬ ವಾಂಯಲು ಸರಾ
ಜನುಲು ದಕವೃಕ್ಷಯಿಂದ ವಿಪ್ರನಕ ಮಂದಲಾದೋಗಳ
ಉದಕವಂಕು ದಿಂತು ಜೇಕೆಂದು ದ್ರುವಾದೀನ ದಿಂದ ಮೂಗಂನಿ
ಕ್ಷಲಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿದ್ದಲ್ಲಿ ದಿಂತು ವಾಂತುನದ ಮೂಗಂ ಹಿಡಿ
ದು ಕಾಂದು ನಂನ ವದೆಂತು ನಾಥ ವಿಪ್ರನಂ ಬದುಕಿ ಬದಕೆ ಬಿಡು
ವೆನು ಶಿಲ್ಪವೆ ನಿಂನ ಕಾಂಬು ವೆನೆಂದು ಮಹಾಭಿಗದು ಹೊಡಿಂತು ಆ
ವಾಂತುನಕೆ ಪ್ರತ್ಯಾಸನ ಕಟ ಉಪದ್ರವಾಗಲು ಗಿ ಕಂನ ಮಕ್ಕಳಂನು
ಕರದು ವಿಪ್ರನಂನು ಬದುಕಿಸು ವಹಂಗೆ ಸತ್ಯಂಗೆ ಬಿಂನಹವಂ
ಮಾಡಿಂತುಂದು ಕಗ್ರಹಾಗಿ ಲೋ ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ರಾಜಂ
ಗೆ ಬಿಂನಹಂ ಮಾಡಲಾ ಕನು ಕಂನ ಚಿತ್ರಗೆ ಸನ್ನ ಟವಾಡಿ
ಕೆಂದು ಶಿಕವೇಗ ದಿಂದ್ರುಕಂದು ಲೋಕಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನಂ ಬದುಕಿಸಲಾ
ಕಂ ಪರುಷದಿಂದ ವೃದ್ಧಯು ಶಿದೆದ್ದು ಕ ಗುರು ಕಂನ ಕವ ಚಲ
ವಂ ನೋಡಿಂತು ಲೆಂತು ದಿರಾಜ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾಂದು ಸಾಂತುನ ವೃ
ಯುಂಧಾದುಷ್ಟನಂನು ಬಿಟ್ಟಾಗಲಿ ಸವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಗಳಂ

ನೆಲ್ಲವನು ನಾವಾಗಿ ಗಾಂಡವರ್ಷಾಕೆ ಲಾಪಿಯಿತ್ತು । ಅದರಿಂದದು ಜ
ನರಿಗೆಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷೆಯನು ಮಾಡಬೇಕು । ಎಂದೆಂಬನೆ ॥ ಕಥೆ ॥
ಂತುವು ನಾಶೀರದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಷ್ಟವೆಂಬುದೊಂದು ಅಗ್ರಹಾರ
ದಲ್ಲಿ ಲೋಕನಾಥನೆಂಬ ವಿಪ್ರನು ಶಾಶ್ವತ ಗೃಹಸ್ಥನಾಗಿ ವಂದು
ಶತಾಶವಂಶದು ಕಂದ ವಿಶ್ವಶರ್ಮ ಎಂಬ ಶಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸ್ಮೃತಿರಲು
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ರಾಂಧನೆಂಬುದೊಂದು ಪುರುಷನಂತಿಯು ಬಂದು ಯಿಾ ಬ್ರಾಹ್ಮ
ಣನಂತಂದು ಯಿಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ನಂತಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗು ಶಿಕ್ಷೆ
ಯಿಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳಲು ನಾನು ವಾರ ಗಾರ ಶಿಗೆ ಹೋಗುವನೆಂದು
ಹೇಳಲು । ಯಿಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನೆ ನಂನನು ಕರದು ಕೊಂಡು
ಹೋಗಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ಗಳ ರಥದಿಂದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಿನಗೆ ಮಹಾ ಪುಣ್ಯವೆಂದು
ಪ್ರಶ್ನೆಂಬಡಲು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಪರಮಾನಂದ ಗಾಢದಿಂದ
ಪುರುಷನಂತಿಯು ವಂದು ಬೆಳಗಿಲದಲ್ಲಿ ಮಾಕ್ಷೆಯನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತ ಕೊಂಡು
ಗೆಲು ವೃದಿ ವಸನ್ನ ಗಾಂಶಿಂತು ತಪ್ಪಿ ಆ ತೋನದಿಂತೊಳ್ಳುವ ಆ ಪುರುಷ
ಯಿಂಬಿಡಲು ಆ ಪುರುಷನಂತಿಯು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾ ವಂದಿಸಿದು
ಪ್ರತ್ಯೇಷು ವಿವೇಕನಾಗಿ ವಿಪ್ರನು ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ
ಅಪಕಾರವ ಮಾಡುವರುಂಟೆಂತಿಂದು ಕೇಳಲು ಆ ಪುರುಷನಂತಿಯು

ರಕ್ಷಿಸಿದವರಿಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರವ ಬೇಕೆಂದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳನು ಹೇಳಿ
ಕೊಡುವೆನು। ಶ್ರೀ ವಿಪ್ರನು ಮೂರು ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಎಂತೆಂದಲ್ಲಿ ದಶ
ಕ್ಷಾಂತಿಗಳ್ಳನಂದನನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಎಂದೆನಲು। ಶ್ರೀನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ
ವಂದು ಮನುಷ್ಯಾಹಾರ ಅಶ್ವತ್ಥವೃಕ್ಷದಂತೆಂದು ಎಂದ ಆ ವ್ಯಾಘ್ರ ರಾಜನು
ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ। ಅಪಕಾರವ ಮಾಡಿದವರುಂಟೆ
ಎನಲು ಆ ವ್ಯಾಘ್ರ ರಾಜನು ಯಾತಕ್ಕೆ ಎಂದು ಕ್ಷೀಣ ಧರ್ಮ
ವಿಪ್ರಕುಲ ನಾನು ಸರ್ವರಿಗೂ ಉಪಕಾರಂತೂದದ ವೃಕ್ಷ ನಂನನು
ನಾನಾ ವಿಧ ಬಡಿಸಿಸನ ಜನರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂ
ಮುರಿದು ಕಡಿದು ಹೊಂಗಿನ ಕಾಯಿಗಾಗಿ ಕಲ್ಲಿಂದ ಹೊಡೆದು ನಾನಾ
ಉಪದ್ರವ ಮಾಡುವರು। ಆದ ಕಾರಣ ನಾನು ಯಾತಕ್ಕೆ ಉಪ
ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿತು। ಶ್ರೀ ವಿಪ್ರನೆಂದು
ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಕಷ್ಟದಿಂ ಬಿಟ್ಟು। ಎರಡನೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ
ಬಿಡ ಮೂರನೆಯದೆಂತೆಂದೆನಲು ಒಂದು ಹುಬ್ಬು ಸಾಕ್ಷಿ
ಹುಲಿ ಹೋಗೆಂದುದನ್ನು ಕಡಿದರೆ ನೀನು ನಂನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂ ಎನಲು
ಶ್ರೀನ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮನು ದಿಕ್ಕೋ ಪುಷ್ಪ ಬಂದು ಉದಕ
ವಸ್ತ್ರ ತೀರ್ಥ ಯಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕಂಡು ಎಂತೆಂದಿತು।
ಓ ವಿಪ್ರನು ಧರ್ಮ ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಿದವರಿ
ಗೆ ಅಪಕಾರವ ಮಾಡಿದವರುಂಟೆಂದು ನಯಯಾತಕ್ಕೆ

ಯುಂಟೆಲ್ಲಿಯು ಧರ್ಮವಿದ್ದಿತು । ನಾನು ಪಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಯು
ಸ್ನೇಹಿ ಯಿಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ವಾಂಯು ಕಳು । ಅಂದಿಂದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂಗೆ
ನೂರುಂಬುಂಬಳಿ ಸೇವಕ ಗ್ರಾಮ ವರುಷಂಗಳ ಉಪದವಾದನು ।
ಒಂದು ದಿವಸ ನನಗೆ ಮಹಾವ್ಯಾಧಿ ಆಗಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಂ ಸಾಧಿಸಲು
ನಂನನು ಸಾಂಧುಮೊಂಟವಂದು ಕ್ಷಿಪ್ರದನು । ಆ ಪಾಪಿ
ಯು ಲ್ಲಿನಿರು ಯುಲ್ಲದೆ ಪರದೇಶಿಂದು ಗಿಕ್ಕಿದೆ । ಯೀ ಕಾರಣ ಯುಂಟೆ
ಲ್ಲಿಯು ಸತ್ಯವಿದ್ದಿತು । ಅದರಿಂದ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಅಪಕಾರವನೆ ಮಾಡು
ಬೆನೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಯು ಯಿಂತೆಂದು ಮಹಾಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಬಟ್ಟು
ಯಿತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆ ಕೇಳಿದಂದು ಯಿದು ನಾಯಿಯುಂ ನೊಬ್ಬ ಸಾಕ್ಷಿ ಯಾರ
ನು ಕೇಳದೆ ಇದರೆ ನಂನನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಯಿದು ನಾಯಿ ತಾನು ಪ
ಯು ದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಸತ್ಯನೆಂಬುದೊಂದು ಜಂಬುಕ ರಾಜನು
ಕಂಡು ಆ ನದಿಯ ತೀರದ ವಿಶಾಲ ಬಲ ಬಳಿ । ಯೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
ಕಂಡು ಯಿತೆ ಜಂಬುಕ ರಾಜ ಉಪಕಾರವ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ
ಅಪಕಾರವ ಮಾಡಿದವರುಂಟೆಂದು ನಲಾಗಿ ಆ ಜಂಬುಕನು
ಕರ್ಮ ಕಟ್ಟಿ ನನಗೆ ಮಾಡಿಯು ಸಾಕ್ಷಿ ಕಂಡದನಾಡಿದವರು
ಕಷ್ಟ ಕುಲದರಿಂದ ಮೋಸವೈ ರಾಜನಿ ನನು ಪಟ್ಟವನಲ್ಲಿ

ಹ ಮನ್ನೈರು ಮಷ್ಟಾಕವ ಬಿಗ್ಗಲೆಂದು ಯಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ
ಜರದು ಲ್ಲಾ ವನಾನೊಬ್ಬ ಪ್ರೇಷ್ಟನಾಗಿದ್ದ ಥವನು ನಿರೋ
ಗಿಕ್ಕ ವಶಿಗೆನ್ನಾಂತು ಥಮನವಷ್ಟು ಬಾರದು ನೀವಿಬ್ಬರುನ್ನಿ
ಕ್ಷೋರಚಿ ಬಂನಿಂತು ನಯಿತಿ ವರಿಬ್ಬರು ಬಂದು ಜಂಬುಕಂ
ಗೆ ವಂದನೆಂಯಂ ಸ್ತ್ರದೀ ಕಂವ ಮಾದಪ್ರಕ್ತಾಂಕ ವಂಷ್ಟು
ಲಾ ಜಂಬುಕನಿಂತೆಂದುದು॥
ಎಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ಯಿಂಥಾದೊಷ್ಟಕಾದ ವೊನ್ನಕ್ಕೆಯನು
ಕಂದಪ್ಪ ಕಷ್ಟೋ ಕೆಲ್ಲಾ ಭೂತಾವ ಮಂಕೋ ಶಿಷ್ಯಂತು ನಯಿಯಾ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮುಂನಿ ನಕ್ಕೆ ವೊನ್ನಕ್ಕೆಯಂ ಬೇಡಿದೊಡೆ
ಕೆಷ್ಟಾನೆ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿ ಕಲೆಂದು ಮೆಲ್ಲಿ ಕಾಲಯಲ್ಲಾ ಬ್ರಾ
ಹ್ಮಣ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡುಯಾ ಜಂಬುಕನು ವಂದು ಲರ್ದ್ರ
ಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಎಂತೆಂದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ನೀನು ಲಿಪರ ಬುದ್ಧನು ಯಿಂಥಾ
ದುರ್ಜನನ ಕೂಡಿ ಸಂಗವ ಮಾಡ ಬಹುದೇ ಎಂದು ಷ್ಟು
ನಿಂನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಮುನಿಯು ಶತ್ರು ಲಿದು ಕಾರಣಾ ಯಿ ವಾ
ನಕ್ಕೆಯ ನಾವು ಬೇಕೆಂದು ಲ್ಲಾ ವಿಪ್ರನಕ ಯ್ಯ ದೊಷ್ಟದೊ
ದು ಗುಂದು ಕಲ್ಲಿಂಕ ಶಿಖಲ್ಲಾ ವೊನ್ನಕ್ಕೆಯ ಮೆಲ್ಲಿ
ಷ್ಟಾಕಿ ಬಿ ವೊನ್ನಕ್ಕೆಯಂ ಕಾಡಿ ಬಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಯಿಂಥಾದು
ರ್ಜನನ ಸಂಗ ಮಾಡ ಬೇಡವೆಂದು ಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿಂತೆ

ಕೇಳಿ ತಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕ್ರುಪೆಯಿಂ ತಾ ವೊನ್ನ ರೆಂಡು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ನಿತ್ತು ।
ತೆ ದುರಾತ್ಮಾದ ಜನ್ಮವಳಿಗೆ ಹಿತವ ಮಾಡು ಬಾರದು ಎಂದು
ಯಾಕೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಯೆಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾಗೆಂದುಂ
ನಾಂದು ಮುಂದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನಾಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಾನವಿಯಲ್ಲಿ
ತಾ ಮನೆಯಿಂದ ಬಿಕ್ಷ ಸ್ನಾನವಂ ಮಾಡಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ನೆ
ಯುಂ ಮಾಡಿಸಲು ನಾಗರೀಕರು ಉದ್ಧರಿಸಿ ನಾನು ನಾವದಿಂದುಂ
ಹೋತ್ರಗಾಂಡು ಆದಲ್ಲಿ ಕಂಸ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹುರುಷ
ದಿಂದಿರ್ದನು । ಆ ದುರಾತ್ಮಾ ಯಿಬ್ಬರಾಗಿ ಹೋಗಿ ದುರಾತ್ಮ
ದಿಂದ ಯಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಜೀವವ ಒಯ್ಯಲು । ಆ ದಶಿಂದನಾನು
ವಬ್ಬನೇ ರಾಜಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗ ಬಾರದೆಂದು ನಾನಾವಿಧ ದಿಂದ
ವದುಂಬು ಡಿಸಿದ ಮನ ನಡೆಸುತ್ತಿಹಾಂದು ಯಾವ ನರ್ತಿಂದಾಗಿ
ಮಹಾ ಪುರುಷ ದಿಂದ ತಾ ಸಂಹಾರ ಜನಬಳಿಕೆ ಹೋಗಿ
ಮಹಾ ಪತ್ರಯು ಪತ್ರಿಯಿಂದ ವಂದನೆಯಂ ಮಾಡಿ ತಾ ಸಂಹ
ರಾಜ ನೋಡನೆ । ಯಿ ಪತ್ತಿಗೆ ಮಹಾ ವ್ಯಾಕುಲದ ಶಿಷ್ಯ ।
ಯಿಂದು ದುರುದಲ್ಲಿ ಯಿರುತ್ತಾರೆ ನೇ ನೆಂದು
ಬಿನ್ನಹ ಸಂಹಾರ ಜನು ನಾ ಮನ ನಿದಬೆಂಕೆಯನು

ನಿಂಮ ಕೂಡೆ ಪೇಳಬಾರದು। ಅಥವಾ ಪೇಳಿದರೂ ನಿಂಮ ಸಯ್ಯ
ಅಂತಪ್ಪಾಂತರಂಗವಾಗ್ಯದುಂಟೆನಲಾ ಕರಟಕದಮನಕಂಗಳಿಂತೆಂದವು।
ಅರಸುಗಳು ಕರಮಮನಸಿನ ವಿದ್ಧ ಅಕ್ಷವನು ಪೀಕವಾದ
ಬಂಟರೊಡನೆ ಸ್ತ್ರೀಸ್ನವಾದ ಕೊಂಡು ಶಿಂತೋಡನೆ ನೀಶಂನ ಬಾಂಧ
ವರೊಡನೆ। ತಂನ ಗುರು ವಿನೊಡನೆ। ಪೇಳಬೇಕು ಸ್ವಾಂಮ
ನಿಷ್ಠದು ಶ್ರೀಕವಲ್ಲ। ಅದು ಅಲ್ಲದೆಂತೆನೆ ಪೇಳಿದರಾ ಕಾರ್ಯ
ವನು ಅರಿಗು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತಾ ಸತ್ಯದ ಮಾತ
ನಾಡಲು ಯಿಂಗಲಕ ರಾಜನು ಮತ್ತಾ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾ
ಗಿರಲು। ಮಂತ್ರಿ ಜಂಬುಕಂಗಳಿಂತೆಂದವು ಸ್ವಾಮಿ ಯಿದಕ್ಕೆ
ನಾನಾ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಳ್ಳಬೇಡ। ಯಿಲ್ಲಿಗಾ ಪ್ರವೃಂಟು ಅಲ್ಲಿ ಕ
ಸುಸ್ಥಾನಂಟು ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಪುಷ್ಪತ ರಾಜನಂ
ವಡಂಬಡಿಸಿ ನಿಂನೊಡನೆ ಸ್ನೇಹ ವಂ ಮಾಡಿಸುವೆವು।
ಯೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪೊಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದು। ಆ ವೃಷ
ಭ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು। ಯೆಲೆ ವೃಷಭ ರಾಜನೇ ನೀನು
ಯಿಲ್ಲಿರಬೇಡ ಯಿದು ಪಿಂಗಳರಾಜನ ವನ ಯಿಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಿನ್ನ
ಕೈದುವೆ। ಯಾವನ ವಂ ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗು ಯೆಂದವು ಆಯಸಂ

ಜೀವನವನೂ ನಿಂಮ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯನರಿತು ನಿವೃತ್ತ್ಯುದ

ಹೊಂದಿಯಿಹೆನೆಂದು ದೃಷ್ಟಂ ಬಡುವಾಗಿ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಪಾಪಾತ್ಮಾ ಮಂದ ಜ್ಞಾನ ಸವನ ಲೋಕ ಪ್ರಿಯ ತುಷ್ಟಂ।

ಪಾಪಾತ್ಮ ಶುಷ್ಕ ನಸ್ಮಾ ಪಾತಕೋ ಪಿನಷ್ಟಃ

ಸಿಂಹದ್ರವ್ಯಂ ಕಾಕಿ ಲಾನೆಪ ನಿಶಂ

ಕಿಂ ಪಾಪಾ ಲೋಕೇ ಗಾಧೃತೆ ಸ್ಯಪರಾಧಃ

ಶ್ರೀರಾಮನಾನೊಬ್ಬನು ಸ್ವಾಭ್ಯಾದ ಮಾತನಾಡು ಬೇಕಲ್ಲದೆ।

ನಿಷ್ಠುರವಾದ ಮಾತನಾಡು ಮಾತನು। ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೇಳುಹನು।

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನೆ॥

ಕಾಗಿಲೆನು ಪಿಡರೆ ಲೋಕದ ಜನರೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷಬಡುವರು।

ಕತ್ತೆಯು ಗದರೆ ಸವನರು ದೂಷಣವ ಮಾಡುವರು। ಶ್ರೀದರಿಂದ

ಮನಸಿಗೆ ಲಂಕಷ್ಟದ ಮಾತನು ನೀವು ನಾಡದೆ ಕೈಬಿಡೆನು। ನಿಮ್ಮ

ನನಗೊಂದು ಶಪಥವ ಮಾಡಿಂತು ನಲಾಗಿ। ಶ್ರೀ ಜಂಬುಕಂ

ಗಳು ಶ್ರೀನೇಕ ಸ್ವರಂತು ಲ್ಲಿ ಶಪಥವಂ ಮಾಡಲಾ ಪಿಂಪರಾಜನು

ನಂಬದೆನಾನುಹೇ। ಬದಂತಾ ಶಪಥವಂ ಮಾಡಿಗಾಡಿಂತುನಯ॥

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನೆ॥

ಆವನಾನೊಬ್ಬನು ಕ್ಷಣ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ವಿರಾಮಿಸ್ಥೆಯಿಲ್ಲದೆಯಿದ್ದು

ಗೃಹಸ್ಥನ ಮನೆಗೆ ಬಂದರಾ। ಆ ಅತಿಥಿಯನುನ್ನತಾಸನದೊಳುಪವಮಂ

ನ್ನಾರೆಂಬುದಮಾಡದವನಾಪನಿಗಿಗೆ ಹೋದಾನು ಆಗಳಿಗೆ ಹೋಗೆ

ವೆಂದು ಅಪಥ್ಯವಂ ಮಾಡುವರೆಂದು ಹೇಳ್ಪಟ್ಟಿತು। ಅವನು ಸಾಕ್ಷರ ಟಿಕದಮನಳಂ

ಗಳುಯಿಬ್ಬರು ಸ್ವಾಮಿನಾಶ್ಯಮಾಡಿದ ಅಪಥ್ಯಕಿಂದಲುಂಟಾದು ವಿಘ್ನ

ವೆಯಿದರ ವಿವರವ ಹೇಳ್ಬೇಕೆನಲು ಆ ಸಂಪುರಾಜನಿಂತೆಂದಂ॥ಕಥೆ॥

ಮಾವತ್ಸೆಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸೂರದತ್ತನೆಂಬ ಸ್ವಾಮಿಕನೆಂಬ

ವಿಪ್ರನು ಮಹಾವೇದಶಾಸ್ತ್ರಸಂಪನ್ನನಾಗಿಯಿಂದ ಹೇಮಮಾತ್ರಿಯೆಂ

ಬನಳಿಂತು ದಿನಸಂಸಾರಸ್ಥನಾಗಿಯಿಂದಮೈತ್ರಿ ವಿರಲು। ಆ ಸತಿಯಳು

ಕಾಲಧರ್ಮದಿಂದ ಪಂಚತ್ವವನೈದಿದಳು। ಆ ವಿಪ್ರನು ಮಹಾ

ದುಃಖಿತನಾಗಿಯಿಂತೆಂದಂ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಪ್ರಾಣಾಂತಸ್ಯ ವಿಂತೋಕಂನು ಜನಾಪವಾದಂ ಗರ್ಹ್ಯನಾಸ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಂ

ಕುಜನಸ್ಯ ಸೇವಾ। ದಾರಿದ್ರ್ಯಕಾಲೇ ಪ್ರಿಯದರ್ಶನಂ ಚ ವಿನಾಗ್ನಿನಾ

ಪಂಚದಹಂತಿ ಕಾಯಂ॥ ಟೀ॥

ಕಂಠ ಪ್ರಾಣಾಯ ಕಿಂಚು ವಿಂತೋಕ। ನಂಟರಿಂದ ಉದಾಸೀನ। ಆಪ್ತ

ಸಾಲದಲ್ಲಿ ಅಪಮಾನ ಬಡುವಾಗ। ಅವಿವೇಕಿ ದೊರೆಯನೋಲೈಸುವಾಗ।

ದಾರಿದ್ರ್ಯವೇಳ್ಯದಲ್ಲು ನಂಟರು ಬರುವಾಗ। ಯಿಂತೈದು ಮನುಷ್ಯನ

ದೇಹವನ್ನುಂಡುವರೆ ತಿಳ್ಕಿಯುಳ್ಳದೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಬೇರೆ ತಿಳ್ಕಿ ಬೇಧವಿಯಂ
ಕೆಂಬನೀಕೆಯುಂ ಜಾಗಿಕೆಂನನ್ನ ಕಿಯು ವಿಯೋಗವನ್ನು ಸ್ಪೃಶನೆ ಅರದೆ। ದೇಶಾಂ
ತರವಚರಿಸುತ್ತ ಇಮಲಾಮ ತಿಂತಲೆಂಬ ತಿಗ್ನಹಾರದಲ್ಲಿನಯ ವಿಧನೆಂಬ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಗೆ ಗ್ರಾಸಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಪ್ರತ್ಯೋಜನವಂ ಮಾಡಿಸಂ
ತೋಷದಿಂದ ವಿಪ್ರನೊಡನೆ ಸಂಪ್ರತ್ಯಾಷ್ಟ ಗಾತಿಯುಂ ಮಾಡಿತಂನ ವೃತ್ತಾಂ
ತವಂ ಪ್ರೇಳ್ಳಾಗಿ ಲೀ ವಿಪ್ರನು ತರು ಗಾಂಸ್ಕೃದುಳಿ ತಂನ ಮಗಳುಮಂದಾ
ಕಿನಿಂತಲೆಂಬ ತಂನಿತೆಂಬನು ಕಾಟ್ಟಿ ವಿವಾಹವನು ಮಾಡಿ। ಸುಖದಿಂ ಇರಲು।
ಲೀ ಮಂದಾಕಿನಿಗೆ ವಿಮಲಾವತಿಯೆಂಬ ಕುಮಾರ ತಿಂತೋದ್ವಹಳು ಹುಟ್ಟ
ಲಾಗಿ ಲೀಕೆಯುಂ ಮಹಾಪ್ರೀಮದಿಂದ ಸಕಲ ಹಿನಾನಾ ವಿದ್ಯೆಂಗಳಂ ಕಲಿಸಿ
ಮಹಾಪ್ರಾರ್ಥದಿಂದೆಯುಂ ಮಾಡಲು ಮಂದು ದಿನ ರಾತ್ರೆಯಂತಲ್ಲಿ ಯಾ
ಸಹಸ್ರಕನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಯಾತನವು ಗಳಕು ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಪ್ರತ್ಯೋಜನವಂ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಉದ್ಯೋಗಿಸ ಲಾಸವಯದಲ್ಲಿ
ವಜ್ರ
ತಿಗ್ನಿಹೋತ್ರಿಯೆಂಬ ವಿಪ್ರನು ಕ್ಷುಧಾಪೀಡಿತನಾಗಿ ಯಾ ಬ್ರಾಹ್ಮ
ಣನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಗ್ರಾಸವಂ ಬೇಡಲಾತಂ ಯಾ ವೇಳೆಯದಲ್ಲ
ಲೆನುವಾಗದಿನಲು ಲೀ ವಿಪ್ರನು ಮಹಾನೊಂದುಕೊಂಡು ಬ್ರಹ್ಮರಾ
ಕ್ಷಸನಾಗಿರುಯೆಂದು ಶಪಿಸಲು ವಿಪ್ರಂ ತಂಗೆ ಬ್ಬಟ್ಟಿ ಬಂದು ಯಾತಂ
ಗೆ ವಂದನೆಯುಂ ಮಾಡಿ ವಿನಯನು ದಿಗ್ಗಿಂದು ಪ್ರಚರಿಸಿ।

ದ್ರವ್ಯಂಬಡಲಿ ನಾನು ನಿನಗೆ ಗಾಟ್ಟ ಶಾಪ ಕಷ್ಟದೆನಲು। ಮಹಾ
ಪ್ರಾಂತನಾಗಿ ಶನಗೆಂದಿಗೆ ಶಾಪವೆನಲು ನಿಂನ ಮಗಳ ವಿವಾಹವಾದ
ವಿಪ್ರನ್ನೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿಂದಿಗೆ ನಿನಗೆ ದಂತುಷ್ಟು ಕ್ಷಿ ನೀನು ಯಿದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ
ಂತೆಲ ದೆಂತುಂ ತಿಕಿಥಿಗೆಗಾಟ್ಟು ಸತ್ಕಾರವಂ ಮಾಡಿದ ಕಾಲತ್ಕೆ ನಿನಗೆ
ವಿಶಾಪವೆಂದು ಪೇಳಿ ಪೋಗಲು। ಯುಕ್ತತಿ ಸದಾಪೃಶನೆಂಬ ವಿಪ್ರನು
ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಾಗಿರಲು ಕೆಲ ಕಾಲ ಯಿರಲಾಗಂ ನಿನಗೆ ಮದು ವೆಯೂ
ಗದೆಯಿರಲು ವಂದು ದಿವಸಂತು ಮುನಾಶೀರದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಪುರವೆಂ
ಬಲಿ ಕ್ಷಾರದಿಂದ ದೂಷಮುದನನೆಂಬ ವಿಪ್ರನು ಧನ ಮಹಾರಾ
ಮಾತ್ಸರದಿಂದ ರೂಪವತಿಂತಾಗಿ ದನ್ಸತಿಯು ತ್ರಿರಸುತ್ತಯು
ವಿಮಲಿ ಮಾತಿಂತೆಂಬ ಸತಿಂತಂತೆಂದು ಮಹರಾತ್ರಾ ಮಾತು
ರನಾಗಿ ಮುಂದೆಬಹದನು ವಿಚಾರಿಸದೆ ವಿವಾಹವಾಗಲಾರಾತ್ರೆ
ಯೊಳು ಮುಂದಿನ ಶಾಪಪ್ರತಿದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನನ್ನ ಮಹಾಕ್ಷೆ
ಧೆಯಿಂದ ವಿಪ್ರನನು ಭಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂದು ಪ್ರೇಂತಲೆ ನಲಾ ವಿಪ್ರನು
ಯಾತ್ನಾದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಂತಾದೆನುಯಿಂ ಮಲೆರಾಸಕಿಂತಗಾದೆ
ಮಾತನಾಡಿದ್ದಿಲ್ಲ ಸಂತೋಗ ಮಾಡು ದೂಯಿಲ್ಲಲದುಕಾರಣ
ನಾನು ಯಿಕಿಂತೂ ದನೆಂತೆಲಾಗವಂ ಮಾಡಿ ನಿನಬಳಿಗೆ ಬಂದರೆತ್ರೆ
ಕ್ಷಿಸುಂತೆನಲು ಯಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು ವದಂಬಟ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯೊ

ದನೆಂತೋ।ಗವಂಮಾಡಿನಿಂನಬಳಿಗೆಬಂದೆ।ನೆಂದುಶಪಥವಂಮಾಡಿ।
ಪೋ।ಕುಂತಲವೂವಿಪ್ರನುಲೆಕ್ಕಿಸಿಸತ್ಕಾರವಮಾಡದವನಗಳಿಗೆಪೋ।
ಕೆನುಬಾರದೆ।ದರಿಯಾಶಪಥವಂಮಾಡಲು।ಯಾಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನವ
ದಂಬಿಟ್ಟುಕಳುಹಲೂವಿಪ್ರನುತಂನಪತ್ನಿಯುಡೆಸ್ಯತಂದುನಿನಗೆಮಾ
ಡಿದಶಪಥಕ್ಕೆವ್ಯಾಕುಲದಿಂದಯೀವೃತ್ತಾಂತವಂಪೇ।ಳಲಾಗಿಯಾ
ಪತ್ನಿಯುಪತಿಯುಇಬ್ಬರುಕಂಡುಯೀಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಪತ್ನಿಡೆಸ್ಯತಂದು
ನಿನಗೆಮಾಡಿದಶಪಥಕ್ಕೆಯೀತನುಬಂದನುನನಗೆಪತಿಯೊಂದಿಗೆ
ವಂಕಲ್ಪಿಸಿತಂದನುತಳುಗಿಸಬೇಕೆನಲು।ಯಾಬ್ರಹ್ಮರಾ
ಕ್ಷಸನುತಂನಪೂರ್ವವೃತ್ತಾಂತವಂಪೇಳದುಕಾಸುಪತ್ನಿಯ
ವವಿಪ್ರನಯಾಪತಿಗೆಮಂಗಳಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಂದುಗಾಢವಾಕಂಗೆ
ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸತ್ವವಾಬಿಟ್ಟುಪಯಂನಿನಂತೆವಿಪ್ರನಾಗಿಪುತ್ರ
ದಕ್ಷಿಣೆ।ದನು॥೨॥ಯುತ್ತರ।ಪತ್ನಿಯುಪತಿಯುಪುತ್ರರಾವನ್ನ
ಪಡದುಮಹಾನಂದದಿಂದಮನವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿಪ
ತ್ರಿದಕ್ಷಿಣೆ।ದರದುಕಾರಣಯುತ್ತಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲವೆಂದುಯೀ
ಸಿಂಹರಾಜನುಪೇ।ಳಲುಕರಟಕದಮನಕಂಗಳುಯಾಶ
ಪಥವಂಮಾಡಿಕೊಟ್ಟುಸಿಂಹರಾಜನಮನಸಿಗೆಸಮಾ

ಗೆಲವ ಮಾಡಲು। ಸಿಂಹರಾಜನು ತಂನ ನಿಜವೃತ್ತಾಂತವಂ
ಹೇಳಿ ಮನದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ತುಂಕೊಳಲು। ಯಾಜಂಬುಕಂ ಕಳುಹಲು
ಅತಿ ಸ್ವಾಮಿ ನೀನಾ ಮೃಗವಂ ಕಂಡಡೆಲ್ಲಿ ಅದರ ಸಾಹಸವಂ ನೋ
ಡದೆ ಬಂದು ಆ ಧ್ವನಿಯಂ ಕೇಳಿ ಯಿಂತು ಬೆದರಬಹುದೆ ಬಂದು
ಅಪ್ರೀತಿ ಬಿಡಬಾರದೆಂದು ಒಂದು ಕಥೆಯ ಹೇಳಿದವು॥
ಶ್ರೀದೇಂ ಕೆನೆ॥
ಶ್ಲೋ॥ ಪೂರ್ವಮೇವ ಮಯಾ ಜ್ಞಾತಂ ಪೂರ್ವಮಾಜೀವಿತಂ ಮಹತ್।
ಪಶ್ಚಾದ್ವಿಜ್ಞಾಯತೇ ತತು ಘಾಜ ಮರ್ಮ ಚ ದಾರು ಚ॥ ಕಥೆ॥
ಉತ್ತರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಳಿಂಗಾವತಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಉಗ್ರಸೇನ
ನೆಂಬ ರಾಜನು ಮಹಾ ಶೌರ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾ
ಳುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಯುತ್ತರಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾಂ
ಶಿವರ್ಧನೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ ಸೇನಭದ್ರನೆಂಬ ರಾಜನು ಪಟ್ಟವನ್ನ
ನ್ನುವಂಶಪಾಡಿನಾಂದು ಜೇತೆಗಂಬರಲು ವಂದನ್ನಾದು ಮುಗ
ಪೃಕ್ಷೆಗಳ ವಾಗ್ವಾದದಿಂದ ಯಿಬ್ಬರು ರಾಯರಿಗೂ ವಿರುದ್ಧ ಹುಟ್ಟಿ
ಯುದ್ಧವಂ ಮಾಡಲು ಉಗ್ರಸೇನನೆಂಬ ರಾಜನು ಕರವಶಿನ
ಲ್ಲಿ ಯಿಂತು ದೇಶಂಗೆ ಹುಟ್ಟಿಮುಲು ಬಿಡೆ ಹೋಗಿ ಪೊರಗಲು। ಚಿತ್ರಸೇನ
ನೆಂಬ ರಾಜನು ಮಹಾ ಪೌರುಷದಿಂದ ಕಂನ ಪುರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲು

ವಂದು ಬುದ್ಧಿನಾಶನೆಂಬ ಜಂಬುಕನು ಕಂನವರಿಸ್ಸುಂದ ಮಂಗ್ಲೊ
ಡಿಗಾಂಡುತಿ ಹ್ನಾರದಂಗಾಗಾದಿ ಮಹಾಸ್ಥಧೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿತ್ತಿ
ಗಜಕುರಗನಾಲ್ಲುಷರಿಕೆ ಬಿಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಿತಂಬು ಉವೊದಲಾಗಿದ್ದ
ನಾನಾ ವಾದ್ಯಂಗಳು ಬಿಕ್ಕಿ ಧ್ವನಿದಂಕಂಡು ಮಹಾಭಯದಿಂದ
ಜಂಬುಕನು ನಮುಗೊಂದು ಮಾನವ ಅರಣ್ಯಶರನಂದಗಾಗ್ರಗ
ನೆದೊರಕಿಕೆಂದು ತಿಕ್ಕಿದ್ದದಂತ್ರಕಕ್ಷಸುತ್ತ ಕೆಲವು ಕಾಲಸುಪ್ತಿಂದಿ
ರಬುಹವಂದು ದಿವಸವು ಮಹಾಪ್ರಚಂಡ ವಾದಷ್ಟಾಗಿ ಬಿಸಿಲು
ವಂದು ವಟವೃಕ್ಷದ ತ್ತಿನಾಕ್ಷಂಬು ಗಾನೆ ಹಯ್ಯಲು ವುಳಿದು ಬಿ
ದ್ದುಕೆಳಗಿದ್ದ ಪ್ರೇರಿತಂಬು ಉವೊದಲಾದ ವಾದ್ಯಂಗಳ ಮೇಲೆ
ಬಿದ್ದಿರಲು ಆ ವಾದ್ಯಂಗಳು ಮಹಾಧ್ವನಿಯಂ ಮಾಡಲು । ಜಂಬುಕನು ಮಹಾ
ಭಯಂಗೊಂಡು ನಿಶ್ಚಯವರಿಯದೆ ತನ್ನ ಮನದೊಳು ಬಂದಿತೆಂದು ಮಹಾ
ಶಂಕೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ದೂರಂಬಂದು ಪರ್ವತಾಗ್ರವನ್ನೇರಿ
ಹತ್ತೆಂಬು ದಿವಸವಂತಿದ್ದು ತಿರುಗಿ ವಿಚಾರದಿಂ ಮಹಾಸ್ತ್ರವಾಗಿ ।
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುತ ಮಿಂಚೆ ಮಹಾ ಪ್ರೇರಿಯಿಂ ಧೃಢಂದು । ನಾಳ್ಕನೆ
ಯ ನಾಶ್ಯದು । ತಿಳಿಯಲು ಸ್ತ್ರೀತಂತು ಮನದಾಗಾದಿ ಮಹಾಧೈ
ರ್ಯದಿಂದ ಬಂದು । ಆ ವೃಕ್ಷಗಳ ಕೆಳಗಿದ್ದ ಪ್ರೇರಿಗಳ ಮೇ
ತ್ತೆಗೆ ನೆಗೆದು ಬಿದ್ದಿರಲು । ಆ ಜಂಬುಕಂ ಗ್ರಾಸಂ ದೊರೆತದ

ರಿಂದಕ್ಷವಿಂಯೂಂಯಿಶ್ರುಲನಾಪ್ಪವಿಷಾರವಿಲ್ಲಸೆಕಂಗೆ ಜ್ಞಪ್ಯೋದಿ
ಷ್ಟೋಗ ಬಂತುಲಕ್ಷನಿಕೆ ಅಕ್ಷರವಕೆ ಡಿಪಿಗಾಂ ದೋದೆಂದು ಶಂ
ಪೋಗ್ಯುಕ್ತಾವೆ ವಿಸ್ತೋಗಸಂಸ್ಕೃದ। ಪಂಚತಿರಾರಗ್ರಾಪ್ತವಿ
ಂಯುಕ್ತ್ಯಾದ ಶವವೃತ್ತಕ್ಕೈಸಿಗಾಂದ್ಯಾದ ಫ್ಯು। ಲಿದುನಾರಗಾ
ಬಂತುಲಕ್ಷವಿ ಪಯಕ್ಷ ಕ್ಕೈಜೆದಶಿಷ್ಯೋಗಸಬಾರದೆಂದು। ಯಾ
ಕಥೆಯುನ್ನಕರಟನವು ಬಂಷರಾಜಂಗೆಷ್ಯ ಗವಾ ಬಂಷರಾಜ
ನುಂಯಂತ್ರೆಂದು॥
ಅಗ್ನಿಸದೋಗಸಗಾ ವ್ಯು ಸದೋಗಪಾದಿಂಯುಕ್ತಲಿದು ವುಷ್ಟಾಪ್ರಗಯ
ದಶಿಡಿಲಕ್ಷನಿಂಯುಂದವೆಗ್ನಗಕ್ಷನಿಂತುಂದುಷ್ಯ॥ ಬಂಷರಾಜನ
ವುಷ್ಟಾಜೆಂತಾ ಕ್ರಾಂಶನಾದಿ ಶ್ರೀಗಶಿಂಯುಂದಿರಯು। ಯಾಜಂಬು
ಸಂಸ್ಥಂತುಲತೆಷ್ಟ ಮಿಂಯಾವವದೋಗ ಸೋಬ್ಜವುಷ್ಟಾಪ್ರಸ
ಪ್ರಿಶರಾಜಂಯುದ್ಧಾನು। ಲೋಕ್ಷನಿಂತುಲ್ಲಕೆವುಕ್ತಾವಕ್ಷನಿಂಯು
ಲಲ್ಲವೆಂದುಬಿಂದ್ಯನುಯು ಬಂಷರಾಜನುವುಷ್ಟಾಜೆಂತಾ ಕ್ರಾಂ
ಶನಾದಿ ಶ್ರೀಗಶಿಂಯುಂದಯಾವನವನು ಬಿಟ್ಟುವುಕ್ತಾಂದುವನಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿಬದುಕುವೆನೆನಯು। ಲೋಜಂಬುಸಂಸ್ಥಯುಕ್ಷಾನ
ದಕ್ಷಿಯುಕ್ಷರೆವೃಜ್ಯವಲ್ಲದೆ ಸ್ಥಾನ ಪ್ರೇಕ್ಷನಾದಿಶೋಗಸಬಾರದು
ಲಿದೆಂತನೆ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಸ್ಥಾನೇ ಸ್ಥಾನೇ ಸ್ಥಲೇ ವಾಪ್ಯಂತೆ ಸ್ಥಾನಮಾತ್ರೇ ತೀರ್ಥನಾನಿ ಚ।
ಸ್ಥಾನಶ್ಚ ಸ್ನಾನತ್ರಯಂ ತ್ರತಂತೆ ದಂತಸ್ಥೇ ಶೇನ ಮಾನರಾಃ [illegible]

ಯೆಂತೆಂಬ ನೀತಿಯುಂಟಾಗಿ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬನು ತನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ
ಯುದ್ಧರಿಸ್ಪೂಜ್ಯನಾಗಿ ಇಹನು ಇಂತು ನಯಸಿಂಹರಾಜ ನಿಂತೆಂದಂ॥

ಶ್ಲೋ॥ ತ್ಯಜೇದೇಕಂ ಕುಲಸ್ಯಾರ್ಥೇ ಗ್ರಾಮಸ್ಯಾರ್ಥೇ ಕುಲಂ ತ್ಯಜೇತ್।
ಗ್ರಾಮಂ ಜನಪದಸ್ಯಾರ್ಥೇ। ಆತ್ಮಾರ್ಥೇ ಪೃಥ್ವೀಂ ತ್ಯಜೇತ್॥ [illegible]

ವಬ್ಬ ದುರ್ಜನನಿಂದ ವಂದು ಕುಲವೇ ಕೆಡುತಿರಲು ಆ ದುರ್ಜ
ನನಂ ಬಿಡುವದು। ವಂದು ಕುಲದಿಂದ ಗ್ರಾಮ ಕೆಡುತಿರಲಾ
ಕುಲವನೇ ಬಿಡುವದು। ವಂದು ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಗ್ರಾಮವೇ ಕೆಡುತಿರಲು
ಆ ಗ್ರಾಮವನೇ ಬಿಡುವದು। ತಾವನಾದರೊಬ್ಬನು ನವ್ಯನು
ತನಗೆ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಾನವನೇ ಬಿಡುಬೇಕು।

ಶ್ಲೋ॥ ಯತ್ರ ವಿದ್ಯಾಗಮೋ ನಾಸ್ತಿ ಯತ್ರ ನಾಸ್ತಿ ಧನಾಗಮಃ
ಯತ್ರ ಆತ್ಮಸುಖಂ ನಾಸ್ತಿ ನ ತತ್ರ ದಿವಸಂ ವಸೇತ್॥ [illegible]॥

ವಿದ್ಯಾಗಮವಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಧನದಾಗಮವಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಸುಖವಿಲ್ಲ
ದಲ್ಲಿ ವಂದು ದಿವಸವಾಯಿರಬಾರದೆಂಬ ನೀತಿಯುಂಟಾಗಿಯಾ
ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಾವಾಯಿರಬಾರದೆಂದು ಮಂತ್ರಿಂತೆಂದುದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ತ್ಯಜೇದ್ಧರ್ಮಂ ದಯಾಹೀನಂ। ನಿಸ್ನೇಹಂ ಬಾಂಧವಂ ತ್ಯಜೇತ್
ತ್ಯಜೇತ್ಕ್ರೋಧಮುಖೀಂ ಭಾರ್ಯಾಂ। ಜ್ಞಾನಹೀನಂ ಗುರುಂ ತ್ಯಜೇತ್॥೩॥
ದಯಾದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಿಲ್ಲದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು। ಸ್ನೇಹಸಂಬಂ
ಧವಿಲ್ಲದ ಬಾಂಧವರನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು। ಕ್ರೂರವಾದ ಪತ್ನಿಯನು
ಬಿಡಬೇಕು। ಜ್ಞಾನಾಚಾರದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಗುರು ಪ್ರಿಯತಮನೇ ಬಿಡಬೇ
ಕು। ಯೆಂಬ ನೀತಿಯುಂಟಾಗಿ ನಾವು ಯಾತಕ್ಕೆ ಇವನೇ ಬಿಡಬೇಕು।
ಯೆಂಬುದು ನೀತಿಯಲ್ಲದೆ ಮಹಾಬಲವಂತರಾದವರ ಸಂಗದಲ್ಲಿ
ವಿರುದ್ಧವಂ ಮಾಡಿದರೆ। ಅತ್ಯಂತ ವಿಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಸಿಂಹರಾಜ
ನು ಪೇಳೆ। ಆ ಜಂಬುಕ ದಮನಕಂ ಸಿಂಹನ ಕುರಿತು ಯಿಂತೆಂದವು॥
ಯೆಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ಯಾತಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣೆಯು ಯಿದ್ದು ತಾವು ದಾನವೊಂದು ಕಾರಣ
ಕ್ಕೆ ನೀವು ಯೋಚನಾಂತರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬೇಕೆನಲು। ಆ ಸಿಂಹರಾಜನು
ನಮಗೆ ಆ ವೃಷಭರಾಜನು ಸ್ನೇಹವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರುಂಟೇ
ಯೆಂದು ಕೇಳಲು। ಆ ಜಂಬುಕಂ ಕೇಳುವನದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಉತ್ಸಾಹವಂ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯಿತ್ತ ಸ್ವಾಮಿ ಯೇಕಾಂತರ್ಯವನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲಿ
ಹೇನಮಗೆ ಬೇರೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಿಲ್ಲ ಕೇಳಿ। ನಿಂಮ ಮನೆಯ ಮಾಡುವ
ಮುಂದೆ ನೀವು ನಂಮ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ। ಯೆನಲಾ ಸಿಂಹರಾಜನು

ಶ್ರೀ ಪತ್ತಿಗಾದ ಪವನು ವಂಚಿಸು ವಿಷಕೆನ್ನ ವಸ್ಥೆ ಪ್ರಾಪ್ತಾ ವಿಶೇಷಂ

ಗಾದು ವೆನೆಂದು ನಂಬುಕೆಂಬ ಗಾಜ್ಞೆ ಕಪ್ತು ಯಿ ಯಾ ವನರ್ಮ.

ಜೀವನ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದು ವಿನಾಶೆಂದುಕೇ॥ ತಿಳಿ ಜೀವನನು

ಶಂನ ಪ್ರತ್ಯಾಂಶ ವಂತೆ॥ ಶ್ರೀಜಂಬುಕಂಗ॥ ಮಹಾ

ನಂ ಶ್ರೀಕ್ಷ ದಿಲದನಷ್ಟು। ಯಾವು ದಿಂತುಕ್ತ್ರಿನಷ್ಟ ವಿಂತುಂಕೇ

॥ ನಂದಾವು ಸಿಂಹರಾಜನು ಮಹಾಪ್ರತೀತ ಕೊಂಡನೆಂದು ನಷ್ಟ

ಮಾರ್ಗ ಶ್ರೀ ಸಿಂಹರಾಜನ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದು ಪ್ರತಂತು ಪ್ರತ್ಯೆ ಯಿಂದಷ್ಟವು

ಗಿದು ಯಿದಿರೊ॥ ನಿಂದಿರಲು ಸಿಂಹರಾಜನು ಹೋದಶಾಯ ವಿನಾಯ

ಕೆಂದುಕೇ॥ ತಿಳಿ ಶ್ರೀ ವೃಷಭರಾಜ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶರಾದಂಶೆ ದೇವರೊಡನೆ

ಬಿಂನಹವಂ ಮಾಡುವರೆ ಮಹಾಪ್ರತೀತ ಯಾಗಿದ್ದಿ ಕೇಳು। ಯೆಂದು

ಹೋ॥ ತಿಳಿ। ಸಿಂಹರಾಜನು ನಮಗೆ ಹಿತವರಾರು ನೀವು ಪ್ರತೀತ ಬಿಡ

ಬೇಡಂತು ಕಾರ್ಯವನೇ ಹೋ॥ ಯಿಂತೆನಲಾಗಿ। ಶ್ರೀಜಂಬುಕಂಗ॥ ಶ್ರೀ

ಡಿದ ಮಾತು। ಶ್ರೀ ಪ್ರಷ್ಟ ಚಿತರಾಜನು ಶಾನು ಪರಮೇಶ್ವರನ ವಾ

ಹನ ವಂತೆ। ಯಾವನವನು ಶನಗೆ ಗಾಜ್ಞೆ ಯಿದ್ದಿ ಯಿರುಂತುಂದು

ಪರಮೇಶ್ವರನು ವಿರೂಪಿ ಸಿದ್ಧಾ ನಂತೆ। ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳು ಯಾವನದಲ್ಲಿ

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರೂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆನು ವೆನೆಂದು ಮಹಾಉದ್ದಂಡ ಪ್ರತ್ಯಂತಂ

ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಲ ಪಿಸಿದ್ಧಾನೆಂದು ಬಿಂನ್ನೈಸಲು। ಅಪ್ರಸಂಪ್ರಾ
ಜನುಕೇಳಿ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದೆನು ಮಹಾಪ್ರಭು ಗರ್ವನಿಂದಾ
ಯಿಕಲು। ಅದರ ಬ್ರತುಕು ಬಲದ ಪರಾಕ್ರಮದ ಸ್ವರೂಪ ಯಿದಿಲ್ಲ। ಅದಕೆಯಿ
ದಿರಾಗಿ ನಿಲುವವರಾರು ಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಮಹಾಬಲ ಶಾಸ್ತ್ರಂ
ಶನಾಗಿರಲು। ಪಾತ್ರತೊಜಂಬು ಕಂಗಳು ಯಿದಕೆ ನೀನು ವ್ಯಾಕುಲ
ಗೊಳ್ಳಬೇಡ। ಅಲ್ಲಿಗಾಪವ್ಯಂ ಕೃತುಲ್ಲಿ ಕರುಣ್ಯಂ ಕುಲ। ನಾ
ನಾಪ್ರಕಾರದಿಂ ವೃಷಭದತ್ತರಾಜನಂ ವಚಂಬ ಮಿಳಿ ನಿಂನೊಡನೆಸ್ನೇ
ಹವಂ ಮಾಡಿಸುವ ಹಾಗೆ ಯತುಂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಹಿಡಿಕೊಂಡು ಹೋ
ಗಿಯು ಆ ವೃಷಭದತ್ತರಾಜ ನೀನು ಯಿಲ್ಲರಬೇಡ ಯಿದು ಪ್ರಸಂಪ್ರಾ
ಜನವನ ಯಿದ್ದಿದ್ದಾಗಲೆ ನೀನು ಕೇಡು ಪೆ। ಅದರಿಂದ ನೀನು ಯಿಾ
ವನವನೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು ಯೆನಲು ಅಪ್ರಸಂ ಜೀವಕನು
ನಾನು ನಿಂಮ ಬಿಟ್ಟು ವೃಷ್ಠಿಯ ನಕಲು ನೀವು ಹೇಳಿದಹಾಗೆಯಿ
ಹೆನು ಯೆಂದು ದೃಷ್ಟಂಬದಲಾಗಿ। ಯಿಾ ಜಂಬುಕಂಗಳು ಮಹಾ
ಕರುಣಾಂಬ ಬಿಟ್ಟು ಯೆಲೆ ವೃಷಭದತ್ತರಾಜ ನೀನು ನಾವು ಹೇಳಿದಹಾ
ಗೆ ಸ್ನಂವನನೆ ಮೂಢತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಿಂನನು ಮಹಾರುದ್ರ ಜೀವನಂ
ಮಾಡಿ ಅ ಪ್ರಸಂಪ್ರಾಜನೊಡನೆಸ್ನೇಹವಂ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟೇವು

ಯೆಂಬುದು ಪ್ರಶ್ನೆ ರಾಜವಂಶಸ್ಥ ಪುತ್ರಿಂಕೆಂದವು॥

ಶ್ಲೋ॥ ರಾಜದ್ವಾರೇ ವಿವಾಹೇ ಚ ಕನ್ಯಾಸಂದರ್ಶನಾದೇಷು ಚ।
ಯಾತ್ರಾ ವಿಪ್ರೇ ರಣೇ ನಾಸ್ತಿ ಶಕ್ರಕಸ್ಯ ಚ ನಿಷ್ಫಲಂ॥ ಟೀ॥
ಅರಸುಗಳಿಂದ ಕಾಂಬಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ। ವಿವಾಹವ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ।
ತಾನು ವಿವಾಹವಾಗುವಲ್ಲಿ। ಯಾತ್ರೆ ಹೊರಡುವಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಸ್ಥ
ರುಷ್ಯ ಕೆಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಲು। ಈ ಸುಕಾರಣಾನಾದ ಹೋ
ಗಿದವಾಗೆಯು ಶ್ವರ ನಿನಗೆ ಮಹಾಕಾರ್ಯಗಳಾದಾವು। ಈ
ದುಷ್ಟ ಗಿ ಮುಕ್ತಿಂಕೆಂದವು॥

ಶ್ಲೋ॥ ದೂರಾದೇವಾಚ ಪಶ್ಯೇ ಪಿಕಾಕಾಶಂ ಸಕರ್ಣಃ ಫಲಂ
ಕಮಾಲಂ ನೇಸಕ್ರದ್ರಷ್ಟ ಅವಸ್ಥ ಸ್ಥಕ ಭೇ ಶ್ರೇಕಃ॥
ಯುಂಕೆಂಬ ನಿಃಕಿಂಯ ಸುಹೋಗಿ ಅಗಸಂಜೆ ವನಗೆ ಸರಟಕ ವಂದು
ಕಥಿಂತುಂ ಹೋಗಿ ಕು॥ ಸಕಿ॥
ಪುಷ್ಪಾವೇರು ವಿನಕತ್ಪಲ್ಲಿ ವೊಹಾನವೆಂಬವನದಲ್ಲು
ಜಿಂಪಲ್ಲಾ ಸಲಿತವವೆಂಬ ವಂದು ಚೂತವೃಕ್ಷವುಂಟು। ಪುಷ್ಪಾ
ಫಲ ವಾಗಿರಲಾಗಿ। ಬಲಾಹಕನೆಂಬುದೊಂದು ಸಿಂಹರಾಜನು
ಆ ವನಾಂತರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತ ಯೀ ಚೂತವೃಕ್ಷವಂ ಕಂಡು।

ಆ ಸಂಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವೆನಿಂದು ಆ ವೃಕ್ಷವನ್ನೇ ಕಾದುಸಾಂ
ಗೀತುಸದಲ್ಲದೆ ಆ ಸಂಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವು ಅಪ್ಪ ಮತ್ತ್ಯವಿಲ್ಲ |
ಯುಕ್ತವೀ ಮೇಲು ತ್ಸ್ಯಗಳ ಸತ್ವವಾದ ಕೆಂಟು ಪಕ್ಷಿ ಉತ್ಸ ಕಾರಣದಿಂದ
ಸಂದು ಪಾಂಯುಸ್ಸವು ಬಂದು ಆ ವೃಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಸೇರಿ ಕ್ಷಲಂ
ಕಳ್ಳಂ ಮೆದ್ದು ಹೋಗದು ಆದುಕಾರಣ ಆರ ಮೂಸ್ವ ಬಳಿಯ
ಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿ ಉತ್ಸವನ ಕಾಯುವ ಮಹಾದೆಂದು ಯಾಸಂಜೀವಕ
ಕೇರ ಬರ ನಿಶ್ಚಯಿಸು ಹೋಗಿ ನಾವಿಬ್ಬರು ನಿನ್ನ ಪಕ್ಷವಾಗಿ ಸಂ
ಹಾರಾಜನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಿತಾ
ದಾವೂ ತೆಂದು ಹೋಗಿ ಆ ಸಂಜೀವಕನಂ ಸಂಗ ವಿಟ್ಟು ಕಾವೀ
ಪರರು ಸಂಹಾರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತೆಲತೆಷ್ಟು ವಿವೃತ್ತೆ
ರಾಜನು ಮಹಾಮೂರ್ಖನು | ಆ ಕನಸಿನಾ ನಾ ಕೆರ ದಿಂದೋಹು
ಬಡಿಸಿದನು | ಮಹಾ ಸ್ತ್ರೀ ಜಬಲಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳಂತಹ
ನು | ಆದರಿಂದ ಮಹಾ ವಿನಂತರು ಸಕನಾಗಿ ಸ್ವಾಜನ್ಯನಿಧಿಯಾಗಿ
ರಬೇಕು | ಶರೀರ ಪೂರ್ತಿನಿಶ್ಯ | ಕೀರ್ತಿಯು ಆಪ್ಪಕೀರ್ತಿಯು ಉಳ್ಳಿ
ರಿಯದು | ಆದುಕಾರಣ ನೀನು ನಂಬಿ ಸಂಹಾರಾಜನ ಕ್ಷೇಮಿತ
ನಾಗಿ | ಮಹಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದಿರಬೇಕೆಂದು ನಾನಾ ಕೆರದಿಂದ |

ವಡಂಬಡಿಸಿ ಬಂದೆವೆಂದು ಪೇಳಲಾಗಿ ಸಿಂಗರಾಜನು ಮ
ಹಾಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ನಿಂಮಿಂದ ನಮಗೆ ಏನೆಲ್ಲವಾದ
ಹಿತವರಾರುಂಟೆಂದು ಗಾಂಡಾಪಿತಂ ನರಾಜ್ಯದ
ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವು ನಿಂಮದೆಂದು ಮಹಾವಿನಯಪ
ರನಾಗಿ ನುಡಿದು ಬಳಿಕ ಮರುದಿವಸ ಸಿಂಗರಾಜನ ಬಳಿಕರ
ದ್ದೊಡು ಯುಸಂಜೆ ವಕನನ್ನ ರಕ್ಷಂದು ಯುವರಿಗೆ ಸಂಧಾನ
ಮಂಮಾಡಿಕೊಟ್ಟೆನ್ನು ಪ್ರದತ್ತಿ ಸಿಂಗರಾಜನು ಯಿರಲಿ
ನಾನು ಮಹಾಪ್ರತು ಜಬಲ ಸರಾತ್ರ ಮಹೃದಂಧಾತನು।
ತಾ ಮಹಾಪ್ರತು ಜಬಲಸರಾತ್ರ ಮಲು ದ್ಯಂ ಧಾವ ಫಿತ
ರಾಜನೇನ ಪ್ರಿನಾದನು। ನನಗೆ ಯುಂನಾರುನ್ನರಿ ಯುತ್ತಿ
ನಾನೇ ಶಕ್ತಿ ಮಂತನೆಂದು ರಾಜ್ಯದೇಶದ ಪಾರುಪತ್ಯ ಮಂ
ಬಿಟ್ಟು ಯು ಪ್ರಧಾನರು ನ್ನಕಲು ಪರಿವಾರವಂ ವಿಚಾರಿಸದೆ
ಯು ಸಂಜೆ ವಕ ನೋಡನೆ ಮಹಾಪ್ರೀತಿ ಯುಂದಕೂಡಿಕೊಂ
ಡಿರಲು। ಯುನಕಟಕದ ಮನಸಂಗತು ಕಂಮೊಗಾಲು ಚಿಸಿ
ಕೊಂಡು। ಬಳು ಮಹಾಪ್ರಮೋದದಿಂದ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲಕೆಟ್ಟಿ
ತು। ತದನಂತರ ಗಾ ಬೇಂಟೆ ಬೆಳ್ಳರಂ ಬಿಟ್ಟನು ತದರಿಂದ

ನಮಸ್ಕರಿಪುರದಲ್ಲಿ ದೆಸಾಪ್ರಧೇವೆ। ಮೇಧಿತೆನಂ ವನಾಯರ್ವ
ನುತಿರಾ ದುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಹಾಬಿ ಂಶಾತ್ರಂಶರಾಗಿ ಯಾಪ್ರ
ಪ್ರತಿರಾಜನಿಂದನಂ ಮನಾಂತರ್ವೆಲ್ಲಿ ನೆಚ್ಚಿಕು। ಲಿದುನಾರಗ
ರತುಂದು ಮಹಾನೊಂದು ನಾಂದು ಯಾನಂಜಿ ವನನನು
ನಾಲ್ಲುವಉ ಪಾಂತುವನಾಗಾ ಬೇನೆಂದು ಶಂಮೊ ಗಾಲಾ ಬೆ
ನಿನಾಂಡು ನಾನಾ ಬಕೆಂಯುಂದ ಸಂಜೀವನನಾಲಿ ಬೇಡನ
ಉದವನನ ನುನಂ ಮಿಂದನಾವೆ ಮಾಡಿನಾಂಡೆ ವೆಂದು। ಷಾ
ವರ್ದಲ್ಲಿ ಶಂಮಿಂದಶಾವೆನೆಚ್ಚವರು ಮಾಪ್ರಲುಂಜು ಯಾಗ
ನಾ ವಿಚ್ಚಶು ನಪ್ರತ್ರಿ ಪ್ರರಾಡೆ ವೆನಲು। ಲಾನರ ಚನನುಪಾವರ್ವ
ದಲ್ಲಿ ಶಂಮಿಂದಶಾವೆನೆಚ್ಚವರು ವಪ್ರರಾರುಂತುಂದುಬೆನ
ಗೊಂಢಲುತಿರಾದವನನ ನಿಂಕೆಂದುದು॥
ಶ್ಲೋ॥ ೧೦ ಜಂಬೂನಾವೆ ಷ್ಠಂಯುಧ್ವನ ವಂತುಂಜಾ ಪಾಢ ಪ್ರವೋಶನಾ।
ಧೂಶಿನಾ ಶಂಶು ವಾಂತು ನತ್ರಿಂತು ನಧಾನ್ಯಂಯು ತ್ರಾಕ್ಷಿ ಚಿ ನಿ
ನಾವೆ। ಶಿ। ಶಿ। ರದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಪುರವೆಂಬ ಲಿತ್ರಪುರದಲ್ಲಿ
ದೇವಶ್ರವರ್ಮನೆಂಬಂತು ಶಿಶ್ರುರನು ಮಹಾಶ್ರು ಧ್ವಪ್ಪದಿಂ
ಬಪ್ಪ ಚ್ರಪ್ಪ ವಂಪ ಲಿ ಪ ಮಶ್ರಾ ಬ್ಬರನ್ನನಂಬದೆ

ಲೋಪವಸ್ತ್ರವಂ ವಂದು ಲೋಕಳ ಕಾಣದಿನ ಪ್ಪೆಸಲಂಬಿ ವಂದು
ಕಂಠೆಯುಂ ಘುಳಿದು ಲೆದನ್ನ ವುತ್ರಾರಕಂಟ್ಯ ಮಲ್ಲಿಕಾದುದೆ ಧರಿಸಿ
ಕಾಂಡು ಲೋಕಳವಂ ಹಿಡಿದು ಕಾಂಡು ಊಟವ ಮಾಡುವಾಗಯಿ
ಂಬಿ ವಂಬಿಡದೆಂತು ಚಕ್ರಿ ಕೆಂತು ಮಲ್ಲಯಿರಲಾಗಿಲಿದಂತೋಷ
ಧ್ಯಾತೊಳಿಂತು ಎಂಬವನೋ ಪ್ರಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ಕಂಡು ನಾನಾಪ್ರಕಾ
ರದಿಂದ ಲೋಯು ಶಿಕ್ಷರನ ಕಯ್ಯಿಂದ ದ್ರವ್ಯವನು ಕಾಳಬೇಕೆಂ
ದು ಮಹಾಕಷ್ಟದಿಂದ ಬಂದು ಯಿಂತು ಶಿಕ್ಷರನ ಕಂಡು
ವಂದನೆಂತುಂ ಕೃದುಲಿವಂ ಲೆಕ್ಕಿಶಿಶ್ರೂಷೆಯುಂ ಮಾಡಿಕಾಂಡು
ಮಹಾನಿಷ್ಠುರನಾಗಿ ಲೆಷ್ಟರವನೆನು ಡಿವ್ಯಕ್ತಯಿಂತೆಂದಂ ||

ಶ್ಲೋ || ಅರ್ಥೋ ಗೃಹೇ ನಿವರ್ತಂತೇ ಸ್ಮಶಾನೇ ಮಿತ್ರ ಬಾಂಧವಾಃ
ಸುಕೃತಂ ದುಷ್ಕೃತಂ ಚೈವ ಗಚ್ಛಂತಮನುಗಚ್ಛತಿ || ಟಿ
ಕು || ದ್ರವ್ಯಗಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿ
ದಾವು ಬಂಧು ಮಿತ್ರರು ಸ್ಮಶಾನ ಪರಿಯಂತ ಬಂದು ತಿರು
ಗಿ ಹೋಹರು ತಾನು ಮಾಡಿದಂಥಾ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಂಗಳು
ತನ್ನ ಸಂಗಡದಲ್ಲಿ ಬಾಹವೆಂದು ಹೇಳಿ ಮತ್ತಂ ಯಿಂತೆಂದಂ ||

ಶ್ಲೋ || ಸಂಪದೋ ಜಲತರಂಗ ವಿಲೋಲಾ ಯವ್ವನಂ ತ್ರಿಚತುರಾಣಿ

ಬಿನಾವಿ। ಶಾರದಾಭ್ರಮಿವ ಚಂಚಲಮಾಯುಃ ಕಿಂ ಧನಂ ಪ
ರ್ಹಿತಾನಿ ಕುರುಧ್ವಂ॥ ಟಿ॥
ಸಂಪತ್ತುಗಳು ನೀರಬುಬ್ಬುಳಿಯಂತೆ। ಯವ್ವನವು ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ
ಆಯುಷ್ಯವು ಶರತ್ಕಾಲದ ಮೇಘದಂತೆ। ಧನ್ಯವು ಶಾಶ್ವ
ತವಲ್ಲವದು। ಅದು ಕಾರಣ ತಾರೊಬ್ಬರು ಉಪಕಾರ ಮುಂತಾದ
ಧರ್ಮವನೆ ಮಾಡಬೇಕು॥
ಶ್ಲೋ॥ ೧ ವ್ಯಾಘ್ರೀವ ತಿಷ್ಠತಿ ಜರಾ ಪರಿತರ್ಜಯಂತಿ। ರೋಗಾಶ್ಚ ಶತ್ರವ
ಇವ ಪ್ರಹರಂತಿ ದೇಹಂ। ಆಯುಃ ಪರಿಸ್ರವತಿ ಭಿನ್ನಘಟಾದಿ
ವಾಂಭಃ ಲೋಕಸ್ತಥಾಪ್ಯಹಿತಮಾಚರತೀತಿ ಚಿತ್ರಂ॥ ಟಿ॥
ಮನುಷ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಹುಲಿಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ। ಮುಪ್ಪಿನೆ
ಧೆರೆಂಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆದರಿಕೆಯ ಮಾಡುತಿರ್ದ್ದೀತು। ಹಗೆ
ಯವರೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ದೇಹವ ಪೀಡಿಸುತ್ತಿ
ರ್ಪ್ಪವು। ಛಿದ್ರವಾದ ಘಟದೊಳಗಣ ನೀರಿನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ
ಆಯುಷ್ಯವು ಸೋರಿಹೋಗುತಿರ್ದ್ದೀತು। ಇದಂತಾದು ಕಾಮ
ಕ್ರೋಧ ಲೋಭಾದಿತ ಮೋಹ ಮದ ಮಾತ್ಸರ್ಯವೆಂಬ ಗುಣಂ
ಗಳಂ ಬಿಡದೆಯಿದ್ದರು ಹೀಗೆಂದು ಚಿತ್ರಾಶ್ಚರ್ಯವನೆ ನುಡಿವುತ್ತ

ಲೋಪವಬೆಂದುಕ್ಕಿಂಬಾವದೆಂದರೆ ಚಿತ್ತ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುವದು।
ಲೋಕಕ್ಕೆ ಇಂದುಕ್ಕಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಬಾಗಿ। ಲೋಪವದೆಯುರು
ಯೇಸುವ ಮಾಡಿದರು ನಂಬದೆಯುರಬು। ಯಾಪ್ರಸಾರದಕ್ಕಿ
ಕೆಲವುಕಾಲ ವದೆಂದರೆ ಸ್ನೇಹವೆಯು ಮಾಡಿಕೊಂಡರಬಾಗಿ ವಂ
ದುದಿವಸ ಪರಗ್ರಾಮದಗ್ರಹಸ್ತನು ಲೋಂದು ಕ್ರಿಸ್ತರಿಕೆ ಸ್ಥಿ
ಕ್ಷಕೆ ಪ್ರೇಕಬು ಲೋ ಪ್ರಾರ್ಥ ತ್ರಾಣಿಂದು ನುಗಾಡಿಕೊಂಡು ಪರ
ಗ್ರಾಮದಗ್ರಹಸ್ತನ ಮನೆಗೆ ಲೋಂದು ಕ್ರಿಸ್ತರನು ಬಂದು ಸ್ಥಿ
ಕ್ಷವಂ ಮಾಡಿಕೆಯುಗಿ ಕಂ ಮಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಬು। ಲೋಪ
ಧ್ಯ ಮಾರ್ಗದಕ್ಕಿ ಯಾಲೋ ಪ್ರಾರ್ಥ ತ್ರಾಣಿಯುಬ ಕಂನಕಲಿ
ಮೈಲಿ ಪ್ರತಿ ಧೋರದುಕ್ಷಣಾ ವಂಕೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಯಾಂದು
ಕ್ರಿಸ್ತರನಮುಂದಿರಿಬ ಮಹಾಬಿ ಂಕಾಗ್ರಂಕನಾದಂತೆ
ನಾನು ಮಾಡಿಕೊಂಡದೋಷಕ್ಕೆ ಲೀವಧಿಯಾವುದೆಂದು
ನೊಂದು ಕಾಳಬು ಲೋಂದು ಕ್ರಿಸ್ತರನು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ಯೇ
ನುಯೆಂದು ಕೇಳಬು। ನಾನು ಭೋಜನ ಮಾಡಿದಗ್ರಹಸ್ತನ
ಮನೆಯಕ್ಷಣಾ ವನಂನ ಚಂಡಿಕೆಗೆ ಹತ್ತಿ ಬಂದಿತ್ತು

ಯಿಂಥಾ ಪಾತಕಕ್ಕೆ ವಸ್ತ್ರಾದಿಯನು ಯಿತ್ತಂತು ಕ್ರಿಸ್ತರ ಸುಮ
ಷ್ಟಾ ವಿಸ್ಮಂತುಂ ಬಟ್ಟು ಯಿದು ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಕವ್ಯೆ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ
ಕವಲ್ಲ ಯಿದರಿಂದ ಹೊರ್ಸ್ಟ ವಿಲ್ಲವೆನ ಯಿತ್ತಾ ಪ್ರಾರ್ಥ್ರತಾಶಿ
ಯಿಂತೆಂದಂ॥

ಶ್ಲೋ॥ ನ ವಿಷ್ಣುಂ ವಿಷ್ಣು ವಿಶ್ವಾಸುಃ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ವಿಷ್ಣುಮುಚ್ಯತೆ।
ವಿಷ್ಣುಮೇ ಗಾನಿ ನಂ ಷಂತಿ ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಪರಮಾತ್ಮನಂ॥ ಟೀ॥
ಮಹಾ ಷೋರ ಕರವಾದ ವಿಷ್ಣುವ್ಯಾವಬ್ಬನನೆ ಕಾಯುವದು
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯವೆಂಬ ವಿಷ್ಣುವ್ಯಾಗು ಅವನೆನ್ನಾಯುವದು। ಯೆಂದು
ಂತು ತಿಗಳ ಕಯೈಕಳು ಹಿಸಿನಾಂದು ಯಿತ್ರಾವನು
ಕೆಗದು ನಾಂದು ಮನುಷ್ಯರ ಪಾಪದಿಂ ಹೋಗಿ ಬಂದು ಗಿದು
ವಿನ ವುಕೆಯಲ್ಲ ಗಳು ಕಿದು ಕ್ರಿ ನಾಮಂ ಬಿನು ಟ ಕ ಟಾ
ಕದಲ್ಲ ನಟೆ ಅಸ್ಥಾನವಂ ಮಾಡಿ ವಡೆಂತು ಕಸ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದು
ವಂದನೆಯನ್ನು ದು ನಿಲ್ಲಲಿ ಯಾವದೆಯರು ಮಹಾಪೋ
ದ್ಯಂ ಬಟ್ಟಿ। ಯಿಂಥಾ ನಿಷ್ಟುಷನಾಗಿ ಜ್ಞಾನೆಯಾಕನು ಮಹಾ
ಪುರುಷನು ಯಿಂಥಾ ಶಿಷ್ಯನ ದೋಷವದು ನಂ ಮಾಷ್ಟು

ಫಲವೆಂದು ಮಹಾನಂಶಾಸ್ತ್ರಂಬಟ್ಟಲಿ ಪ್ರೌಢ ಪ್ರತಾಪಿಯು
ನಂಬಿಸ್ಯ ವಿಧಿದು ಗುರು ಶಿಷ್ಯರೊಳಗೆ ಪ್ರತೇಹವಿತೆ ಸಂಪಾತ್ರವ
ಯುಳ್ಳ ದೆಸೆಲವ್ಯಾಪ್ತಿ ಅದಲ್ಲಿ ದುರ್ವಂದು ಬಿನಯು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ
ಪ್ರತಿಯು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಂದ ವಂದನೆಯು ಮಾಡಿ। ಯವೀಷ್ಟ ಮಿ
ರಿಯಾ ಶಿಶಿರವ್ಯಾಪ್ತಿ ನಿಶ್ಯಯಾದೇಹ ವಿದ್ವಾಂಗತಿ ಮೋಕ್ಷವ ಪ್ರಿ
ಸಿಗಾಳ ಬೇಕೆಂದು ಅದರಿಂದ ಶಾಶಿಯು ಶ್ರೀಗೆ ಹೋಗಿಸ್ಯವಲ್ಲವಂ
ಪಡೆಯು ಬೇಕೆಂದು ಯು ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ವಡಂಬಡಿಸಿ ಶಾಶಿಯು
ಶ್ರೀಗೆ ಹೋಗಲು ನಸ್ಕ್ರದು ಕೆಲವು ತೋಜನಾಂತರವಂಬಂದು
ಪ್ರಸ್ತವ ಯುತು ನಾಲ್ವಾಗ ಲಾಗಿ ಪ್ರದ್ಯುಮರವೆಂಬಾ ಪಟ್ಟಣ
ದ ಪಯುಂದೆ ಪ್ರತಿ ವಶಿಂತೆಯಂಬನ ದಿರಯುನಂಡು ಮಹಾ
ಪುರುಷ ಪ್ರಭುಂದಿ ವೈರಿ ತಾನ ದೀಕ್ಷೆ ಶ್ರೀ ಸ್ವಂ ಬರ ಯಿ। ಶ್ರೀ
ಯು ಶಿಷ್ಯರನು ತನ ತೋಳಗಳ ಗಾಢ ನಸಂತೋಯು ನು ತೋ
ಪ್ರೌಢ ಪ್ರತಾಪಿಯು ಪಯುಂದಿ ಬಿಲ್ಲಿಶಾನು ಬಹಿ ಪ್ರತಾಪ ಮಿಗೆ
ಹೋಗಲಾಗಿ। ಅಲ್ಲಿಯು ರಡು ಕಗರು ಗಳು ಮಹಾಂಯು ಭ
ವಂ ಮಾಡು ಕಿರಲಾಗಿ। ಅನಂತರ ರಡು ಕಗರಿನ ಪ್ರಾಣ ವಡದು

ರಕ್ತಪ್ರವಾಹವಾಗಿ ಹರಿವುತಿರಲು ಆ ರಕ್ತವಂ ಕಂಡು ಜಂಬು
ಕನಂ ಮುಂದೆ ಜಿಹ್ವಾ ಲೋಲುಪ್ತಿಯಿಂದ ರಕ್ತವಂ ಸವಿವುತ್ತಿರಲು।
ಆ ಕಾಕಗಳು ಗೃಧ್ರ ರಣ ಹಿಂಡನ್ನೆ ಆಗ್ರವಿದೆಗದು ಮಹಾ
ಅತ್ತರಿಂದ ಬಂದು ಹಾಂತುವಾಗಿ। ಅತ್ಯುರದು ಕಾಕಗಳಿನ ಮಧ್ಯ
ದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಆ ಜಂಬುಕನು ಮೃತವಾಗಲಾಗಿ। ಯಿಂತು ತೀ
ರ್ಥದಂದು ಮಹಾ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ಬೆರಗಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಕಾಣ
ಬಂದು ಆ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ನೋಡಲು। ಆ ಘಾಢ ಆತ
ಕಿಂಡು ಆ ಕದ ಕಾಣ್ಬದಂತೆ ಕದು ಗಾಂಡುವ ಬಂತುನ ವಂಮ
ದುಃಖ। ಆ ಯತಿಶ್ವರನು ಮಹಾ ವೃಥೆಯಿಂದ ದುಃ ಅವಂ
ವಾಡಿಯಿಂತೆಂದಂ॥
ಶ್ಲೋ॥ ಅಥಾನಾವಮಜನ್ನೋದುಃ ಅಂ ಆಜಿನಶ್ಯಕುರಕ್ಷಣಾ।
ನಾತ್ರೋದುಃ ಅಂ ವ್ಯಯೋದುಃ ಅಂ ಕ್ರಿಯಾರ್ಥನದುಃ ಆ
ಆಜಿನಂ॥೭೩॥
ಧನವಪು। ಸಲು ವಶ್ಯಾವುದುಃ ಅ। ಪು। ಸಿದ ಧನವ
ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವದು ಮಹಾದುಃ ಅ। ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ ದ್ರವ್ಯ

ನಾಶವಾದರೆ ಮಹತ್ತಾದು: ಶಿ। ಧನವನು ವೆಚ್ಚಿಸುವದು ಮಹಾ
ದು: ಶಿ। ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯವೆಂಬುದು ಮಹತ್ತಾದು: ಶಿ।
ಸ್ವಕಾರ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿವುಕೆರದಲ್ಲಿ। ಯೀಶ್ವರನು ಮಹಾ
ದು: ಶಿ ವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುತ್ತಿರಲಿ।
ರವಿಯು ತಿಸ್ತಾಚಲವನ್ನು ಬಿದನು। ಯೀಂತು ಯೀಶ್ವರನು ಪದ್ಮ
ಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟನವಂ ಕಟ್ಟಿಸು। ಯಿರಲಾಶ್ರಿತ ವಂಶಾನಾದೆ
ವಬ್ಬ ಬೇಧನವ ನೆಂತು ಮುಂದಗಾ ಚಾವದಿಂಯಲ್ಲಿ ಯಿರಲಾ
ಗಿ। ತಿರಾಬೇಧನ ಕೊರದ ಶಿಂಯು ಮಹಾ ವ್ಯತಿಚಾರಿಯಾಗಿನ
ಡೆಂತು ಆತಂ ತನ ಕೊರದ ಶಿಂತು ಹಿಡಿದು ತಿರಾಜ್ಞೆಂಯುಂ
ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಂದು ದಿವಸ ಊರಿಗೆ ಹೋದನೆಂದು। ತನ
ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕೋಟಿ ಶಿರ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡು ತಲೆ ಪುರಂಬಂದು ಮತ್ತಾ
ರುತಿಂತು ದಂಕೆ ತನ್ನ ಗೃಹಸ್ತಂ ಬಂದು ತಿಜ್ಞಾತವಾಸವಾಗಿರ
ಲಾಗಿ। ತಿರಾತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಂಯು ತನ್ನ ಪುರುಷ ಊರಿಗೆ ಹೋದನೆಂ
ದು ಮಹಾ ಸಂತೋಷ ದಿಂದ ಸವ ಶೃಂಗಾರ ದಿಂದ ಅಲಂಕರಿ
ಸಿ ಕೊಂಡು ತನ ವ್ಯತಿಚಾರಿ ಪುರುಷನ ಬರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಾತಂ

ಶಂಡು ಮಹಾ ಶಾಪ ದಿಂದ ಷಂಡು ಶಿಯುಂ ಹಿದಿದ್ದೊ ದು ಶಾಂದು
ಶಂನ ವು ನೆಂಯು ಶಂತ್ರತೆಕ್ಕೆ ಷೆ ಡ ಸಯ್ಯಂಗ ಟ್ಟಿ ಶಾ ನು ಮಹಾಶ್ರಮ
ದಿಂದ ನಿದ್ರೆ ಗಂತ್ಯು ಬಿ ಯುಕ್ತ ತಿ ಶೆಂಯು ದೂಶ್ಕ್ಯಾ ಪ್ರ್ಯ ಯಯು ಬಂದು
ಯೂಶೆಯುಂ ಶಂಡು ಯು ದೇನೆಂದು ಶೆ ಬಿ ಶಂನ ವ್ರಸ್ತಾಂ
ಶವಂ ಹ್ಯೋ ದು: ತ್ರಿನ ಲಾಗಿ ಲೋ ಶೆಂಯುಂ ಹೋದ ಗಂತ್ಯುಂ ಬಿ ಟ್ಟಿ
ಶ್ರೋ ದೂ ಶಿ ತಾನು ಶ ಟ್ಟಿ ಸಿ ಶಾಂದು ಯಾಶೆಂತು ನು ಶಂನ ಶ್ರಿ ಯು ನಿದ್ದ
ಲ್ಲಿ ಗೆ ಶ ಘ ಹು ಬಿ ಯುಕ್ತ ಲಾ ನಿದ್ರೆ ಸ್ಯ ಪ್ರತ್ಯೇ ದ ಸ್ಪು ರು ಷ್ನ ನು ಯಿದ್ದ
ಗನ್ನಣಿ ಗು ಟ್ಟು ಶ ವಿದ್ದ ಶ್ರ್ಯ ಯುಂ ಶಂಡು ವುಹಾ ಶಾಪ ದಿಂದ ದ್ದು
ನಾಸಿಕ ವಂಶ್ಯಾದು ತಾನು ಮುಂದಿನ ಶೆ ನಿದ್ರೆ ಗಂತ್ಯು ಬಿ ಲೋ ಜೆ
ದನ ಷೊಂದ ಶಿಯು ಶಂನ ಜಾರ ಮರು ಷ ನೋ ದನೆ ಮ ರ ಕ ಸು
ತ್ರಿ ವಂತಿ ನು ತ್ರಿತ ವಿ ಪಿ ಮಹಾಸಂ ಶಾಪ ದಿಂದ ಬಂದು ಯೂ
ದೂ ಶಿಯು ನ ನ ಮಿ ನ ಬಿ ಯೂ ಶೆ ಮಹಾ ಶ್ಲೇ ತ್ರ ದಿಂದ ಶಂ
ನ ವೂಗು ಹೋ ದ ಪ್ರ ಶಾ ರ ವ ನು ಹ್ಯೋ ಲಾಗಿ ವಹಾ ನೊಂದು
ಶಾಂದು ಯೂ ಶೆಂಯುಂ ಬಿ ಟ್ಟು ತಾನು ಮುಂದಿನ ಶೆ ಶ ಟ್ಟಿ ಸಿ ಶಾಂದು
ಯಾ ದೂ ಶಿಯುಂ ಶ ಹು ಘ ಲಾ ಶೆಯು ಶಂನ ಶ್ಯಾದ ಮೂ ಗು ಹಿ ದಿ ದು

ಕಾಂಡುತಂವ ಗರ್ಭಸ್ಥಂ ಬಂದು ವಹರಾ ವ್ಯಾಸುವಿಂದಿರಲು।
ಯುಕ್ತವಿಕೆಂಬುಕೆ ಪುಗಂಧ್ಯ ಶಕ್ತಿ ಬಿಕಾಂಡು। ತಂನೊಳುತಾನೆ
ಗನ್ನೆಗೆ ಗುಟ್ಟುತ್ತಿರಲು। ವಿದ್ವೆಷ್ಯ ದಿನದನ್ಯುರುಷ್ಯನುಂಟೆ ದ್ವುವ
ಪುನಾಕ್ಕೆ ಪಿಬಿಕಾಂಡು ಯಾಗವಾಗ ಸ್ವದೆನು ಯುಂಪು ಅಜ್ಞೆಯ
ಲ್ಲದೆ ಗನ್ನಗೆಗೆ ಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದೆಯಾಂಟೆಂದು। ಬ್ರದು ಪ್ರಂಗಿಪ್ಪಿವಿಂಟುಂ
ಕಾಣ್ವೈಸಿನಲು। ಯಾತ್ರೆ। ಯುವ ಮಹಾದುಃ ಪ್ರಂಗೊಳದಂತೆ। ಅಲ
ಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಾರಕೆ। ಪದ್ಮಾ ದಿಕ್ಯ ತಿಷ್ಟ ವನಲುಗಿರ। ನಾನು ವಿರಾಪರಾ
ಧಿ ಮಹಾದೇವ ಶಿವಪ್ರತೆ। ವಿಚಾರ ವಿಲ್ಲದೆನಂನಪ್ಪ ಶಿ ಮಾಗಸ್ಯಾದನು।
ನಾನು ಪಶಿಪ್ರತೆಯಾದರೆ ನಂನ ಮಾಗಲು ಪೊದಲಾ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿ
ಎಂದು ಸ್ವಲಿದೆ। ಪಶೆಗಳಂ ಪೆನದುಸ್ತೋತ್ರ ವಂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು
ಯಾಚಿಸದನು ಮಹಾಪಾತ್ರ ಯನ್ನವೆಂದು। ಯಾಚಿತೋದ್ಯೋನ್ಯೋ
ಡಬೇಕೆಂದು ದಿವ್ಯವಂಕಂಡು ನೋಡಲಾಗಿ। ಮಾಗುವುಂ ನಿನಂತೆ
ಷ್ಟೆ। ಮಾದಲ್ಲಿಯು ರಲಾದಂಕೆಂದು ಯಾತನು ತಿಕ್ಯಂಕ ಪಾತ್ರಯನ್ನ
ಬಿಟ್ಟು ಯಾಕೆಂಬುವ ಮಹಾದೇವ ಶಿವಪ್ರತೆ ಎಂದು ಕಾಂಡಾ ಅವರೆ
ಪುಗಂಧ್ಯಂ ಬಿಟ್ಟು। ತಿಳ್ಯನು ತಿಳ್ಯ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧ
ವನುಸ್ವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಹಾಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಕೈಕೊಂಡಕಂನ

ನಕಿರಿಯಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಉಪಚರಿಸಿ ಶ್ರೀಪಾರ್ವತಿಯು ಮಲಿ

ಲಿಂಗ ಬಸವ ಪ್ರಭುದೇವರು ಉರುತ್ತಿರಲು ಆ ನಿರವನೆಂಬ ಸಿದ್ಧ

ದೂಷಿಯಲು ಮಹಾಗನುಷ್ಠಾನಗಳ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದುಃಖದಿಂದಿರಲು

ಶಿವಲು ಸ್ವರೂಪಿನೋದಂಬ ಮಾಗಲಾಗಿ ಆತ್ಮಲಿಂಗವ ಕೈಯ ಸಲಿ

ರವನೆಂಬ ಪರುಷೆಲ್ಲಾ ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ ಕಂಣಸೋಂದು ಕಿರಿಯಂ ಕರದು

ಕೊಳ್ಳದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ಕಂಡು ಸಾಧು ಮನದಲಾಗಿ ನಿದ್ರಾ ಪರವಶಿ

ಯಾದಂತೆ ಇದ್ದು ಸದವಿನವ ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿನಿಂದ ಮಂದು ಮಂದು ಪ್ರ

ತ್ಯಕ್ಷಂ ನೀಡಲಾಗಿ ಆತನು ಬೇಸತ್ತು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ದಂಡ ಪ್ರಣಾಮ

ಶ್ರೀನಾಥ ನಿಂದಿದಲಾಗಿ ಶ್ರೀ ಕೈಯ ಕಂನ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿ ಬಿತ್ತು

ಯೆಂದು ಮಹಾ ಶಿವ [illegible] ಇಯಂದ ಸ್ವಾಗಲಾಗಿ ನಿರ್ಮಲ

ಯ ಪರವಶ ಕಂಡು ಆ ಸ್ವಾಮಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಿರಾಕಾರ ಯಮ

ಗುಹೇಶ್ವರ ಕಂಡು ಆತನ ಮಹಾಸ್ವರ ಲಿಂಗ ಚರಿತ್ರೆಯಲು

ಆ ಪಾತಕ ಯಂ ಪಕ್ಷದ ಕಾಯ ಸ್ತ್ರೀ ಯಂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ

ಮಾಡುವ ಮಹಾದೇವ ಯೆಂದು ಲಿಂಗ ಕಂಗಳ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮಾಡುವ ಹಿ

ಡಿದು ಕಂಡಿಯೆಂದು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಕರ ಪಾದ ಬಂದು ಲಿಂಗ ಕನಂ

ಕೆಡುಗಂಡನ್ನು ಕಟ್ಟಿಯೂರ ಹೊರಯಿಂಕೆ ತಂದು ಶೋಧಿಸಲಾಗಿ। ಯಾ

ಂದು ಶೀರ್ಷರನು ಅರಿವಾರ್ಣಿಂದು ಶೀ||ಘ್ರ ದೂಷಣಾ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ

ಬಾನು। ಅರಾಯನ ನೆಡೆಸ್ವ ತಂದು ಯಾವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಂಶವಂ

ವಿವರಿಸಿ ಪೋ||ಗಧಾರಾಯಂ ಬೆರಗಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮಹಾಶ್ಚರ್ಯ ವಿ

ಸ್ತ್ರಗು ನಂಬಬಾರದೆಂದು। ಆ ಜೀಡನ ಮೊಂದ ಶಿಂದುನು ಅದೂ

ಶಿಂದುನು ಕರಸಿ ಆಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿ ಯಾಂದು ಶೀರ್ಷರನವುಂ

ನಿಸಿಕಳು ಹಿಸು ಆದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವನಾಗ್ರಾಂಡಿ ಧನನು। ಅದು ಕಾ

ರನಾಂತವರು ಮುಷ್ಟರು ಕಂಮಿಂದ ತಾವೇ ಕೆಟ್ಟರು। ಯಾಗನಾ ವಿಷ್ಣು

ರು ಸಂಜೀವಕನ ಸಂಧಾನವ ಮಾಡಿಯುಹೋವೆಂದು ನಂ ಮಿಂದ ನಾ

ವೇಕೆ ಕೆಟ್ಟೆವೆಂದು ಮತ್ತಂ ಕೇಳಿದಂ||

ಶ್ಲೋ|| ನಷ್ಟ ವಿಜ್ಞಾನ ಶೀಲಸ್ಯ ಗತೋತ್ಸಾಹಸ್ಯ ಮಿತ್ರಕಿಪ್ರೈಕಂ।

ದಿಂದಿ ಮಸ್ತ್ರಕಾದೋ ಪ್ರೋಕ್ತ। ಶಕಾ ಮಂದ ವಿಸಖ್ನೋಃ ಬೀ||

ಮನುಷ್ಯರು ಗರ್ವವನ್ನುಳ್ಳ ಮನ್ನಗರ್ವನ ಶಿಂದು ದಿಸ್ನೇಹವ।

ಮಾಡಬಾರದು। ಸ್ನೇಹವಂ ಮಾಡಿದರೆ ಕೆಡುವರು|| ಅದೆಂತೆನೆ ನತೆ

ಕಾಂಚನಾವತಿಂ ಬಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕನಕವರ್ಮನೆಂಬ ರಾಯನು

ಪ್ನು ಆದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು। ಯಾರಾಯನು ಮಡಿಸುವ

ಸುಪ್ರಸ್ತಿಕೆಯಿಂತೆಂದು ಹಾರಿತೆಂಬ ದಿನವಾನಿವಾಗ ಯಿಕಾಂಡಿರ

ಒಂದು ದಿನ ಬಂದು ತಕ್ಕನಾಲಿ ಕಂನಕಾ ಅಗೋತ್ರವನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು

ತಪ್ಪು ಕಡಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಯಾತಕೆಂತು ಅಂದು ನಾನು ಯಿಂದಿನ

ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಹೋದೆನೆನಲು ನೀನು ಮಹಾ

ದುರ್ಜನ ಮಹಾಪಾಪ ಕ್ಷಿನೆ ನಿನ್ನನು ಯಿರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಬಿನ್ನ

ಗೆ ಕೇಡು ತಪ್ಪದು ಅದುಕಾರಣ ನೀನು ಯಿರಬೇಡವೆನಲು ಯಿ

ತನ ನಾಲೆಯಿಂತೆಂದುದು||

ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದವರನ್ನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅವಮಾನ ನಾಲೆಯ

ಮಾಡುವದು ನಿನಗೊಳ್ಳಿತಲ್ಲ ಮೇಲೆ ನಿನು ಪಕ್ಷಿ ಪಾಪಿ ಧರ್ಮ

ಧರ್ಮವನು ಬಲ್ಲೆನು ಅದುಕಾರಣದಿಂದ ನಾನು ಮಂದು ರಾತ್ರಿ

ಯಲ್ಲಿ ನಿನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಯಿದ್ದೇನು ಬೆಳಗಾಗಿ ಹೋದೇನು

ಎಂದು ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞ ಬುದ್ಧಿ ಅಲತಾ ಶಬಾಲೆಯಿಂತೆಂದುದು||

ನಾನು ಯಿಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರ ಕಾರಣದಿ ಬಹುಕಾಲವಾಯಿತು ಅ

ಸುಶರಿರದ ಹಾಗೆ ಯಿದ್ದೆ ನೆನಂನನು ಕೆಡಿಸದೆ ಬುದ್ಧಿಮಂತ

ನಾಗಿ ಯಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಯಿದ್ದು ಹೋಗು ಎಂದು ಯಿರಿಸಿ

ಕೊಂಡಿತು ಅನಂತರ ಮತ್ತೆ ಮಾಕೊಂಡಿಯನು ಮುಜ್ಜನ ನಿ ಹೋದ ಜನಂಗಳು

ಮಾಡಿ। ಆ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಒಂದಿನಂತೆ ಪವಡಿಸಲು ಆಯಾ

ತಕ್ಕನಾಗೆಯು ರಾಯನ ಬೆನ್ನ ಕಚ್ಚಲು। ರಕ್ತವಂ ಹೀರಿ ಆ ಸೂತ್ರಪ್ರಿ

ಸಿಗಾಂಡು ಹೋಗಲಾಗಿ। ಆ ರಾಯನು ಬೆದರಿ ಬಿದ್ದು ದೀಪವಂ

ತರಿಸಿ ಹಾಸಿಕೆಯಂ ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡಲಾಗಿ। ಆ ಹಾಸುಗೆಯು ಮಂದರಕ

ತಿಯು ಒಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೋಗು ಸ್ಥಿರವಾಯಿ। ಅದಂ ಕಂಡು ಮರ್ದಿಸಿದರು।

ಅದು ಕಾರಣ ಮನವರಿಯದದು ಜನ ನಮನೆಂತೊಳಗಿರಿಸಿ

ಕೊಂಡರೆಯು ಯಾವರಿಯಾದಿಂ ಮತ್ತಿ ಕೆಡುವರು। ನಾವು ಸಂ

ಜೀವಕನನ್ನು ವಧೆ ಮಾಡಿಸೆ ಶಕ್ತ್ಯಂತನಾಗಿ। ಕರಟಕನಿಂತೆಂದುದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಉಪಾಯೇನ ಹಿ ಶಕ್ಯಂ ಸ್ಯಾನ್ನ ತಚ್ಛಕ್ಯಂ ಪರಾಕ್ರಮೈಃ

ಕಾಕೀ ಕನಕಸೂತ್ರೇಣ ಕೃಷ್ಣಸರ್ಪಂ ವಿನಾಶಿತಃ॥ ೮॥

ಆ ವಚನಾನುಭವನು ಕನಕಸೂತ್ರವುಂಟಾದರೆ ಹಗೆಯವನ

ಕೊಲಬೇಕು। ಕನಕಸೂತ್ರವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ। ಅನ್ಯಸೂತ್ರವು ಉಂಟಾದ

ರೆಯು ಕೊಲಬೇಕು। ಅದೆಂತೆನೆ॥ ಕಥೆ॥

ಪ್ರಮಾದವತ್ಯ ಎಂಬುದೊಂದು ವನದಲ್ಲಿ ಹೇಮವತ್ಯನೆಂ

ಬುದೊಂದು ವಾಯಸನು ಮನೋಹರವಾದ ವಟವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ

ಗೂಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೆಳ್ತಿಯು ಸಹಿತ ಕೊಂಡು ಸುಖದಲ್ಲಿಯಿದ್ದ

ವಂದು ದಿವಸ ಶನಲಿ ಹ್ಟಾರ ನಿಮುಕ್ತ ವಾಗಿವನಾಂತರಕ್ಕೆ

ಹೋಗಿ ಸಮಾಪರದಕ್ಷಿಣ ದುರ್ದೊಂದು ಕೃಷ್ಣಸರ್ಪ ಸರ್ಪ

ನಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಯಿದ್ದು ವಾಂತುನ ವಿಲ್ಲದವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಶಂಡು ಮ

ರನ್ನಿಯಾಕೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾದು। ಯಾಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ

ವಾಯುಸ್ವಕೀಕರ ಕೊಂಡು ಕಾಲಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣ ಹಾಗಿ। ಶ್ರೀವಾ

ಯುಸ್ವಬಿಂತಾಸ್ತ್ರಂತನಾಗಿ। ಯುಂವು ತಕೀಕೊಂಡಿಂನ ಬೇ

ಡವೆಂದು ಸರ್ಪವನು ಮಹಾಧ್ಯಾನ ದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು।

ಯಾಶಂಕೆಯದೇವಾಂತು ಸ್ವದಕ್ಷಿಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ಷಿಸ್ವತ್ರಿರಲು। ಯಾ

ವಾಂತು ಸವು ಹಾನ್ನೊಂದು ಕೊಂಡು ತಂನ ಸ್ಥಾನವ್ಯಾಪ್ತಿ

ವಿಕೆಯಲ್ಲದೆ ಹೋಗು ಕುತದೆಂತೆಂದು ಮಹಾ ವಿರೋಧ ದಿಂದ

ಕಂಸೋಗಾಲಾಬಿ ಸ್ಸಿಕೊಂಡು ತನನೆ ಮಹಾ ಮಿತ್ರನಾದಂಥಾ

ತಂತ್ರರಾಜನೆಂಬ ಜಂಬುಕನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತಂನ ವೃತ್ತಾಂ

ತವಂ ಹೇಳಿ ಮಹಾದುಃಖಂ ಪೊಂದಲು। ಶ್ರೀ ಜಂಬುಕನು

ಚಿನಂತುವು ದಿನದಿಂದ ವ್ಯಥಿಸಲು। ವಾಯುಸನ ಸಂತವಿಟ್ಟು

ಯಿಂತೆಂದುದು॥

೨೨ ॥ ಶ್ಲೋಕಂ ಉತ್ತಮ ಬುದ್ಧಿನ ವಶ್ಯಾನಿ ಉತ್ತಮಾಧಮ ಮದ್ಧ್ಯಮಾನಿ

ಲಿಖಿತಾಭ್ಯಾಸೆ ಬಹುಃ ಸ್ಥೈರ್ಯ ಪ್ರಯು ಶಃ ಸ್ವನ ಬಹು ಭಾಸೆ॥ ಇತಿ
ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ವಂದು ಶ್ಲೋಕದಿಂದಲು ಉಪಾಂತ್ಯಾಕ್ಷರದಿಂದ
ಪುಷ್ಪಾಬಾಣವೃಕ್ಷಂಯನ್ನು ಶಾಂಬಿಸ್ತು। ತೀ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ನಾವು
ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಉಪಾಂತ್ಯಾಕ್ಷರದಿಂದ ಕಾಲು ಬೇಕುಂಯುನಲು
ತೀ ಪಾಂಡುಸಾಧ್ಯಯಿಂ ಕೆಂಡುದು॥ ಅಂತೋ ದಿಂಯು ಬಹುನ ಶಾಂ
ದಪ್ರಕಾರ ಫಲಿ ನಿಂತಿ ಒಂದು ಕೇಳು ಜಂಬುಕ ನಿಂಕೆಂದುದು॥ ಕಥೆ
ವಿಪುಲ ಸರಳ ತುಂಬು ದೊಂದು ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಮ
ಸ್ತ್ಯಂ ಕುಲಕಂ ಪುಷ್ಪ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪಾತ್ರ ಬಾಂಧವರಿಂದ ಕೆಲವು ಕಾ
ಲ ಪ್ರೊದಲಾಗಿ ತೀ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಇರಲು। ವಂದು ದಿವಸವು
ಪುಷ್ಪಾಬಾಣವೃಕ್ಷಯು ಉದಕ ತೃಷ್ಣೆಯಿಂದ ಸರೋವರಕ್ಕೆ
ಬಂದು ನೀರ ನಿಂದಿಸಿ ಯೂ ಮತ್ಸ್ಯ ಸಂದೋಹವುಂ ಕಂಡು
ಯು ದನೆಲ್ಲ ಭಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀ ಮೀನುಗಳಂ ಹಿಡಿಯಲು
ಲೌ ಪ್ರಕ್ಷಣೆಯುರಲು। ತೀ ಬಕವೃಕ್ಷಯು ಮತ್ತು ಪಾಪ್ಯಕಲಂ
ಗೊಂಡು ಕಂಸೋ ಪಾಲಾಂ ಶಕನೆಯ ರಾವು ಮಾಡಿ। ಉಪಾಂತ್ಯಾಂ
ಕರದಿಂದ ಯೀ ಮೀನು ಭಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಪಟದಿಂದ ಕಾವು
ಪಟಾಂತೋ ನಿಂಯುಂಕೆ ತೀ ಸರೋವರದ ತೀರದಲ್ಲಿ।

ಮಹಾಧ್ಯಾನಾರೂಢನಾಗಿ ಶಿವಪ್ಪಿಂತುಂ ತಿರಯಿ। ಆ

ಮುಕ್ಷ್ಯಾಂಗಳು ಮಹಾಶ್ಚರ್ಯಂಬಟ್ಟು ಶಿವಪ್ಪಿಂತೆಂ

ದೇವಂಬಿ ಮುಕ್ಷ್ಯಾಂಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಂದು ನೀವು ಯಿಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವಂ

ನುನಮಗೆ ಲಿಕುಷ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲು। ಆ ಬಸವಣ್ಣಯು ಯಿಂತೆಂದ॥

ಯೀ ಶರೀರವು ಯಿಂದು ಮುಂತು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಜೀವ ಬಿಟ್ಟನೆಗಳನೆ

ಮಾಡಿ ಮಹಾ ಪಾತಕನೆಗುತ್ತಿರುಯಿತು। ಆ ದೋಷವಂ

ಕಳೆಯಲು ಬೇಕೆಂದು ಯಿಲ್ಲಿ ಶಿವಪ್ನಂ ಮಾಡು ಕಿಡ್ಡೇವೆಂತೆಂದು

ಹೇಳಲು। ಆ ಮುಕ್ಷ್ಯಾಂಗಳು ಮಹಾನಂಬುಗೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ

ಯೀ ಬಸವನೋಡನೆ ಸಂವೇದದಲ್ಲಿ ಯಿರಲು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಮೌನ: ಸ್ನಾನಪರ: ಪ್ರಣೀತ ಪವನ ತ್ರಿಕಾಲ ಮೇಘ ಸ್ಪೃಷ್ಟ ಪ್ರಾಣಾಯನ:

ನೀರಾಶೋ ಭುಜಬಾ ಕರ: ಪ್ರತಿದಿನಂ ಶೀಲೇ ಬಿಲ್ವೇ ಮಹಾ ಘೋರ:

ತ್ರಿಸಂಧ್ಯಾ ಧ್ಯಾನ ಕರ್ಪೂರ ಶುನಸರ: ಧ್ಯಾನಾದಿರೂಢೋ ಭವಕ:

ನಿಂಕೇ ಘೋರವ್ರತ ಮುಕ್ತಿಕೇನ ವಿಧಿನಾ ತ್ರಿತಾಪ ಪ್ರಧಾನಂ ಶಿವ: ಬಸವ:।

ವಿ॥ ನುಗಳು ಆ ಪಾಗಲು ಉದಕವನೆ ಚತುರ್ದಶ ತ್ರಿಶಪು।

ಸ್ವಪ್ನಂಗಳು ಆ ಪಾಗಲು ಪಾಯು ಆಹಾರವನೆ ಮಾಡಿದಾಂ

ಡಿಷವು। ಹೇಳಗಳು ಆ ಪಾಗಲು ಕರಗೆ ಬೆಂತು ನೈತ್ರಿಕ್ಷೆ

ಕಾಂಡಿಸಪ್ಪ। ಚಾತಕಪಕ್ಷಿಗಳು ಅಂಬರದ ಉದಕವನೆ
ಪಾನಮಾಡಿ ಕಾಂಡಿಸಪ್ಪ। ಮಯೂರಂಗಳು ಸದಾ ಬಿಲದ್ವಾರದ
ಲ್ಲಿಯೆ ಯಿಪ್ಪವು। ಗರುಡಂಗಳು ಸದಾ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಯೆ ಯಿಪ್ಪ
ವು। ಬಕಪಕ್ಷಿಗಳು ಸದಾ ನೀರಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಯಿಪ್ಪವು। ಯಿವ
ರೆಯಿದರಿಂದ ಫಲವೇನು। ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧವಿಲ್ಲದ ತಪಸ್ಸು ಯಾ
ವ ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರಿಯದೆ ಜಲಚರಂಗಳು। ಆ
ಬಕನಂ ನಂಬಿ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಯಿರಲಾಗಿ। ಆ ಬಕನು ಯಿವಕೆ
ಕಷ್ಟಲುಪಾಯವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಂನ್ನೀರ ಬಿಡುತ್ತಾ ಯಿರಲು
ವಂದು ದಿವಸದಃ ಆ ದಿಂದಕ್ಕೆ ದನವರ್ಮಾದಲಾಗಿ। ಆ ಜ
ಲಚರಂಗಳು ಬಂದು ಯಿದ್ದೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳಲು। ಆ
ಬಕನಿಂತೆಂದುದು॥

ಮುಂದೆ ಮಹಾದುಷ್ಕಾಲ ಬರುತಿದ್ದೀತು। ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷ
ಪರ್ಯಂತರದಲ್ಲಿ ಮಹಾಕ್ಷಾಮ ಡಾವರ ಬರುತಿದ್ದೀತು
ಆದಕಾರಣ ಯೀಸರೋವರವೆಲ್ಲ ಬತ್ತಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀತು। ನಿ
ಮ್ಮಯಿರಲಾಶ್ರಯವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿ ದ್ವಿತೀಯಂ ಬಾರದಂ
ದುಃ ಆ ಹೋಗುತಿದ್ದೀನೆಂದು ಹೇಳಲು। ಆ ಜಲಚರಂಗ

ಲ್ಲೆಯಾಕಪಟ್ಟಿಂತು ಪೂಕಕಪ್ಪದಂದು ಮಹಾರಾಜೇದಂ
ಗೊಂಡು। ಮರಳಿಕಪಟ್ಟಿಂತು ಬಳಿಗಂ ಬಂದು ನಾವೆಬದು
ಕುವದಕ್ಕೆ ಉಪಾಂತುವೆನೆಂದುಕ್ಕೆ॥ ಆಗಿ। ನಾನು ಯಿರುಕಿದ್ದ
ಪಾಂಕೆ ನಿಮಗೆ ವಿಷಕ್ಕೆ ಬರದಿಸುವೆನೆಂತುಂದು ನಂಬುಗೆಯಂ
ಗಾದುದಾ ಜಲಚರಂಗಳೆಲ್ಲ ಮಹಾಸಂಕಾಸ್ಥಂಬಟ್ಟು। ಯಿ
ಬಕಪಟ್ಟಿಂತುನ ನಂಬಿಗೊಂಡಿರಲು। ತಾ ಬಕಪಟ್ಟಿಂತುನ
ದಿನಂಪ್ರತಿಕಿಂತುಳ್ಳವಂದೊಂದು ಮೀನಂ ತೆಗೆದೆತ್ತಿಕೊಂಡು
ಗಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಪ್ಪೆನೆಂದುಕ್ಕೆ॥ ಯಿಂತಾ ಮತ್ಸ್ಯಂಗ
ಳು ಮಹಾಸಂಕಾಸ್ಥಂಬಡುಉಯ। ದಿನದಿನದಳ್ಳವಂದೊಂ
ದು ಮತ್ಸ್ಯಂಗಳನು ತೆಗೆದೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ಮಹಾ
ಪರ್ವತಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ತಿಂದು ಭಕ್ಷಿಸಿ ಸರಿ ಮಾಡುತಾಗಿ।
ತಾನಿರ್ದ ಪರದಲ್ಲಿರ್ದ ಚೊಂದುಂತು। ದಿಂದು ಯಿಂತು ತಕ್ಕಪಟ್ಟಿ
ನಂದನುಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿಡುಬಾರದೆಂತುಂ
ದು ಮಹಾಕೃತಘ್ನಂ ಬಡುಉಯ। ಯಿಂತು ನಾಲ್ಕೆಂತುಂ ದುಕಾಲಕ್ಕೆ
ಪ್ಪವಂ ಮಾಡಿ। ಉಳಿದ ಜಲಚರಂಗಳು ಮಾಡಿವಂದು ದಿನ

ಯೋಧಿಯಂ ತೆಗತ್ರೀಶಿ ಪ್ರಸಾಂದು ಹೋಗಿಯೆಂದಿವಂತೆ ಬಿಟ್ಟದ

ಸಮಿಶಪ್ತಂ ಹೋಗಲಾಗಿ। ಅಂತೆಯಿಂದು ಮಹಾ ವಿಸ್ಮಯಂ

ಬಿಟ್ಟು ಯಾಪಥದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ ವಂಶಾನಾತೆ ಉದಕ ವಿಲ್ಲದ ಬಿ

ಟ್ಟದ ವೇಳೆ ಹೋಗಿ ಶಾರಗಾ ವೇಳೆಂದು ಕೇಳ್ವ ಅಸಂವ

ನಿರಲಾಯೆಯಿಂದು ಶಂಸೋಗ್ರಾಲಾಬಿ ಪಸಾಂದು ಯಿದು ಮಹಾ

ತ್ರಿದ್ರುಶ ವೆಂದು ಬಿ ಂ ಶಸ್ತ್ರಾಲಾಬ ಕನು ಬಿಟ್ಟದ ವೇಳೆ ಬಂದು

ಅಯೆಯಿದ ನು ಯಿತ್ತಿಂತೆ ನ ಅಯಿದು ಸಮಸ್ತ ಜಲಚರಂಗಳ್ಗಂ

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಶತ್ರು। ನಾನು ಯಿದಾಗಲೆ ನಂನನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದಲ್ಲಿ ಬಿಡದು

ಯೆಂದು। ಅಂತೆಯಿಂದು ಶಂಕಲಾಯಿಗಳಿಂದ ಅಲಬಕನ ಸಾಗರ

ಗಳ ಸಮಸ್ತ್ರ ಯಿ। ಅಬಕನು ಮಹಾ ಸಂಕಟದಿಂದ ಪಂಚಕ್ಷ

ವನ್ನದಿಕ। ಅಂತೆಯಿಂದು ವಂದು ಮಹಾ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ವಂಸೇಶಿ

ಷ್ಟು ಪ್ರದಲ್ಲಿದ್ದುದು। ಅದು ಸಾರಗಾದು ಜನ್ಮನ ರವು ಉಪಾಂಯಂ

ಶರದಿಂದ ಕಾವ ಬೇಕೆಂದು ಯಾಕೆ ಥಂತೆಂ ಜಂಬುಕಂ ಹೋಗಲಾಗಿ।

ವಾಂತುಸನು ಯಿಂಥಾ ಉಪಾಂತುವನು ನನಗೆ ಹ್ಯಾಳ್ವ ಅಲ್ಲ

ಜಂಬುಕನು ಯಿ ವಾಂತು ಸವಂಶ ಯಿಪ್ರಸಾಂದು ವನಾಂತರದಲ್ಲಿ

45

ಶಿರಂಗ ಶಿಪ್ಪನವುಂತು ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವಸ ವಜ್ರ ರಾಜಪುತ್ರ

ನು ತಾ ವನದೊಳಗೆ ಬೇಟೆಯನಾಡಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಬಳಲಿ ಬಂದು ನದಿ

ಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಪ್ರಾತರ್ ಆವಶ್ಯಕ ಜಪ ಮಾಡಿ ದೆಯೆಂದು ನಾಮತ್ತಿ

ಪ್ಪದಂಗೆ ಡಯಾ ಯಾ ಜಂಬು ಕಂಠಲೆ ವಾಂತುನ ರಾಜ ನೀನು ಯಾ

ಕುಮಾರನ ಕಂಠ ಮಾಲೆಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಯವರು ಕಾಂ

ಬಂತೆ ತಾನು ಪ್ರಿನ್ನ ಪುತ್ರ ಡೊಳ್ಳಿ ಹಾಕಿ ಆಗಿ ತಾ ರಾಜಪುತ್ರನು

ಬಂದು ಯಾ ಪುಸ್ತಕನ ಸಚಿವನ ಕಾಂಡು ಕಂಠ ಮಾಲೆಯ ಕೊಂಡು

ಹೋದನು ಯವನಾಗಿ ತಾ ವಾಂತುನ ನು ತಾ ವುಂತು ದ್ವಿಯ

ಲ್ಲಿಂತೆ ಕಾಣಿಸು ಪ್ರಾಣಿಂ ಮೀದ್ದು ತಾ ದುಕಾರಣಾ ದಿಂದ ಉ

ಪ್ಪಯಾಂತರ ದಿಂದ ಯಾನಂ ಜೀವನನ ಕಾಣಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಕರ

ಟಿಕನು ಪ್ರಾರ್ಥಿದುದು ತಾ ದಮನಕ ನಿಂತೆಂದುದು ॥

೩೫ । ತಿಪ್ಪಾನ್ತಂ ಜಾಂತು ಕೇವಲ್ಪಃ ಬುದ್ಧೇಯ ಯುದ್ಧಂ ನರಾಧಿಪಃ

ನವುದ್ರಂದಸ್ಯ ಕೇವಲಿಃ ಯ ಹಾರಾ ಜಾತ ಧಾಪ್ರಜಾ ॥ ಟಿ ॥

ತಿರಸ್ಕರಿಸು ಯಂತೆಂದೆಂಬರು ನವರು ತಿದೆ ತಿಳುದೆಂಬರು ।

ತಿದೆಂತೆನೆ ॥ ಕಥೆ ॥

ನಾರಾಪುರವೆಂಬವ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿನು ಬಾಹುಯಂಬುರಾಯನು

[illegible]
ರುದ್ರಶರ್ಮನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಸಂಪನ್ನನು
[illegible]

ಹಿಂದಂಬಿದ್ದ ದೇಶಾನುಷ್ಠಾನಗಳನರಿಯದು ಬಂದು ಕಂನಗ್ಗದಂ

ತೊಳಲಾಗಿ। ಯಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕ್ಷುಧಿತನಾಗಿ ಆ ಜಂಬುಕನ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಗೆ ಬಂ

ದನು। ಆ ಜಂಬುಕನು ಪೆರಗಾಗಿ। ಎಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನೀನು ಬಂ

ದ ಕಾರ್ಯವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು। ಆ ಕಂಕಂ ನಮ್ಮ ಶಾಂತ

ವಂಶ್ಯರು ದಾರಿದ್ರ್ಯ ನಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಹಾದೃಷ್ಟಂ

ಬಡಲು। ಆ ಜಂಬುಕಂ ಕರುಣಾದಿಂದ ಯಾ ವಿಪ್ರನಂ ಕಂಡು

ಜಂಬುಕರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಎಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ಕೃಪೆಯಿಂ ಯಾ ಬ್ರಾ

ಹ್ಮಣನ ದಾರಿದ್ರ್ಯವಂ ಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಯಾತನನಾಶ್ರಯಿ

ಸಿ ಬಿನ್ನೈಸಲಾಗಿ। ಆ ಜಂಬುಕನಿಂತೆಂದಂ। ಎಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಯಾಗ

ಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ದ್ರವ್ಯ ಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಕಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ದ್ರವ್ಯ

ವನ್ನು ಮಾಡುವದೊಂದು ವಸ್ತು ಬೇಕು। ಎಂದು ಕೇಳಲು। ಆ ವಿಪ್ರನು

ತಂತ್ರಿಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ। ನಮ್ಮ ದ್ರವ್ಯವಂ ಕಂಡು ಸೋದ

ರಿ ತಾರಾದರವನು ನಿದ್ದೆಯಿಲ್ಲ। ಆ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲಾ। ದಿನಂ

ಪ್ರತಿ ಕಯ್ಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವದೊಂದು ವಸ್ತು ಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲು।

ಆ ಜಂಬುಕರಾಜನು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಸ್ಮರಿಸಿ ಕಷ್ಟದಿಂ ಮಾಡಿ

ಪರಮ ಪದದಿಂ ಬಂದ ಆ ವಿನಯಾಕರನುಮಂ ಕಂಡು ಬಂದು

ಯಾ ವಿಪ್ರಂಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಯಿದಂ ರಕ್ಷಿಸ್ಸ್ಯ ವಂದಾ ಹಿಡಿಕೊಂಡು ನಿಂನ
ದೀ ವಸ್ತೂ ಜೆ ಮನೆಂಯ ತ್ರಿಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರಲಾಗಿ। ದಿನ ವಂದಕ್ಕೆ ಸ್ವಸಗ್ರಾಮೆ
ವಳಗೆ ಲ್ಲು ಪ್ಪತ್ರ ವರಷ ವಿದ್ದಿ। ಕಲಿದಕೆ ಲೆಾವು ದೊಂದು ಉಪದ್ರಬಂ
ದರೆ ನಾವು ಪವಿಷ ವಿಪ್ಸಾಡು ವೆವು ಯೆಂದು ಶೆ।। ಬಿಲೋ ವಿಪ್ರ
ನಂಕ। ಬು ಷಲಾಕಂಸ್ಸಂ ಕಾ। ಸ್ಸ ದಿಂದ್ಯ ಕಂದು ಕಂನ ಸ ಕಿಂ ತೊಡನೆ
ಯಾ ವಸ್ತ್ರಾಂಕವಂ ಶೆ।। ಬಿಲೋ ಸ್ವರು ವಂ ಸಲ ಹಿಕೊಂಡು।
ಧನಾಡ್ಯನಾಗಿ ಸುಖದಿಂ ದಿಲುತಿರಲು। ಲೋ ವಿಪ್ರಂಗೆ ಲು
ಕ್ಷ್ಮಲನೆಂಬ ಪುತ್ರ ಸುಪ್ಪುಟ್ಟಲಾ ಕಂ ಪ್ರಾಂತು ವಂಶನಾಗಿ ಮಹಾ
ದು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ವೇಶ್ಯಾಕಾಂತನಾಗಿ ಮನೆಂಯ ದ್ರವ್ಯವಂ
ಕೆಡಿಸಿ ಮಹಾ ದುರ್ಜನನಾಗಿರಲು ಕಂಡೆ ಕಾಯಿ ಬುದ್ಧಿಯಂ
ಶೆ।। ದರೆಂಯ ಕೆ।। ದಿರಲು ಕದು ಮಹಾ ದುರ್ನಾಗಲು ಲೋಕಂ
ಡೆಂಯು ಮಹಾ ವ್ಯಾಕುಲದಿಂದ ಯಿಂತೆಂದಂ।।

ಶ್ಲೋ।। ದುರ್ಮಂತ್ರಾನ್ನೃಪತಿರ್ವಿನಶ್ಯತಿ ಯತಿಃ ಸಂಗಾತ್ಸುತೋ ಲಾಲ
ನಾತ್। ವಿಪ್ರೋನಧ್ಯಯನಾತ್ಕುಲಂ ಕುತನಯಾತ್। ಶೀಲಂ ಖ
ಲೋಪಾಸನಾತ್। ಹ್ರೀಂ ಮದ್ಯಾದನವೇಕ್ಷಣಾದಪಿ ಕೃಷಿಃ

ಸ್ನೇಹಪ್ರವಾಸಾತ್ರಯಾನ್ಮೈತ್ರೀ ಚಾಪ್ರಣಯಾತ್ಸಮೃದ್ಧಿರನ

ಯಾತ್ತ್ಯಾಗಾತ್ಪ್ರಮಾದಾದ್ಧನಂ॥೭೩॥

ದುರ್ಮಂತ್ರಿಯಿಂದ ಅರಸು ಕೆಡುವನು। ಯತಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಂಗ
ದಿಂದ ಕೆಡುವನು। ಸುತರು ಲಾಲನೆಯಿಂದ ಕೆಡುವರು। ಕುಲವು
ದುಷ್ಪುತ್ರರಿಂದ ಕೆಡುವುದು। ಉತ್ತಮರು ದುರ್ಜನರ ಸಂಗದಿಂದ
ಕೆಡುವರು। ಲಜ್ಜೆ ನಾಚಿಕೆಯು ಮದ್ಯಪಾನದಿಂದ ಕೆಡುವುದು।
ಉದ್ಯೋಗವು ಆಲಸ್ಯದಿಂದ ಕೆಡುವುದು। ಪ್ರವಾಸದಿಂದ ಸ್ನೇಹ
ಕೆಡುವುದು। ಕಪಟದಿಂದ ಮಿತ್ರತ್ವ ಕೆಡುವುದು। ನೀತಿರಹಿತನಾದರೆ
ಸಂಪತ್ತು ಕೆಡುವುದು। ಅತಿತ್ಯಾಗದಿಂದಲೂ ಪ್ರಮಾದದಿಂ
ದಲ್ಲು ದ್ರವ್ಯ ಕೆಡುವುದು। ಯಿಂತೆಂಬ ನೀತಿಯುಂಟಾಗಿ ನೀನದು ವಿಪ್ರ(ಶ್ರೋ)
ನು ಪರರುಗುತ್ತಿರಲು। ಯುತ್ತಲಾ ದುಷ್ಪುತ್ರನು ವೇಶ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯೊಡನೆ
ಮಹಾಕಾಮುಕನಾಗಿರಲೊಂದು ದಿನ ಆ ವೇಶ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯು ನಿಂ
ಮ ಕಂಡೆ ಮಹಾದರಿದ್ರನು। ನಿನಗಿನಿತು ದ್ರವ್ಯವೆಲ್ಲಿಯದೆಂದು
ಕೇಳಲು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಆಯುರ್ವಿತ್ತಂ ಗೃಹಚ್ಛಿದ್ರಂ ಮಂತ್ರಮೌಷಧಸಂಗಮಂ

ದಾನಮಾನಾವಮಾನಾದಿ ನವಶೋ ಭ್ರಂಶ ಪ್ರಾರಂಭೇ ॥ ೭೩ ॥

ಟೀಕೆ: ಪ್ರಮಾಣ ಪಂಚಮ | ಪುಷ್ಯ ಪಂಚಮ | ಗ್ರಹ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪಂಚಮ | ಪಂ
ತ್ರ ಪಂಚಮ | ಪೋಷ ಧಿಯಿಂಚ | ಮಾಡಿದ ಸಂಗ ಪಂಚಮ | ತನಗೆ ಮಾಡಿ
ದತಿ ವಮಂದ ಗೋತಿಯಿಂದ | ಇವು ಪ್ರಸದಾ ಗೋಪ್ಯ ಪಾಗಿರಬೇಕು |
ಶ್ರೀಂಗೆಂಬ ನೀತಿಯುದೆ | ಈ ವೇಶಿಯು ಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ
ಪಾಡುದನೆ ತನ ಪ್ರತ್ತಾಂತ ಪಂಪೋ | ತಂನ ತಂದೆಯು ತಂನ ತರುವಿ
ನಿಂದ ಮಹಾರಾಧನಾಪ್ಯ ರಾದವನು | ಈತರುವನು ತಂದು
ಗಾಟ್ಟರಿನಂನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುಲಿಲ್ಲ ವೇಯಿರಬೇಡ | ಪಂದು ತಂನ
ಕಾಡಿ ತಂಯ್ಯಂದ ನಾಶಿನನು | ಅವಳ ಮೇಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದ
ಈತರುವನು ತಂದು ಗಾಡುಬು | ಈ ವೇಶಿಯು ವಿಪ್ರನೋಡನೆ
ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಿಯಿಂದ ಪುರತನು ಬಿದ್ದಿರಬು | ಇತ್ತಲಾ ಮನೆಯು
ದಾಸಿಯು ಪೋಷಕರು ಅವಳ್ಳಿಂದ ಕೆಂದು ಬಡಿದಟ್ಟಲು | ಈತ
ರು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಬಂದು ಲಿರಮನೆಯ ತುದುರಿಂದ ಹೊಂದು ಪಂಚೋಗಯು
ಲಿದಂನ ಲಿಪ್ಪ ಪಾಲನನು ತಂದು ನಟ್ಟಿಗಾಂಡಿರಬು | ಇತ್ತ ತೀ ಬ್ರಾಹ್ಮ
ಣ ತಂನ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾನನುಷ್ಟಾನಂ ಸಿದ್ಧಿಗಾಂಡು ತಂನ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಬಂದು
ಯಿತರು ಪಂಡ್ಗಾದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಲಿಂದ ಪ್ರಮಾಣ ದೇವಾಂ

ಕಾಳತಿಲರಪಕ್ಷಾಗಾದಿ ಅರಸುಂಕ್ತಿರಲು। ಯುಕ್ತತೆ।ಲಾಯವಂ
ಹೋಷ್ಟಕರುವಂ ಅಶ್ವಪಾಲಕನುಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿರಲು ಯಾಕರುವು
ಸ್ವಗಣಿಯೊಳಗೆ ಹೊಂದ ನಿಕ್ಷ್ಯವದಂ ಕಂಡು ನನಗೆ ಬರಬೇಕು
ಕನನಗೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ವಿವಾದವ ಮಾಡುತ್ತಿರೆ ಪನಸ್ವಮಿ
ಪ್ತಸ್ವಂ ಬಂದು ಕರುವಂವ ಕ್ಷಿಪನ ಲಾರಾಯಂ ಅಶ್ವಯಗೆಂಬ ಕ್ಷತ್ರಿ
ಕಂನ ಪಾಲಕನಾದ ಅಶ್ವಪ ಅಂ ವಿನಹೊ।ಕಿಂಯಂ ಯುಕ್ತಿ ತುಂಯಂ
ಬಕುದ್ಧಿಯಂ ಹೇ।। ಬ।ಅಂಕರುವಂ ಸಲ ಹಿಗಾಂಡು ಸುಪ್ರಿಯದಿಂದ
ರಲು। ಯುಕ್ತತೆ।ವಾಕ್ಯಂತುಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಂಕೆ।। ಅಧೇಕಂನಕರು
ಅಗಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸ।ಅಂ ರಾಯನೆಡೆಗೈ ಕಂಡು।ಯ ಅರಾಯ
ಯುದು ನಂನಕರು ಕಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇ।। ಲು।ನಂವ ಪಾಲಕನೆಂಬ
ಅಶ್ವಪಿನಿ ದಕರುವಂ ನಿನಗೆ ಕಾಡು ವ ಪ್ರಕಿ ಹೇ।ಂಗೆಂದು ಮಹಾಕಾ
ಪ್ಪಡಿಂದ ಅಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ನಾಕಸಲು।ಅಂಕಂ ಮಹಾದು: ಪ್ರಿಕ
ನಾಗಿ ಅಂ ಜಂಬುಕ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋ।ಗಿಯಾ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಹೇ।
ಳಲಾ ಜಂಬುಕಂ ಕಲ್ಲಿನಿಂನಕರುವನು ನಿನಗೆ ಕಾಡಿಸ್ವೈವೆನು ನೀನು
ನಂಗೆ ಡುಬೇಡುವೆಂದು ಸಂಕ್ಷ್ಯಪನೀನು ಅಂ ಪುರದೊಳಗ ಗಾವಾಕ್ಯಯಂ

ಕೆಲವು ದಿನವು ಕಳೆಯಲ್ಲಾಗಿ ಸುತ್ತ ಬಾಂಧವರು। ನಟ್ಟನೆಯುಂಟಾ ಮಿತ್ರ

ಕನಂಕರಣವಿ। ಜಂಬುಕ ರಾಜನು ತನ್ನ ಜನಪರಿವಾರ ವಂಶವ ಮಿಳಿಂದು

ಯೀ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಗ್ರಾಮಕೆ ಬಂದ್ದೆಯೆ ದಿನದಿಂದು ಹೇಗು ಮಾಡು

ಬುದ್ಧಿವಂತ ಜನರೆಲ್ಲ ಬಂದು ಯೀ ವಾರ್ತೆಯನು ರಾಜಂಗೆ ಹೇಳಿ

ಮರೆಯಿದ ಲಾಗಿ ರಾಯನು ಮಹಾ ವ್ಯಾಘ್ರ ಬಂದೊಂದು ಬೇಂಕಾಂತನಾಗಿ

ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ನವಮ್ಮ ಬೇಟೆಗಾರರ ಕರೆಸಿ ಬೇಟೆಯನಾ

ಡಿಸಲು ಸಿಂಹ ಬೇಟೆಗಾರರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಶಿವರನ ಕಚ್ಚಿ ಮಹಾ ಬಾಧೆಯುಂಟಾದರು

ಸಿಂಹ ರಾಯನು ಮಹಾ ವ್ಯಾಘ್ರ ಶಿಕನಾಗಿರಲು। ಯೀ ವಾರ್ತೆಯನು ಯೀ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಜಂಬುಕ ರಾಜಂಗೆ ಹೇಳಲು। ಯತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನೀನು ರಾ

ಯನ ಬಳಿಗೆ ನೀನು ಬರಿದೆ ಪ್ರಯೋಜನಂ ಬಟ್ಟು ರಾಜ್ಯದೇಶವಂಕೆ ಮಿಳಿಕಾ

ಳುವೇದು ದಿನಗಳು ಜಂಬುಕ ರಾಜಗೋ ಸಂಧಾನವಂ ಮಾಡಿಸಾಮವೆ

ನೆಂದು। ಹೇಳಿ ಕಳುಹಲು ವಿಪ್ರನು ರಾಯನೆಡೆಗೆ ಬಂದು ಯೀ ವಾರ್ತೆಯಂ

ಹೇಳಲು। ರಾಯಂ ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ಯೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂಗೆ ಬಹುಮಾನವಂ

ಕೊಟ್ಟು ಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಲು ವಿಪ್ರನು। ಯೀ ವಾರ್ತೆಯಂ ಜಂಬು

ಕ ರಾಜಂಗೆ ಹೇಳಲು। ಯೀ ಜಂಬುಕ ರಾಜನು ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಕ್ಲೇಶದಿಂ

ಬಡಿಬಡನಂತೆ। ನೀನು ಮರಳಿ ಸಿಂಹ ರಾಯನೆಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಯತಿ ರಾಯ

ನಿಂನೊಡನೆ ಸಂಧಾನವಾದರೆ। ಆವರು ಯೆ। ನ ಹೇಳಿದ ಮಾತನು ಕೇ
ಳ್ವೆನು ತಿಂಡು ಕಪಟವಂ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಂನೊಡನೆ ಸಂಧಾನವಾದೇ ವೆಂ
ದು ಹೇಳಿದರು। ತಿಲವಯ್ಯ ಆ ರಾಯನು ಮಹಾ ಕಪಟವಂ ಮಾಡಿ
ದಕ್ಷ್ಯ ವಿಪ್ರನಂ ಕಳುಹಿ ಆ ಕಂಬಂದು। ಯಿವಾಕೆಯಂ ಜಂಬುಕರಾ
ಜನೊಡನೆ ಹೇಳಿ ಆ ರಾಯಂಗೆ ಜಂಬುಕರಾಜಗೆ ಸಂಧಾನವಂ ಮಾಡಿ
ಸಿದ ಆ ರಾಯನು ಮಹಾಮಿತ್ರನಾದಿಂದ ಯಿ ಜಂಬುಕರಾಜ
ನೊಡನೆಯುಂ ಕೆಂಡಂ॥

ಶ್ಲೋ॥ ದದಾತಿ ಪ್ರತಿಗೃಹ್ಣಾತಿ ಗುಹ್ಯಮಾಖ್ಯಾತಿ ಪೃಚ್ಛತಿ।
ಭುಂಕ್ತೇ ಭೋಜಯತೇ ಚೈವ ಷಡ್ವಿಧಂ ಮಿತ್ರಲಕ್ಷಣಂ॥ ಟೀ॥
ತಾನು ಮಿತ್ರಗೆ ಕೊಡಬೇಕು। ಆತನಲ್ಲಿದ್ದ ವಸ್ತುವಂ ಕೊಳಬೇಕು।
ತಂನ ಗುಹ್ಯವನು ಹೇಳಬೇಕು। ಆತನ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆಯಬೇಕು।
ತಾನು ಊಟವ ಮಾಡಬೇಕು। ಯೀ ಆರು ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಮಿತ್ರತ್ವ
ವೃದ್ಧಿ ಪಟ್ಟುವದು। ಆ ಪ್ರಕಾರ ರಾಯನು ಮನೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರಬೇ
ಕೆಂದು ಕರೆದನು। ಆ ಜಂಬುಕರಾಜನು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಕ್ಕೆ
ಬಂದೆವೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೋದನು। ಆ ರಾಯನು ಮಹಾ ಸಂ
ಭ್ರಮದಿಂದ। ಊಟಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಸಿ ಯಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಂ ಕರಸಿ

ಪ್ರಿಯಗುಹಕೆ ಅತ್ತಂ ಬಂದುದು ಯೀ ವಿವರವಂ ಸಿಗೆ ಗೋಡನೆ ಪ್ರಿಯ ಶ್ರೀ ಗುಹೆ।

ಯಿಂತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಯನೆಡೆಗೆ ಪೋಗಿ। ಯೀ ಜಂಬುಕರಾಜನು ವಂದು

ರಾಜಕಾರ್ಯವಾಗಿ ಪೋಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಪ್ರಧಾನರಾಯನಿಂತೆಂದಂ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಪಾಪಂ ನಿವಾರಯತಿ ಯೋಜಯತೇ ಹಿತಾಯ।

ಗುಹ್ಯಂ ಚ ಗೂಹತಿ ಗುಣಾನ್ ಪ್ರಕಟೀಕರೋತಿ।

ಆಪದ್ಗತಂ ಚ ನ ಜಹಾತಿ ದದಾತಿ ಕಾಲೇ

ಸನ್ಮಿತ್ರಲಕ್ಷಣಮಿದಂ ಪ್ರವದಂತಿ ಸಂತಃ॥ ೬೩॥

ತಂನ ಮಿತ್ರಂಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಪಾಪವನು ಮಾಡಬೇಕು ಸುಬುದ್ಧಿಯನಾಡಬೇಕು।

ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಂ ಬಿಡಿಸಬೇಕು। ಸದ್ಗುಣವಂ ಕಂಡರೆ ಕೊಂಡಾಡಬೇಕು।

ಆಪತ್ತಿನವೇಳೆಯದಲ್ಲಿ ಬಿಡಬಾರದು। ಯಿಂಥಾತನೇ ಸನ್ಮಿತ್ರನು।

ಆದುಕಾರಣವು ಪಾರಾ ರಾಜಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪೋಗುತ್ತಿದ್ದನೆಂದನು। ಅರ

ದು ದಿಟ್ಟವೆಂದು ಮಹಾವ್ಯಾಘ್ರನು ಆಕಿಂಡ ಮತ್ತಂ ಬಿಡದದೆ।

ಅತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಂ ಗುಹೆಯ ಪ್ರಾಕಾರದಂದು ಯೀ ವೃತ್ತಾಂತ

ವಂ ಪ್ರಧಾನ ಜಂಬುಕಂಗೆ ಮಹಾಕಾರ್ಯವಾಯಿತು।

ನಾಗೆ ಯೊಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದೆವೆಂದು ಪ್ರಿಯಗುಹೆಯ। ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ

ಮನೋಕ್ಷಿಪ್ತದಿಂದ ಸಂತ್ವಿಸಲು ಜಂಬುಕಂಗೆ ಶರಣ ಬಂದುಗಳು

[illegible] ಬಂದು [illegible] ಮನೆ

[illegible] ದಿಂದ [illegible]

[illegible] ದಿಂದ [illegible]

[illegible]

[illegible] ಮಹಾರಾಜ [illegible]

[illegible] ಮಹಾ [illegible]

[illegible] ದಿಂದ [illegible]

[illegible] ಬಂದ [illegible]

[illegible] ಮಹಾ [illegible]

[illegible]

[illegible]

ಮಹಾ [illegible]

[illegible] ಮಹಾ [illegible] ದಿಂದ [illegible]

[illegible] ದಿಂದ [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಬುದ್ಧಿರ್ಯಸ್ಯ ಬಲಂ ತಸ್ಯ ನಿರ್ಬುದ್ಧೇಸ್ತು ಕುತೋ ಬಲಂ।
ವನೆ ಸಿಂಹೋ ಮದೋನ್ಮತ್ತಃ ಶಶಕೇನ ನಿಪಾತಿತಃ॥೬೨॥

ಆವನಾವನೊಬ್ಬ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನಿಗತ್ತೆ ಬಲವತ್ತುಳ್ಳವನು। ಮಹಾಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾದರೆಯು। ಶಕ್ತಿವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆಯು। ಅವನೆ ನಿಸ್ಸತ್ತುಳ್ಳವನು। ಅದೆಂತೆನೆ। ಕಥೆ॥

ಮದೋನ್ಮತ್ತನೆಂಬುದೊಂದು ವನಾಂತರದೊಳಗೆ ಮಂದರಿಗನೆಂಬುದೊಂದು ಸಿಂಹಂ ತನ್ನ ತೋಳಬಲಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಕಾನನ ಮೃಗಂಗಳಂದು ಮಹಾಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬಡಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮೊತ್ತಕೆ ಯಮರಾಶಿಗಳಂ ತೀರಲಾಗಿ ಬಂದು ಶಶಕನು ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞನಾಗಿರಲಾಗಿ। ಯೀಸಿಂಹದ ಬಾಧೆಯಿಂದ। ಮೃಗಂಗಳೆಲ್ಲ ಉಳಿಯದು ದುಃಖಾನಂಬಿಯುದಕೆ ಕಲ್ಲ ಉಪಾಯವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಂಡಾಗ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡಿ ಮನ ಮೃಗಂಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗಿದ್ದು ಯಿಂದ ಮೊತ್ತದೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಯುದು ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ಯಿದಕೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮೃಗಂಗಳೆಲ್ಲ ಕಂಡು ಯೋಚಿಸಿ

ಶ್ರಾಂಡು। ಯೀ ಬಲವಂತನಾದ ಸಿಂಹರಾಜನೊಡನೆ ನಮಗೆ ವಿರು
ದ್ಧ ಸಲ್ಲದು। ನಾವು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬದುಕಬೇಕೆಂದು। ಕಂಪೋಷ್ಠಿಂದಾಗಿ
ಯೀ ಶಶಕನಂ ಕರೆದು ನೀನು ಮಹಾ ಬುದ್ಧಿವಂತನು। ಆದು
ಕಾರಣ ಸಿಂಹರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಒಡಂ
ಬಡಿಸಿ ದಿನಂಪ್ರತಿ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ದಿನದಿನದಲ್ಲು ಒಂದೊಂದು ಮೃಗವಂ
ನಿಶ್ಚಯಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹುವೆವೆಂದು ಹೇಳಿ ~~[illegible]~~ ಹಲವು ಪ್ರಕಾರ
ದಿಂದ ಆತನ ಒಡಂಬಡಿಸಿ। ಸಂಧಾನವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾ ಯೆಂದು ಹೇಳಿ
ಕಳುಹಲು। ಯೀ ಶಶಕನು ಸಿಂಹರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನೀನು ಮ
ಹಾ ಪರಾಕ್ರಮಿ। ನಿನಗೆ ಯೀ ಕುಲ ಮೃಗಂಗಳು ಯಿದರಲ್ಲಿ। ದಿನ
ಪ್ರತಿ ಜಬಲ ಪರಾಕ್ರಮವಂ ನಂಮ ಮುಂದೆ ತೋರಬಹುದೇ ಯೆಂದು

ಯಂತೆಂದುದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಕೃತ್ವಾ ಸ್ವ [illegible] ಪಿ ಜೇರಾ [illegible] ಪಿ [illegible] ಪ್ರಾಂತ್ಯೋಪಿ [illegible] ದತ್ರ।
ಮಾವಂ [illegible] ಪಿ ವಿಷಂನ ದಿ [illegible] ಪಿ [illegible] ನ [illegible]।
ವಕ್ತ್ರೇ [illegible] ವಿ [illegible] ನ [illegible] ಪಿ [illegible] ಗಾ [illegible] ಬದ್ಧ [illegible]ಃ
ಸಿಂಹ [illegible] ನಾಮಾನ ಮತ್ತ ಮಹಾ [illegible] ರಃ [illegible]॥ ೮॥

ಶ್ರಾವಣಾನೊಬ್ಬ ಸಂತರಾಜನು ಶ್ರೀಕ್ಷ್ಯಾಂತಕ್ಷ ಧ್ಯೆಯಿಂದ ಬಂದವಿದನೆಂಯು।

ಶ್ರೀಕ್ಷ್ಯಾಂತವು ಪ್ರಾಗಿ ಬಡವಾಗಿದ್ದರೆಯು। ದೇಶವೆಲ್ಲ ಜಠಿತವಾದರೆಯು।

ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರ ಷ್ಟಾವಷ್ಟ ಯೂದರೆಂತಯು। ದೇಶದ ಕಾಂಶಿ ನಷ್ಟವಾದರೆಂತಯು।

ಪುತ್ರ ನಾಶ, ಸಂತಾವಷ್ಟ ಯೂದರೆಂತಯು। ಪತ್ರೆ, ನುಶ್ರಾವ್ಯದವಿಲ್ಲ

ದಿದ್ದರೆಂತಯು। ಮದಸೋಗ ದಾನೆಯುಷ್ಯ॥ ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇದರಕ್ತವಂಪಾನ ಮಂ

ಮಾಡಿ। ಮಿದುಳ ಕಿಂಬದ್ದೆಂತು, ಸಾವರ್ಥ್ಯ ನಿಲ್ಲ ಸಂತಾ ದೊಡ್ಡವರಿಸೆ

ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇ, ಸ್ವರ್ಣಾಗಿ ಸ್ವಂತಾ ಸಂತರಾಜನಲ ವಸಾಗಿ ದಂತಾ ಕರಕೆಲಿ

ಶ್ರೀಗಾಂಗನು। ಯೂಥಲು ಮಯ್ಯ ಸಂಗನ। ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದ್ದುದು

ಷ್ಟೆ, ನರವಮೆ, ಲಿ ನಿಂನ ಪರಾಕ್ರಮ ವಶೆ, ರಬಂಥುದೇ ತುಂದು

ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯದಿಂದ ಬಿಂನ್ನಸಲಾಗಿ। ಲಿರಾ ಸಂತರಾಜನು ಮ

ಹಾನಕರು ನಾ ದಿಂದ ಯುಂಡು ಪೋದಲಾಗಿ ನಾವ್ಯ ನಿಂಮ ಪೆ, ಲಿ

ರಾಜಕಾರ್ಯವ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬುಕೆಯುಂಟಾದಯು।

ಶ್ರೀ ಶಶನನುತಿಲ ಶ್ರೀ ಸಂತರಾಜ ನಿನ್ನಂತುಲ್ಲ ಹೂಜೆ ತಿಪ ಬೇಡ

ನಾನು ನಿಂನ ಲಿಹೂರಕ್ಕೆ ವಂದೊಂದು ಮಯ್ಯ ಸವಂಕ ಶಿಖ ಸುಶಿಲೆಂತಲ್ಲಿ

ನಲುಹುವೆವು। ಲಿದಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ಸುಪ್ರಾದಲ್ಲಿ ನದೆಂದು ಪೇ॥

ಅಾ ಬಿಂಶರಾ ಜಿನಂಬಿ॥ಸೈಂಡು। ಅಾ ಮ್ರುಗಶಶಿಕ॥ಬಿಜ್ಞಿ ಕೆ

ಬಂದುಂಯಾ ಪ್ರಶಾಂಶವಂಶ್ಯ॥ಚ ಲಾ ಮ್ರುಕಂಗ॥ಮ ವಶಾಸಂ

ಶಾಗ್ನಂಬ ಟ್ಟು। ಅಾ ಶಶತನಂಪರಿ ಗಾಾ ವಿಲಶಿ। ನಿಂನಿಂದನಂವ

ಮ್ರುಗತ ಎವೆಲ್ಲಿ ಉ॥ಂಯುಶ ಂತುಂದು ಗಾಂಡಾ ಡಿ। ಅಾ ಪ್ರುಗ

ಶದಲ್ಲಿ ದಿನಪ್ರುಶಿಂತು ಲ್ಲಿ ವಂದೊಂದು ಮ್ರುಗವಂನಾಸಶಿಶಿಯ

ಲ್ಲಿನ॥ಸಶಯ ಅದಂ ಪ್ರಶಿಶಿ ಗಾಂಡು ಸು ಪ್ರು ದ ಶ್ವಿರಲಾಂಡು

ದಿನಯಾ ಪ್ಮೊಲನೆ ಸಶಿಶಬರಯ। ಅಾ ಪ್ಮೊಲನು ಮನ ನಿನಲ್ಲಿ

ವಶಾಸ್ಕೊಂದು ಗಾಂಡು ಯಾ ಬಿಂಶ ಮಗಾಯ ವದಶಿ ಉಪಾ

ಂತುವಗಾ ಗಾ ಬೀ॥ಸೆಂದು ಶಂಸ್ಕೊ॥ಗಾಲಾ॥ಬೆ ಶಿಗಾಂಡು ಸಮ

ಸ್ನಮ್ರುಗಶಶಿಂತು ಬ॥ಗಿಸಿಶೋ॥ಗಿ। ಯಾ ಬಿಂಶ ವಂನಾ ನುಗಾಯ ವೆ

ನೆನಯ। ಅಾ ಮ್ರುಗಶಶಿಕ॥ಶಿಲ್ಲಿ ವಿಸ್ಮಂತುಂಬ ಟ್ಟು। ನಿ॥ನಲಿಪ್ರುಶಿ

ಶಿ॥ಶಿ। ಮ ಶಾನ್ಸ ಶಸಪ್ರು॥ಶಿ ಬಿಂಶನ ಗಾಯ ವದಶಿ ವಿನಗಿಸಾವ

ಶ್ಯಬಿ ಶಿ। ಕೆಂದುಶೆ॥ಚಯ। ಅಾ ಶಶತ ವಿಂಶೆಂದು ದು॥

ಶಾನುಶ್ಯಿ॥ಗಾ ನಾಗಿಸಪ್ಪಿ॥ನನಾದಶಿಂತು। ಬುದ್ಧಿ ಬಶ॥ಯಂ

ಟಾದರಿ ಶನನಿಂದ ಬಳ್ಳಿ ದವನಗಾಲ ಬಹುದು। ಲಿದೆಂಶೆಂದುಶಿ।

ಸೋಮಪ್ರಕಾಶಕರೆಲ್ಲರೂ ಹಾಗೆ ಸೋಮಶರ್ಮನ ತಂದೆಯಂತೆ।

ಶ್ಲೋ॥ ಚಿತ್ರಾಂಗಃ ಕಾಕಸ್ತಂಬಯುಗ್ರಾಮ ಸ್ನಿಗ್ಧಾ ಮಂಥರಾಸ್ತಥಾ।

ಸ್ನೇಹಾತ್ ಸ್ವಪರಿತ್ರಾಣಂ ಮದಕೃತ್ ವಿನಿಸ್ತೃತಿ॥ ೮॥

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿತ್ರಾಂಗನು ಮಕ್ಕಾನೆಂತುಗಾಂಡುದಿಲ್ಲ

ವೇಂತುಂದುನೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳೆಂಕೆನೆ॥ ಕಥೆ॥

ಕಾಮ್ಯಕವೆಂಬುದೊಂದು ವನದಲ್ಲಿ ವಿನಾಶನವೆಂಬುದೊಂದು

ಚಿತ್ರಾಂಗನಸ್ಪಸ್ಮಯಲಿಗೂಡ ನಿತ್ಯಗಾಂದು ಕೆಲವು ಕಾಲವಿತ್ತು

ದಿಂದಿರಲಾಗಿ ಒಂದು ಮದಕೃತ್ತಿಂಯೂ ಬಂದು ಯಿಟ್ಟಿವನ

ಕಕಿಂತುಂಮಿಟ್ಟಿವಡೆಯಲಾಗಿ ಸೋಮಶಿಟ್ಟಿತ್ರಂ ಬಂದು ಕೆಂನ

ಸಂಕಾನಲು ಗಿತಡೆಂದಲ ಮಹಾನೊಂದು ಕಾಂಡು

ಕಡುದುಃಖದಿಂದ ಗಜದನ ಮಿತ್ತ್ವನಂಬಂದು। ಯಿತು

ಲಕ್ಷ್ಮ ಜರಾಜನಿನು ಮಹಾತ್ಮ ಜಬಲ ಪರಾಕ್ರಮಲು

ಸ್ಕಂಧಾಕನುನಾನು ಮಹಾತ್ಮ್ಯನಲ। ತಿಂದಿನಿಂನಪಾದ

ದಿಂದ ಬಹುಕಾಲಿಕ ಕಾಲವಾಗಿ ಹೋದವು। ಮುಂದಕ್ಕಾದರು

ನಂಸಾರಶಿಗ್ರನುವಡೆಂತು ಬೇಡವೆಂದು ಮಹಾದೈನ್ಯ
ದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಗಜರಾಜನ ಸಂತವ ದಾರ್ಢ್ಯತೆಯಿಂ
ದಂಯಾ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿನ ವೊಕಂಬಿಕಂತುದೆಂಯರಲು। ಮಹಾಸ್ತೋ
ದುಕೊಂಡು ಯಾ ಗಜವನು ನಾನಾಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಕಾಪಾಡಬೇ
ಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ। ತಂನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದಂಥಾ ತ್ರ್ಯಂಬಕನೆಂಬ ಜಂಬು
ಕನಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಹಾಸ್ತೋಂದು ಕಾಂಡು ಯಿಟ್ಟ ಕರೆಯಂ
ಹೇಳಲು ಜಂಬುಕನು ನಿಂನ ಪ್ರಿಯತಮನು ನಾನಾಪ್ರಕಾರ ದಿಂದ ಕಾಂ
ಡು ಕಾಡುವೆನೆಂದು। ನೀನು ಕೋಪದಸ್ಥ ಚಿಂತಿಸಬೇಡವೆಂದು
ಸ್ವಂತ್ಯ ಸ್ತೋತ್ರ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿನಂಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗುರುವರನೆಂಬ
ಜೋಂದು ಪಾಯಸದಬಳಿಗೆ ಬಂದು। ಯಾ ವಿವರವಂನು ಹೇಳಿ
ನಾ ವೃಷದದಾನೆಯುಂ ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು। ಲದಕೆ ನೀನು ನಿಂನ
ಪರಿವಾರ ವರ್ಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಕ್ರೋಪಾಯ
ಸನಂಗಡಿಕೊಂಡು। ಸಂತೋಷ್ಟ ದಿಂದ ಮಕ್ಷಕರಾಜನೆಂಬುದೋ
ದು ಮೊಸಳೆ ವಿನಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಯಿಟ್ಟ ಕರೆಯಂ ಹೇಳಿ ನಿಂನ ಸೂಕರ

ಸ್ವಸ್ವವಂತೂ ಡಿಗಾಂಡು ಬರದೆನೆಂದು ಹೇ||೨|ಶ್ರೀಮತ್ಸ್ವರಾ

ಜನಂತೂ ಡಿಗಾಂಡು ಸಂಕಾಕ್ಷದಿಂದ ವಿಧಾನರವೆಂಬುದೊಂದು

ತಪ್ಪಿಯಬ್ಬಿಸಂಬಂದುಯೂ ವಿವರವಂ ಹೇ||೨|ಶ್ರೀಮಂದು

ತನಂತೂ ಡಿಗಾಂಡು ಮನೋಕ್ಸಾಹದಿಂದಯೂ ಜಂಬುತನು

ಯೂಸಜ ವಿದ್ದಿಚೆಸೆ ಬಂದು ಮಹಾತಾನನವಾದ ಶ್ರೀಕ್ರದೋ

ಬ್ರು|ಶ್ರೀವಾಸಲುಕಬ್ರಿಸ್ಪೋಪ್ಪಿ ವೆದ್ಯಕೆ||೨ ನಿ|ಶಂದಿಜ್ಜಿನಿವು

ಹುಸ್ಸಂಕಾಕ್ಷದಿಂದ ಮಬ್ರಾಜ್ಜಿಲ ಶ್ಲಿ ಮಲಗಿಗಾಂಡಿರಲು

೫|ಯೂಜಂಬುತಂತಂಡುಯೂವೆ|ಬ್ರಯದಕ್ಷಿತಾರ್ಯವತಾಬ್ರ

ಬೆ|ತೆಂದು ಹೇ||೨|ಶ್ರೀವಾಂತುಸರಾಜನಂತರದು|ನಿಂನಪರಿ

ವಾರವಂತೂ ಡಿಗಾಂಡು ಹೋ|೫|ಶ್ರೀಸಜದಮಂತ್ರಿಕ್ಷ್ಯದ

ರತ್ನವಪಾನವಂಪಾಡಿ|ಲಿದರಯರಡುತಂಗ್ರಾಂಮಲುಕ್ಷಿಯ

ಪ್ಪಿಂಯುಂನಿ೫|ಪುಬ್ರುವಂಮಾಡಿಯೆಂದು ಹೇ||೨|ಯೂಮಂಡುತ

ರಾಜನಂತರದು ವಂದು ಮಹಾದೇಕ್ಷಿತಾದಹಾಬ್ರಲಿ ಪ್ರಾ

ವಿಂತುಂಶಾ|ರಿನಿ|ಸುಯಿಕ್ಷಿನಿಂನಪರಿವಾರಸ್ಸಹಿತವದರಲಾ೫|

ಶ್ರೀಸಜಪ್ರಲುದತರಕ್ಷೆಯಿಂದ ಬಂದು ಪ್ರಾವಿಂತುಂ

ಬಿಡ್ಡಿ ಕು। ಯೆಂದು ಹೇ॥ ಶ್ರೀವ ಂದು ನನಂತ ಸುಷ್ಠಿ ಶಾನು

ನೆಲ ಸಾರಿನಿಂದು ನ್ನೋ। ದುತ್ತರಮು। ಯಾಗ ಚಿವ್ಯ ಮದಾಂಧ ತೆಯಿಂ

ದತ್ತಂ ನ್ನೋ। ರಾವಣ್ಣಾ। ಟಿಪ ಪ್ರಗೊಂಡು ಯಿಂತೆಂದ॥ ಟೀ॥

ಶ್ಲೋ॥ ೩ ಶ್ರೀ ಶ್ರುಂ ತರಡುಗಂತನಾಶ ಪ್ರಿ। ಶಃ ಪಾಂಯನ್ನೈ ವ। ನದಂಶನಾಂ।

ಗಾಪ್ಯೈ। ದೂರ ಪ್ರಚತೆ। ರನಾಂ ಶದುರ್ಜನಂ ಪರನಿಂದಯ॥ ಟೀಕು

ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಕೈ ಮನ್ಯು ಸ್ಥಿರ ಪದರೆ ಮಹಾ ಸಂಶಾಸ್ತ್ರ।

ಶ್ರೀನನೆ। ಗೆ ಮನ್ಯುಶಿಕ್ಷೆಗೆ ದಾ। ಚಿತ್ತಗೊಂಡರೆ ಸಂಶಾಸ್ತ್ರ।

ಕ। ಪುಗ। ಗೆ ದಾರ ಪು। ಗಿ ವೆ ದ್ಯ ಬಳು ದೇವಸಂ ಶಾಸ್ತ್ರ।

ದುರ್ಜನರಿಗೆ ಪರ ನಿಂದ್ಯವ ಮಾಡುವದೆನ್ನಂ ಶಾಸ್ತ್ರ। ಯೆಂತೆಂಬ

ನಿ। ಶಂಕೆಯುಂಟಾಗಿ। ತನ್ನ ಮನ್ಯುಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ತನುವನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ

ಟ್ಟು। ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನಾನೆ। ಶಿಕ್ಷೆ ನೆಂದು ಗಜರಾಜನು ತನ್ನ

ತಾನೆನ್ನೊಂದು ಗೊಂಡು ಮಹಾ ವ್ಯಾಸ ತಿಶನಾಗಿಷ್ಟು ಸಮ

ಯದಲ್ಲು। ತನ್ನ ತನು ವಂಚಿದ್ರ ಬಿ ಯಾವಸ್ಥೆ ತಂಗ ಪುರತ್ರ

ಪಾವವ ಮಾಡದಾಗಿ। ಮಹಾಬಲ ವಿತೆಯಿಂದು ದನ್ನ

ಸ್ಪೆಯಿಂದ ಘ ಕ್ಷಿಪ್ತ ಶ್ರೀರ ಕ್ಷ್ಯಾದ್ಯ। ರು। ತಂ। ಬುತಾನಾದೆ ಶಾಂತಿಯ ತ್ರಿರಾಗಿ॥

ಅಯಾಭೂಭುಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಗೀದನಿಷ್ಪನ್ನಗನವೃತ್ತಿರಲು॥

ಶ್ಲೋ॥ ದಿವ್ಯಚತುರಶ್ರಸಂ ಪ್ರಾಕ್ಷಾ। ನವಂ ನಾಯಕಶ್ರಾ॥ ಕೀಲಃ

ಪ್ರಾಕ್ಷಾನವಗಮನವಾನಿಯಂ। ತ್ರಿಣಾವಟ್ಟವಟಾಯತೆ॥ ಇತಿ॥

ಣಾಗತೆಯುವನುವಿನಭುಂ ಗೋಪಸ್ವವನೆಸ್ವವಿಜಾವಸ್ವಾವೈ

ದಿವ್ಯಸ್ವರವಂ ಕೃಪುದು ಗಸಂವನಾದರೆಯು ವಿಷ್ಣುಲಾದನವಂ

ಘದಿದುನಷ್ಟಿಯುಲಿ ನು ತ್ರಿಕವ್ಯಾ ವಟವಟ ಹುಟ್ಟು ಕಿಶವು।

ಯು ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ನಷ್ಟಿಯು ಭೂಭುಪ್ರಾಪ್ತಿಯಂ ನಿ ನಷ್ಟಿಗಳು

ವಟವಟಂತೆ ನು ತ್ರಿರಲು। ಯಾಗ ಜವು ನಿಷ್ಪ ಸಿದ್ಧನಿಯುಂ

ಕೆಲ್ಲ ಬದನಸ್ವರವೆಂದು ಬೇಗದಲ್ಲಿ ಭೂಭುಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಂ ಬೀ

ಭಲು। ಯಾ ಜಂಬುನಂಗಳು ಮಧ್ಯಂಸಂ ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಕಂನಲು

ಭಗವಂತ ಪಡಿಣಾಂಡ ನಡೆದು ಟ್ಟನಿನ್ಯ ಭೂಮಿ ಇಚ್ಛನಿಗೆ ಪ್ಪುಟ್ಟವು।

ಯು ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಚಿತ್ತೈ ತ್ರಿತನುಕಂನವಗೆಯುಂ ನಾವಿ

ಸ್ವಪ್ನದಿಂದ ದೃಷ್ಟದುಂತುಂದು ಯಾನ ಧಂಯನು ಕಶನನು

ಹೆಗಲನಿ। ಯಾ ಮುಗಶಕಗಳೆಲ್ಲ ಲಿಶಾಸ್ತ್ರಂತು ನ ಬಟ್ಟು

ಯಾಶಕನನಂತ್ರು ಶಯು ಭಂಥದೆಷೆಗೆ ಬರುತ್ತ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಪಂ
ಡುಧೋಷ್ಟಿಕಾದಶೂಲ್ಯ ಪ್ರತಾವಿಂತುಂಕಂಡು ತೆಲ್ಲಿಕಂನನೆಲ್ಲಾಂ
ಕಂಡು ಯಿದುಲು ಪಾಂತುವೆಂದು ನಿಶ್ಚ್ರಯಿಸಿ ಕಂಡವಂ ಮಾಡಿಸಾಂ
ಡು ಭಂಥದೆಷೆಗೆ ಬರಲು ಶ್ರೀ ಪಂಥರಾ ಜಿನೂ ಮಶೂ ಕಾಲಪಿಳಿ
ಗಾಂ ಡುಕಂನತೆ ಷೂರವೇಶ್ಯನೆ ಬಂದು ಬಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಶೂ
ಕಾಲವಂ ಮಾಡಲು । ಶ್ರೀಕಶಕನುಂತೆಂತೆಷ್ಟಾ ವಿಲಯಾಗನಾ
ನುಬಿಂನಶವ ಮಾಡುವರೆಯಿಡುವೆ ಲಯವಲ್ಲ ದೇವರು
ಪಶೂಕ್ಷ್ಯದೆಯಿಂದ ಬಳಸಿದರು ।

ಶ್ಲೋ॥ ವಿದ್ಯಾಸಮೋ ನಾಸ್ತಿ ಶರೀರ ಭೂಷಣಂ । ಕ್ಷಮಾಸಮೋ ನಾಸ್ತಿ
ಶರೀರ ರಕ್ಷಣಂ । ಚಿಂತಾಸಮೋ ನಾಸ್ತಿ ಶರೀರ ಶೋಷಣಂ ।
ಧ್ಯಾನಸಮೋ ನಾಸ್ತಿ ಶರೀರ ಪಾವನಂ ॥ ಟೀ॥
ವಿದ್ಯದಿಂ ಬಿಟ್ಟು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಭೂಷಣವಿಲ್ಲ । ಕ್ಷಮೆಯಿಂದ ಬಿ
ಟ್ಟು ಶರೀರಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣವಿಲ್ಲ । ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಶರೀರಕ್ಕೆ
ಶೋಷಣವಿಲ್ಲ । ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಪಾವನವಿಲ್ಲ ।

ಯಿಂತೆಂಬ ನಿಶ್ಚಿಂತಯಿಂ ಚಾಗಿ ಶಂನ ತ್ರಿತ ಕ್ಷೇತ್ರ ನಿನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರ ದೈಯಂ
ಕಳದು ಮುಂದ ಗಾತ್ರಾಂತರ್ಗವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ನಾಳಿಂದ
ಬಿಂನೈಸಲಾಗಿ। ಶ್ರೀಪಂಪ ನಿಂತೆಂದುದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಶ್ರೀಪ್ಲಾತ್ರಂಗಂ ನಶೇ ದ್ರೋಣಾಂ ಶ್ರೀವಜ್ಞಿ ವಿಧುಷ್ಪಾಂಸ್ತಥಾ।
ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶಂಯುಷ್ಟ ಚನಾಶಿ ಗಾಣಾಂ ತೀರ್ಥಸ್ಮೃತ ವಧ ಮುಚ್ಯತೇ॥ ಟಿ

ಶ್ರೀರಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀಪ್ಲೆತ್ರಂಗವಾದಾಗಲಿ ಶ್ರೀವರಗಾಂದ ಪಂಗೆ।
ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀವಮಂನಗಾತೆ ಯಾದರೆಯು ಶ್ರೀದೇವಾಂದ
ದ್ವೈ। ಪವಿತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಂತರುರುಗಳಿಗೆ ತಂನ ಮುರುಷ್ವನು ಜೇರೆ
ಶ್ರಂಯನ ಮಾಡಿಗಾಂಡರು ಯಿವ್ಯಾ ಮಾರು ಶ್ರೀಂಯುಧ ವಿಲ್ಲ
ದೆಗಾಂದಗಾಲೆಂತೆಂದು ಸಂಘರಾಜನು ಮೊಲ್ಲ್ವೆ ಪೇಳಲಾಗಿ।
ಶ್ರೀಶತ್ರುಗನುಂತೆಲೆಸ್ವು ಮಿಲಮುಶ್ಯಾಂದು ಬಲವಂತನಾದ
ಸಿಂಹ ಬಂದು ನಂಮ ಮುಗ ವಿನಶನ್ವ ಮಹಾ ನಿಗ್ರಹವಂ
ಮಾಡಿಗಾಂಡಿದ್ದಾನು। ಶ್ರೀದುಶಾರಗಾಸ್ವು ವಿಲಂಯಲ ಶ್ರೀಹಾರ
ವೇಳೆ ಬಂದುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಂನೈಸಲು। ಯಾಸಿಂಹ

ಪರಮಾನಂದ ಸ್ವರೂಪ ಮಹಿಮೆಯ ಪ್ರತಿಪಾದನಂಗಳಂ ದಲ್ಲದೆ

ಸ್ವೀಕಾರವಂ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಶಪಥವಂ ಮಾಡಿ।

ಶ್ರೀಪಾದಂ ಪದವಂ ಕಾಣಿಸು ಬಾಂತಿಯಿಂದು ಮೊಲನಂಗಳ ಡಿಸಾಂ

ದುಃಖಿಯಾಗಿ ಕರಾಗಿ। ಶ್ರೀಪಾದ ಶರಣಂಗಳು ದ್ವಿಜರಾದ ಪ್ರತಾಪ

ರಯಂ ಕಾಣಿಸಿಯಲ್ಲಿಯದ್ರಾ ಸಂತಿಯಿಂದು ಹೇಳಿದರಾಗಿ। ಶ್ರೀಪಾದಂ

ಪದನು ಪ್ರತಾಪದಿಂದಿಂ ನೋಡಿ ಶರಣ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಂ ನೋಡಿ ಶರಣು

ಮದಾಂಧರಾಯಿಂದ ಶರಣ ಕಾಣದಿಂದುದೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರದಿಂದ

ಪ್ರತಿಪಾದವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಶ್ರೀಪ್ರತಾಪದಿಯಿಂದು ಪುನರಲ್ಲ।

ಯಾ ಮೊಲ ಸುಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನ ಮಧ್ಯಗರ್ಭಿಯಂ ಸಾಧಿ

ಸಂದು ಬಂದು ನಲ್ಲವರ ಕೃತಾರ್ಥ ಶ್ರೀಪ್ರತಾಪದಿಯಂ ಪಾರ್ಥ

ಸ್ಪಂದವಂ ಸಾಂದವ್ಯ। ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿಪ್ಪ ಶರೀರವಾ

ದರಿಯಲುಂಟು ನಂ। ಮಹಾಪುರುಷರ್ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದ ದ್ವಿಜರಾದವರ

ಸಾವಿಬರು ಬಂದುಂದು ಕರೆಯದವೆನ್ನ ಬದಮನ ಕನಿಂತೆಂದುದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ರಾತ್ರಿ ಪ್ರತಿ ವಿಷ್ಣು ಶಿಷ್ಯ ಪ್ರತಿ ವಿಷ್ಣು ಶಿಷ್ಯ ಪ್ರತಾಪಃ ಪ್ರತಾಪ ಸ್ವರದೇ।

ಪ್ರೀತಿ ಶಪಪ್ರೀತಿ ಪ್ರಣತ ಜಂಪ। ಯಿ ಕ್ಷಂ ವಿಚಿಂತಯುತಿ ಕೌ। ಶ್ರೀಗತ್ಕೆದ್ವಿ

ಕೆ। ತ್ರಿತೈ। ಶ್ರೀಪಾಶಸಂತನ। ದ್ವಿ। ಗಜಪ್ರಾಜ್ಯ ಶಾರ್ವ೯ ೬೩॥

ನಕ್ರವೆಂಬ ವನಾಂತರದಲ್ಲಿ। ಜಂಬತಿತವೆಂಬ ತಂಬಿಗೆ ರಡು

(ಶ್ರೀ) ಪ್ರಪುರುಷರಾಗಿ ಪ್ರಿಯವು। ರ್ತವಂತೊಷ್ಟದವಂ ವಾಡಿಗಾಂಡಿರಲಾಗಿ।

ವಂದು ದಿವಸ ವಿಮಲಸರಸಿಯೊಳುಬಂದೊಂದು ವಿಷ್ಣಾಸನಿತ್ಯ

ವರದಲ್ಲಿ ವಿನಸಕ ವಾದನ ಮಲಪ್ರಾಪ್ಯವಂತಂದು ವಂದುನಮಲ

ದಲ್ಲಿ ಕಾವಿ। ವರು ಸು। ತ್ರಶಿವಶಮ। ರ್ಗಸ। ರ್ತಂ ತಿತ್ತಾಷ್ಟಾದಿಸಿಸ್ಟು

ದಿಂದಿರಲಾ। ನಮಂತುದಲ್ಲಿರವಿಯುಸ್ತ್ರಿ ಚಲವಸ್ರುಯಿಅತ್ರಾ

ತವಲಿಂಗ। ರ್ಸುವಾ ನಿಂತಲಿ। ಯಾಂತುರಡು ತುಂಬಿಗೆ। ರ್ಸುನ ಮಲ

ಡೊ। ರ್ಗ ಸೈಸ್ತ್ರೈ ಮಪ್ತಾಚಿ ಂತೆತ್ರಾಂತರಾಗಿ। ಪ್ರಾಸ್ತಲಿದಿತ್ತಾಷಂ

ನ್ನಾತುಂಬಿಯು ನಿನ್ನೆ। ನೈದ್ರುಯ। ಗುಂದಿರಾತ್ರೆಯು ಶರದು ಶ್ರೀ। ದಿ।

ಶು। ಸೂರ್ಯೊ। ದಯವಾಗಲಾನ ಮಲಂಗ। ರ್ಭು ವಿನ ಬಿಕವಾದ್ವಾ

ತ್ರಾಕ್ಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ನಾವಿ। ವರು ಶೂರ ಕೋಶ್ಯ। ಹೇ। ಫ್ರಾ। ಯಿದನೆ

ನೀ। ನುನಂಗೆದ ಜೀ। ಡೆಂದು ಕಂನಪುರುಷ ನನುನಂ ತ್ರಿಪಿಮಪ್ರಾ

ಸುಖದಿಂದ ಯಿರಲ್ಕಾಗ ವಂದು ದಿವಸಾ ಮದನೋತ್ಸವದಾನೆ

ಅತ್ಯಂತ ಜಪವು ಬಂದು । ಆ ಸಹಿತ । ಪರಿವಾರ ಸಹಿತ ಆನೆ ಮಲಂ

ನಗರಂ ಗಿರಿ ಅತ್ಯಂತ ಶೋಭಿಸಿ । ಆ ನಂಬಿಗೆ ಶ್ರೀರಮು ಪಂಚಕ್ಕೆ ಪವಿತ್ರದಿದರ್ಶ॥

ಆದುಕಾರಣ ನಾವು ವಂದು ವಗದು ವಾಗಿ । ದೃಢವಂದು ಮಾಡಿದೆ

ದು ವತ್ತಿಂತೆಂದುದು॥

೨ ಶ್ಲೋ॥ ಶ್ರೀನೃಪಾಚಿಂ ಶಿಶಂಗಾಂ ಶತ್ರು ದ್ರುವ ಮನ್ನತ್ರಿ ಚಿಂತೆಯಾಗೆ।
ರಾಜನ ನ್ಯಾಯ ತಿರಸ್ಕಾರ ವಿಪ್ರಂ ಅತಿಲ್ಲನ ಅತನ್ನ ಗೊಂ॥ ಟೀ॥
ಶ್ರೀನಂಗಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಹೇಮನೆಂಬ ರಾಯನು ಪರಿ
ಪೂರ್ಣತೆ ಬಲವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು
ಆ ರಾಯಂಗೆ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದೆ ಮಹಾ ವ್ಯಾಕುಲಂಗೊಂಡು ಚಿಂ
ತಿಸುತ್ತಿಂತೆಂದಂ॥

೩ ಶ್ಲೋ॥ ಪುತ್ರ ಹೀನೋ ಜಗತ್ಪೂಜ್ಯಂ ಪತ್ರಿನಂದೋ ಪದ ಶ್ರೀಯೇ
ಪುತ್ರಗೋತ್ರ ವಿಶಿಷ್ಟಂ ಸರ್ವ ಚಂದನಾದರ್ಶಿ ಶಿರಸಂ॥ ಟೀ॥
ಪುತ್ರರಿಲ್ಲದಾತಂಗೆ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲ ಶೂನ್ಯವಾಗಿಹುದು।

ನಂತುನಂಗಳಿಂದು ತಿಂಥಕನಾಗಿ ಷನು। ಪಂದೀರುವ ಜ್ಞೆತ್ರಕಷುರಿ
ರತುಕ್ತ ವಾದ ಶ್ರೀ ಜಂದನ ಬಿಂದಲ್ಲು ಷಂ ಶ್ರೀ ಷ ಪಿಂಗನವವಹ
ಮು ವದು ಸಂಶಾಸ್ತ್ರವಕ್ಷುದೆಂದು ಯುಂಶೆಂಬನೀಶಿಯುಂನೆನದು ಜಕ
ದೀಶ್ವರನಷುಶಿಕುಶವ್ಪನ್ನಂವಮಾಡುಯು। ನವೆ ಶ್ರೀರನುಕರುನಾಂ
ಗ್ರದು ನೀನುಪುವ ದಿಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂಡಾದೊ ಷ್ಠ ಬಿಂದ ಮಂತ್ರ ನಂಶಾ
ನ ಪಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಹೋ ಪಬ್ಬ ಹೆಂಗಾಉ ಮ ಗಾದಾ ಯುಂಡು
ಹೋ ತಿರಾರಾಯುನ ಕ ಷ ಯು। ತಿರಾರಾಯುಂಗೆ ಪಬ್ಬ ಹೆಂ
ಗಾಉ ಮ ಗಾ ಕಾ ೧। ತಿರಾಕೆಂತುಂಜಾಶಕ ಮ ನಾಮಕರ ಗಾಂಡ
ಮಾಡಿ। ಮದನ ಮೋಹಿನಿ ಯುಂಬ ಹೆಸರ ನಿಟ್ಟು ತಿರಾಕು ಮಾರಶಿ
ಯು ತಿಕ್ಷ್ಯಾಂತ ಪ್ರೀಮ ಬಿಂದ ನ್ನಲ ಹಿರಾಂದು ಶಂನಷು ರಾಹಿತ
ಹಿರಣ್ಯ ವರ್ನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನ ಕಂತ್ಯ ಬಿಲ್ಲನ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯ
ಗಳಂ ಕಲಿಸಿ ಚತು ಷ್ಟಿಕ ಲಾಪ್ತ ವೀ ಗಾಂತಿಯಾಗಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ
ಮಗನೊಬ್ಬ ಶ್ರೀಂಗಾರವಮ ನೆಂದು। ತಿರಾಕಂ ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿ
ಮನಸ್ಸೀಕು ಮಹಾ ಕಾವ್ಯ ಶೂರ ಬಿಂದಸ್ಯ ಶಿಪ್ಪ ಲಾರದೆ ಯು

ಕ್ಷುಷಾರ ಶಿಂತುನಂತ್ಯಂ ಶ್ರೀ ಹಿಂತು ಖು।ಲಿರಾನೆಂದು ನೀನು

ನಂನಗುರು ವಿನವಾಗನು ಲಿದಶಿಂದ ನೀನು ನನಗೆನ ಶ್ರೇ।

ದರನು।ಯುಂ ಕ್ಷಾನಾಂರ್ಯವ ವಾ ಹಿದಾಗತಿ ಹೊಕ್ಷವೆಂದು

ಬಿಡಿಸನಾಂದುಶಂದ ಲಿರವುನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಶಂನ್ಯಾಳುತಾನೆಯು

ಶಂದನು||

ಶ್ಲೋ|| ೩ ವಿದ್ಯಾವಾದ ತ್ರಿತಯಂ ಶಕ್ತಿತ್ರಿತಯಂ ತ್ರಿತಯಂ ಶಾಪಂತ್ರಿತ

ಯಂ ತಪೋಷ್ಠಿತಾಂ। ಬುದ್ಧಿಃ ಶ್ರೇಯಸ್ತ್ರಿತಯಂ ರಾಗಾಶ್ರಮ

ತ್ರಿತಯಂ ತ್ರಿತೋಗಿಶ್ರೋಗ ತ್ರಿತಯಂ ನ ತ್ರಿಕ್ಷೈಯ ತ್ರಿತಯಂ

ಜಾಗ್ರಂ ಜನಿದ್ರಾ ತ್ರಿತಯಂ ಯಾವರ್ಣ ವರ್ಣ ತ್ರಿತಯಂ ಸ್ತ್ರಾಣಾಂ

ಷ್ಠಿ ಶಿಕ್ಷಕೇ। ಜ್ಞಾನೇ ಸದಾ ನಿಷ್ಠಿತಂ|| ೩||

ವಷಾ ತ್ರಿತೋಗಿಯಾದರೋಗ ತ್ರಿತಯವ್ಯಾ।ಷ್ಣುಪ್ರದಿಃ

ಪ್ರಾದಕ್ಷಿರುವವರಿಗೆ ಹಿನ್ನತಯವ್ಯಾ ತ್ರಿತ್ವಾಪ್ಯಾಪಿದವ

ರಿಗೆ ಲಿರಕ್ಷ ತ್ರಿತಯವ್ಯಾ। ವಿದ್ಯಾ ಧಿಕ ಭಗೆವಾದಿಗ ತ್ರಿತಯ

ವ್ಯಾ। ಶವಪ್ಪಗೆ ಗೆಯುಂ ದ್ರಿತಯಂಗ ಪ್ರತಿಯವ್ಯಾ।

ಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳಿಗೆ ರೂಪಿನ ಭೀತಿಯವು। ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ದುಃಖದ ಭೀತಿಯವು।
ಶರೀರಕ್ಕೆ ರೋಗದ ಭೀತಿಯವು। ಯಾವುದು ಬಿಡದಿಲ್ಲ ಯಾಕೆ
ದಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ವಸ್ತು ಭೀತಿಯು ಉಂಟು। ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿವ
ಬ್ಬಂಗೆ ನಿರ್ಭೀತಿಯು। ಯಿಂತೆಂಬ ನೀತಿಯನರಿತು ನಂ ನಸ್ವರೂಪನನ
ನೆ ಭೀತಿಯು ಮಾಯಿತೆಂದು ಅರ್ಥಂ ನಿತ್ಯತೆಯಲಿರವನೆಂತೊಳಗಿ
ರಲು। ಶೃಂಗಾರವರ್ಮನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅರ್ಥಂತು ಮೊಳಿ
ನಾ ವ್ಯಾಮೋಹದಿಂದ ಪ್ರೇಮ ಖಿನ್ನತೆರಲು। ಅರ್ಥನ ತಂದೆಂದು ಬಂದು
ಯಿದೇನೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ। ಅರ್ಥನು ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಹೇಳಿದನು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಅರ್ಥಾತುರಾಣಾಂ ನಗುರುರ್ನ ಬಂಧುಃ ಕ್ಷುಧಾತುರಾಣಾಂ ನರು
ಚಿ- ನಪಕ್ವಂ ವಿದ್ಯಾತುರಾಣಾಂ ನಸುಖಂ ನ ನಿದ್ರಾ। ಕಾಮಾತುರಾ
ಣಾಂ ನಭೀತಿಯಂ ನಲಜ್ಜಾ॥ ಇತಿ॥

ಯಿಂತೆಂಬ ನೀತಿಯಿರಲುಂಟಾಗಿ ಅರ್ಥಪರನು ಕಾಮಾತುರನಾದ
ನ ಬೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಲಜ್ಜೆಯು ಕಾಣದಿಯು ತನ್ನ ತಂದೆಯು ಸಾದೆ
ಂತಿಲ್ಲವಿವರವಂ ಹೇಳಲಾಗಿ। ಅರ್ಥಂ ತಂದೆಯು ಕೇಳ್ದ ಮಾತು।

ಮರುಗಿ ಮಿತ್ರಾ ವರ್ಗನವೆಂ ಭಾ ಕ್ಷೇತ್ರ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದಯಿಂ

ಕೆಂದಂ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಲಿಪಿಸ್ಯಂಜನ ಭಕ್ತಿಂ ಚ ಸುಕಾಂ ಸಂಗಶಿಶೇವ ಚ।

ಸಂಸಾರಾನಲತಪ್ತಾನಾಂ। ಕಸ್ಯೋ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕೇಶವ:

ಸಂಸಾರವೆಂಬ ದಾವಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಮಸ್ಕಾರಿ ಕ್ಷಂತವರುಗಳಿಗೆ ಸು

ಕ್ಷೆ ರಂಲಿರಾದಿಸುವರು ವಾಶನೆ ಭಕ್ತ್ರಿ ಯತ್ನ ನಾನ್ಯನಾಕೆಕಾಲಿಂ

ನಾರವನೆ ಭುವರು ಸಜ್ಜನ ಸಂಗವಂ ಮಾಡುವರು। ಯುಪ್ರಯೂರುಸಂ

ಸಾಥಿಗಳಿಗೆಯುಕ್ಷ್ವದಲ್ಲಿ ಯತ್ನ ಸಂಸಾರವ ಮಾಡುವ ವ್ರ।

ಲಿದು ನಾರಣದಿಂದ ಯಾ ವಿಪ್ರಕಂನ ವರ್ಗನವೆಂ ಭಾ ವ್ಯಾಪಾರ

ದಿಂದರಾಂತ ನವರ್ಗನ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಆದರೆಂತಯ। ಯ

ಕಂಗೆ ಸ್ವವರವ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಕಂಸ್ನೋ ಭಾಲ್ಯ ಭಜನೆಯಂ ಮಾಡಿ

ಯಾಂಕೆಂದಂ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಲಿಂಪುಂಕೋ ಪ್ರವಿಣಾದಾನಾಂ ಗಂಧರ್ವ: ಸ ಮಂತ್ರ ಸ್ಥಿತ:

ರಾಕ್ಷಸೋ ಯುದ್ಧ ಹರಣಾ ಶ್ಲಪ್ತ ಜಾತಂ ಪಿಶಾಚ ವಚ॥ ಚಿ॥

ದ್ವ ವನ್ನಾಕ್ಷ್ಮಿ ಮದು ಮೆಂತಾಧದಿಗ ಗಂಧರ್ವ ವಿವಾಹ।

ಯುದ್ಧವ ಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಬದೀಗ ರಾಕ್ಷಸ ವಿವಾಹ। ಆಸುರವಿ
ವಾಹ। ವಧೂವರರುಗಳಿಬ್ಬರೂ ಕಂಮೋಹಿತರಾದಂಬಟ್ಟು ಮದುವೆ
ಯಾಹದೀಗ ಗಂಧರ್ವ ವಿವಾಹ। ಹೆಂಗಸು ವಡಂಬಡದೆ ಬಲಾತ್ಕಾ
ರದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಬದೀಗ ಪಿಶಾಚ ವಿವಾಹ। ಯೀ ಮರಿಯಾದಿ
ಯುಕ್ತಿ ವಿವಾಹವೆಂಬುದು ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಕಾರವುಂಟು। ನಾವು ಪಿ
ಶಾಚ ವಿವಾಹವನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಂನೆಗಳಾದ್ಯ ಜನಿಯುಂ
ಮಾಡಿ ಅರಪಿಸಿನವಿಗೆಲ್ಲಾಂ ಬುದ್ಧಿ ಮಂತ್ರ ಪ್ರಧಾನರುಗಳ
ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲಾಗಿ। ಅವರುಯಿತ್ತಂದು ಬಾರದಂತಾಕೆನು ನಂಮ
ಮನೆಗೆ ಬಂದನೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮದಿಂದುಪಚರಿಸಿ ಬಂದಕಾ
ರ್ಯವೇನೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ। ನಾವು ನಿಂಮ ಸಮಸ್ತರಲ್ಲಿ ಅರಪಿನ
ಪ್ರತಾಪವನುಂಬುವರು। ಯೀ ಕನತೇನೆ ಕಾಣಬೇಕಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟ
ವ ಕಾಣಬಾರದು। ಅದು ಕಾರಣದಿಂದ ಯೀ ಅರಪಿನ ಕುಮಾರಿಕೆ
ಹದಿನಾರು ವರುಷ ತುಂಬಲಾಗಿ ಯೀ ಕನ್ನೆ ಮರಣ ಬಂದಿತು। ಯಿ
ದನರಿತು ನಂಮನೆಯರ ಬಾರದು। ಯಿದು ಅರಪಿಗೆ ಹೇಳುವೆನು।
ಬೇದಪ್ಪೊತೆಂದು ನಿಂಮ ಕೇಳಬಂದೆನೆನಲು। ಅವರೆಲ್ಲ

ಮ[illegible]ಹಾ ಜ್ಯೋತಿರ್ಬಿಟ್ಟು। ನೀನು ಮಹಾಪಾತಕಂತನು।
ಪ್ರೇತ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಮಹಾಪಾತಕವನು। ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬೇಕೆನಲು।
ಶರೀರಸಂಗ ಮಹಾಪಾತಕವು ಪ್ರಾರಬ್ಧಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಂಡದಕ್ಕೆ।
ಬಾರದು। ಯೆಂಬ ನೀತಿಯುಂಟಾಗಿ ಲದುಕಾರಣ ನಿನಗೆ ಪ್ರೀತಿ
ಯಾಗುತಿದ್ದಿತೆಂತೆನಲು। ಆ ವಚನಕ್ಕೆ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮಹಾ
ಪ್ರೀತಿ। ನೀನು ಸಂಗಡದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದೆನು। ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವು ನ್ಯಾಯ
ಮಾನವ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿರಸು। ಯೀ ಪ್ರಕಾರದಿಂದನು ದಿಖಕಂ ನೋಡಿ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದು ದಿನರಾಂತನು ಪ್ರೀತಿ ಲಕ್ಷಂಗೆ ಕೃಷ್ಣಪ
ಶಿಷ್ಯನ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಯೀ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವು ಬಂದು। ನಿಂನ ಮಗ
ಗೆಳೆಯ ದಿನಾರು ವರುಷ ಕಳಂಬಲಾಗಿ ನಿನಗೆ ವಿಪತ್ತು ಕಾರಿ
ಮಾರಣ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಂಯ ಹುಡುಯಿದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಂ ನಿಕೆಯಂಸವಾ
ಪ್ರತಿರಣ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಂ ಮಾಡಿ। ಒಂದು ಮಂಡಾನದೊಳ
ಗಿರಿ ಸ್ನಿ। ರಾತ್ರಿಯ ಬಲ್ಲನ ದಿಂಯ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಬಿಡಬೇಕೆನಲು ಆ
ರಾಂತನು। ಬೆಂ ತಾತ್ರಂ ತನಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಮಂತ ಪ್ರಧಾನರು ಸಕಲಂ
ತೆಗಳಾಗಿ। ಆವರೆಲ್ಲರು ಯೀ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಮಹಾತ್ಮೆಯನು ಕೇಳುವರೆ

ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ। ಆ ದೇವಮಂದಿರದಲ್ಲಿ। ಆ
ರಾಮನು ಆ ಶಂಕಿತೆಯುಳ್ಳವರ್ ತ್ರಿತರಾ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಂತೆ ಮಾ
ಡಿ ಮಂದಾಸನದೊಳಗಿರಿಸಿ ವಂದು ಕೆಪ್ಪದವರಿಗೆ ಯಾ ಮಂದಾ
ಸನವಂಯುರಿಸಿ। ದೀಪವಂಪೂರ್ತಿಸಿ। ಮಹಾನಿಧಿ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ
ಬಿಡಲು। ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾನುಕರಣವಮಗನ ಮೂಪತ್ತೈ ಬಂದು ಯಾ
ಪ್ರತ್ಯಾಂತವಂಪೂಳಿ ನೀನು ವಂದು ಯೋಜನಾಂತರದಲ್ಲಿನ ದಿಯ
ಕೆಳಗಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು। ಆ ಮಂದಾಸನವು ಬಂದಿತು। ಆದಂತೆ
ದು ಹೊಂದು ಆ ರಾಜಕುಮಾರ ಕಿಂಚುಂಚಿನ ಪ್ರತಿವಿಸಿ ಹೊಂದು
ಸು ಪ್ರದಲ್ಲಿರುಯೆಂದು ಹೇಳಲು। ಆ ಕನ್ಯೆಯೆಂದು। ಮಹಾ
ಸಂತೋಷದಿಂದ ದಿರಲಾನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿಯಿರಲು। ಯತ್ತಲೀ
ಗ ಜಮಾರಿಯುಂಬವ ಕ್ಷತ್ರಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರವರ್ಮನೆಂಬರಾಯನು
ಸಕಲಸೈನ್ಯ ಸಂಗಡ ಹೊಂದು ವನಾಂತರದಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಯನಾ
ಡಿ ಸಮೃಗಳ ಕಿಂಚುಂ ಹೊಂದು ಆ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ
ಹಾಳೆಯ ವಿಳಿದಿರಲು। ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಂದಾಸನವು ಮ
ಹಾಪ್ರಜ್ವಲಿತವಾಗಿ ಬರುತಿರ್ದುದಂ ಕಂಡು ಆ ರಾಜಕುಮಾರನು

ಯಾನುಗಾರಂಬಿಟ್ಟು ಮಂದಾಸನವಂಶದಿ ಸಿತ್ತಿನ್ನಿಯನ್ನ

ನುಗಂಧುಮಷ್ಯರಾಸಂಶಾಕ್ಷದಿಂದಾಗೆಯಂಶೆಗದುಗಾಂಧು।

ಶಾನುಬೇಂಟೆಯನಾಡಿಶಂದೀದುರ್ಘೊಂದುದ್ಯುಷ್ಟಿಶಾದಕರದಿ

ಯನುಲ್ತಾವಂದಾಸನವ್ಯಕ್ಕೆ೯೮೪। ಮುಂನಿಸಂಶೆಲ್ತಾನದಿ

ಯುಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಬಿಡಲು। ಯಿದನುಯಾಬ್ರಿಷ್ಯಾನು

ಗಂಧುಮಷ್ಯರಾಸಂಶಾಕ್ಷದಿಂದೀಬಿಷ್ಯೆ೯। ಲ್ತಾವಂದಾಸನವಂ

ಶಂದುಕ್ಕೆಗದುನೋದಲು। ಅದರಗ್ರಹಿದರ್ಶಿಸಿಡಿಂಯುಮಷ್ಯಾ

ಕ್ಷದೆಯಿಂದಯಾಬ್ರಿಷ್ಯಾನಂಪ್ರತಿಕ್ಷಿಬಿಷ್ಯೆಯಿತು। ಯಾರಾ

ಯನಗುವೂರಿಂಯುರಾಜಗುಮಾರನ ವಿವಾಹವಾಗಿನುತ್ರಿ

ದಲ್ಲಿದುರ್ದು। ಅದುಕಾರಣದಾಮೊಂದುನೆನವದ್ದುದ್ಯಾವ

ವಂದುನೆನವ್ಯದೆಂದು ಯಾಗ ಹೆಯಂದವನಗಂಷ್ಯೆ೯

ವೃತ್ತಿಂಶೆಂದುದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಅನ್ಯಥಾ ಚಿಂತಿತಂಕಾರ್ಯಂ ದೈವೇನ ಕೃತಮನ್ಯಥಾ

ವಿಷ್ಣುಚತುರ್ಭುಜಃ ಪ್ರಿಂತೋಯಂ ಗೌರಿಶ್ಯಾಮಾವಿನಶ್ಯತಿ॥ಕನ್ಯೆ॥

ಚಂದ್ರವುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದ ಋಷಿಪದ್ಮಪತಿಯೆಂಬ

ವೇಶ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯು ಮಹಾರೂಪಲಾವಣ್ಯ ವಿಚಿತ್ರವು ಶಿಲಾಸ್ವಶ್ಕಾಯ
ವಂಶೆಯಾಗಿಲ್ಪಿ ವಿಶಿಷ್ವಾದ ದ್ರವ್ಯವಂತ ಮಹಾಸಂಶಾಧ
ದಿಂದಿರಲು ಪ್ರಮಕ್ತಾಂದು ದಿವಸರೂಪ ಚಂದ್ರನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು
ಮಹಾದಾರಿದ್ರತೆಯಿಂದ ಯಾವದ್ಯಾವತಿಯನ ಮೋಹನ್ಕೆ ಬರಲು
ಯಾತನವರೂಪಲಾವಣ್ಯ ವಿದ್ಯಾಪ್ತ ವಿಗ್ರಾಶೆಯಿಂದ ಂದು ಮಹಾಮೋ
ಹಿತೆಯಾಗಿ। ಲಿಾಶಗೆ ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನಾದಿಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿ। ಲಿಾ
ಶಗೆವಸ್ತ್ರ ಚಿತ್ರರಣಾದಿಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿ ಲಿಾಶನ್ನೆ ನೋಡನೆಸಂತೋ
ಗವಂ ಮಾಡಲಾಶನು ಸ್ವರತಶಂತ್ರದಿಂದಾತನು ಮಹಾಸುಖಲ
ನಾಗಲು ಲಿಾಶಗೆ ಮನಃಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಚ್ಚಿ ಬಿಡಲಾರದೆ ಲಿಾಶ
ನೊಡನೆ ಲಿ ಶಿಪ್ಪ್ರೀಪದಿಂದಲಿ ಸುಶ್ರೂಷಿಸ್ಯಾ। ಚಿವ್ಯಾಶೀತಿಬಂಧಗ
ಳಿಂದ ಸ್ವದಾಸ್ಸರತಸ್ಸುಖದಿಂದಿರಲು। ಲಿಾಪದ್ಮಾವತಿಯುಶಾಯು
ನರಪಂಜರಿಯುಂಬ ಪಕ್ಷಿಶಂಸೊಗ್ರಾಣ್ಯ ಬಿಸಿಗಾಂದು ಯಾದಾ
ಶಿದ್ರಶಿಪ್ರಂಗೆಮಗಳು ಮಚ್ಚಿ ದಲ್ಪ ಪ್ರಮಕ್ತಾ ವಪ್ಪರಟ್ಟರನೋಡುವೆ
ಯಬ್ಬದೆ ಮಹಾಚಿತ್ರ ವಿಶೆಯಾದಲು ಸ್ನ ಪದದ್ರವ್ಯವೆಣ್ಣ
ಕೃಶಿಪ್ಲುಗು ಶರೆಯುಂದು [illegible] ಹಾಪ್ರಾಸುಲಂಗೋಂದು

ಕಂನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬುದ್ಧಿಯುಕ್ತರು ದರುಶೆಯ ದಿರಯುಯಜಾನೆಯಮ
ಪೂರ್ವೋಕ್ತವಿಧದಿಂದಯೊ ಬ್ರಹ್ಮಾನನ್ನು ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ
ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ। ಮಹಾಮಹಿಮರಾದ ವಿಷ್ಣುಭಗವಾನ್‌ವಂ
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಿಸಿ। ಯಾವುದು ಇದು ದರ್ಶನಂದು ಯುದ್ಧೇ ವೆಯ್ಯೆ ವೆಂದು ಶ್ರೀಶರ
ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುಭಗವಾನ್‌ವಂ ನಂದು ಸಂಗಾತಿ ದಿರಕಾಲ ವೆಂದು ಬಿಲ್ಲ ಕುಂಬಿ
ಶ್ರೀಶವೇಗದಿಂದ ಸಾಂತು ಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿ। ಶ್ರೀಕಾಲ ವಿಯಮಯೊ
ಬ್ರಹ್ಮಾನ ಶ್ರೀಸನ್ನಿಧಿಯ ಗಿರಿ ನಂದನ ಬಾಂತುಂ ಕರರು ಉಾದಲು
ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಾನು ಸ್ವರ್ಣಾಂಕದ ನಿದ್ರೆಂತರ ಪ್ರಸನ್ನದಿಂದ ಕೆಂದ
ಕಾನರಿಂತುದೆ। ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುಭಗವಾನ್ ಮರಳಿ ಶ್ರೀಂಕಯ
ಬಾಂತುಳಗೆ ಪೂರ್ಣ ಸಂಚಕ್ಷವನ್ನ ದಿದಲು। ಶ್ರೀದು ಸಾರ ಗಾತ್ರಾ ನೋ
ದನೆನದರೆ ದೃಢವಂದನೆನ ವೃದೆಂದು ಪ್ರೋಕ್ತ ಮಂತ್ರಂ ಕಂದಲು॥
ಶ್ಲೋ॥ ಶ್ರೀಪ್ರಾಯ ವಿವಾದೇನ ನಗ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ದ್ರಾಬ ವಂದಿರಂ।
ಉತ್ತಾವಬಕ್ಷ್ಯಂತುಂ ತಾಂಕಾ। ಯಕಾನಂಪ ಜ್ಞಬಿ ಜ್ಞಿ ಪ್ರತಃ ನಂ॥
ವಿದ್ಯಾಬವಿಂಯುಂಬ ಶ್ರೀರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಜ್ಞ ಪ್ರನೆಂಬವಕ್ಷಂತು ಪಂದು
ವಬವ್ರತದವೆ ಶ್ರೀಗೂಡ ನಿಶ್ಚೈಗಾಂದು ಸ್ವ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಲು। ಶ್ರೀದರ

೬೩

ನೆರೆದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಗೋರವಂಕನೆಂಬ ಪಕ್ಷಿಯು ಯಾ ಟಿಟ್ಟಿಭ

ನಂ ಕಂಡು ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕದಿಂದೀ ಗೋಪನು ಕಂಡು ಸಾಧನಗಾಗಿ ಬೇಕೆಂ

ದು ಮನಸಾದು ಬೀನಿಕೆಯಿಂದಿರಲು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಮೃಗಮೀನಸಜ್ಜನಾನಾಂ ತೃಣಜಲಸಂತೋಷವೃತ್ತೀನಾಂ

ಲುಬ್ಧಕಧೀವರಪಿಶುನಾನಾಂ ನಿಷ್ಕಾರಣವೈರಿಣೋ ಭವಂತಿ॥ ಟೀ॥

ಮೃಗಂಗಳು ವನಾಂತರದೊಳ್ ತೃಣವಂ ಭಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿರಲು

ಬೇಟೆಗಾರರು ಮತ್ಸರದಿಂದ ಕೊಲ್ಲುವರು। ಮೀನುಗಳು ಜಲ

ದೊಳ್ ಗೆಸ್ಸು ತಿಂದಿರಲು ಬಲೆಗಾರರು ಮತ್ಸರಗಳಿಂದಾಗಿ

ಕೊಲ್ಲುವರು। ಸಜ್ಜನರು ಜಗತ್ತಿನೊಳ್ ಲೇಸು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ

ದಿಹರು। ಚಾಡಿಗಾರರು ಕಾಮಕಾರದಿಂದ ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕದ್ವೇಷದಿಂದ

ಕಾಡಿಸುವರು। ಯೆಂತೆಂಬ ನೀತಿಯುಂಟಾಗಿ। ಈ ಗೋರವಂ

ಕನಕಪುತ್ರಂ ತಮ್ಮ ಮನಸಾದು ಬೀ[illegible]ನಿಕೆಯಿಂದ ಯಾ ಟಿಟ್ಟಿಭನಂ ಕಂಡು

ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕದಿಂ ನೋಡಿ ಕಾರ್ಯವೇ ಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಒಂದು ದಿನ ಯಾ

ಟಿಟ್ಟಿಭನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದಾಗಿ। ವನಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋದ

ಸಮಂತಭದ್ರನ್ನು ಯಾಗೌರವನು ಶ್ರೀಗುರು ಮುಂತಾಗಲು
ಶ್ರೀಟಿಪ್ಪುಯತನು ಬಂದುದು ದೇವ್ಯ ದೀನ ನಂದ ಸ್ವಾದ ಶ್ರೀಕರಾ
ರಗ್ರಾವೇನೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ। ಶ್ರೀಗೌರವಂಶನ ಶ್ರೇಷ್ಠಂ ದಯೆಯಿನಿನ
ಕಲ್ಯಾಣ ಗೂಡು ಯಿದು ನಂವ ಪವಿತ್ರ ಕೇಳಾಜಿಸಿ ದಂಡಾಗ್ನಿ
ದು ನಿನಗೆ ಕಲ್ಯಾಣದೆಂದು ಕೋಪಲು ಶಾಪೇ ವಾಸ್ಥಾದವಂಹಾದಿ
ಗ್ರಾಂಡು ಸಮಸ್ತ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಬಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಯಾಸ್ವಾಯದವಂಕ್ಷೀ
ಲಾಗಿ। ಶ್ರೀ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಯಿವ ಶಬ್ದರಂನು ಜರದು ದೀ ಪ್ರಮಹಾ
ಶ್ರೀ ಪುಬುದ್ಧರು। ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಕಲ್ಯಾಣದ ರಂದಯು ಗ್ರಹ ಪಕ್ಷಿ ತ್ರಿಲಂ ಶತೇ
ಯುದ್ಧ ಬಲಿಂದು ಕಲ್ಯಾಣ ಹಾಗ್ರಾ ಪಕ್ಷದ ದೀಪ್ರಬಂದು ಲವಾಸ್ಥಾದವಂ
ಬಿಟ್ಟುಗ್ರಾ ಜನ್ಮದ ಕಲ್ಯಾಣ ಶಯಲೆಂದು ಬುದ್ಧಿಯಂ ಕೇಳಲು ಯರದು
ಪಕ್ಷಿಗಳು ಯಿವರಬುದ್ಧಿಯಂ ಕೇಳದೆ ವಹಾ ವಯಾ ತ್ರಿಶ
ನ ದಿಂದ ಕಾವ್ಯಶ್ರೀರಸ್ಸು ಕೇಳಬಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಯಾಸ್ವಾಂದುವಂ
ಹೇಳಿ ವ್ರತ್ಯಂದು ನಲು। ಶ್ರೀ ಮನ್ನಾಯತ್ರಿಕ ರಾಜದ್ವಾರ ಕೈಹೊ
ಗಬಾರದು ಹೋದರೆ ನೆಮ ಬಿಡಲೆಂದು ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿಯು
ಯರದು ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ವಂದು ಕಥೆಯಂ ಹೇಳಿದರು॥

ಪ್ರಕಾಶೇ ವಸ್ತು ಶೀರ್ಷೇ ನಪ್ಪಃ ಮರ್ಧ ಬಂಧನಾ। ಲಿಖಿತ್ರಾರ್ಧಂ
ನನತ್ವಂ ಲಿಪ್ಯಾಯರ್ಣ ಪ್ರಾಬುದ್ಧಿಮಾನೆ॥೯೬॥
ಜಾಂಗಾಲದೇಶದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರವೆಂಬವ ಕ್ಷೇತ್ರಾದಲ್ಲಿ ವಿಶಾ
ಶದನೆಂಬರಾಂತನು ಮಹಾಪ್ರತಾಪ ಬಲಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ
ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು ವಂದು ದಿನ ರಾಂತನು ವೃದ್ಧ್ಯಾಕಾರರಂ
ಕರಬಶರಿರತ್ನೆ ಪಿಶವಾದವಸ್ತು ವಾವುದೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ।
ಅವರಿಂತೆಂದರು॥
ಶ್ಲೋ॥ ಗೃಹೇ ಶೇನವರ್ಧನ್ ಶೇಬುದ್ಧಿಃ ಸ್ತ್ರೀಶೇ ಗುಣಾಂತಮ್ ವರ್ಧನಂ
ಶಾತೇನ ವರ್ಧನ್ ಶೇವ್ಯಾಧಿಃ ಮಾಂಸಂ ಮಾಂಸೇನ ವರ್ಧನೆ॥
ಯೆಂತೆಂದು ನುಡಿದ ವೃದ್ಧರ ಮಾತ ಕೇಳಿ ರಾಯನು
ತಂನ ಪ್ರಿಯದ ಬೇಟೆಗಾರರ ಕರಸಿ ಉದಯದಾರಭ್ಯ ಗ್ರಾಮ
ಮೃಗಂಗಳಂ ಕೊಂದು ತಾಡಿ। ಬ್ಯಗಿನಾರಭ್ಯ ಗ್ರಾಮಗಳ ಪಕ್ಷಿಗಳಂ
ಕೊಂದು ತಾಡಿ। ಯಿಂದು ತಕ್ಷಣ ತೆಯಂ ಮಾಡಿ ಬಯುತ್ತಿರೆ
ಲ ವೃಸಾಲಿನ ಮೃತ್ತಿಕೆಯಲು। ವಂದು ದಿನ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಾಬೇ
ಟೆಗಾರನು ಕಂನಸು ಕಿಯ ಮೇಲ ಹೋಗಿ ತೊಂದ ಲೋಗಳ

ಅರದೇವ ಪೂಜಾಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಪುರಶ್ಚರಣಾಕ್ಷ್ಯದಿಂದಿರಲು।
ಅಸ್ತಮಯ ವಾಪ್ತನಾಲಿ ವಾಗಲಾಗಿ। ರಾಯನಾರ್ಥ್ಯ
ನಾಶೆಗೆ ಪುಷ್ಪಸ್ಥಂ ಕಂಡು ಬಿಲ್ಲವೆಂದು ವ[illegible]ಾತ್ರಿ। ಕೆಯಂ
ದನದನಮಾಗಿನಂಡಿಕ್ಷ್ಟು। ಅಕವೇಗದಿಂದೊಂದುವನಾಂತರ
ಶ್ಶೈಕೋ।ಗ। ಅಾಪುಷ್ಪಸ್ಥಂ ಅರಸನಾಗಾದೆ ಮಹಾಬಿಂಕೆಯಂ
ದಬರುತ್ತವಂದು ಜೈನನಕ್ಷ್ಟಂ ನಂದು। ಅದಂನು ಕೇಳದು
ನಾಂದು। ರಾಯನೆಡೆಗೆ ಬಂದು। ಯುವತೆಸ್ತ್ರಾ ವಿಂಯಿಂದಲ್ಲಿ
ಯಾಪುಷ್ಪಸ್ಥಗಳು ಸ್ಥದ ದಿಲ್ಲ। ಯುದ್ದೊಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ
ಜೈನನಕ್ಷ್ಟಂ ಕಂಡೆನೆಂದು ರಾಯನಿಗಾಗಲೆಂತು ನಾಡಲು।
ಅರಾಯನು ಪುಷ್ಪಸ್ಥಂ ಕಂಡು ಬಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಹಾಲ್ಯ
ಪ್ವದಿಂದ ಭಿಕ್ಷ್ಯ ಚನಲ ಪಾವನವು ಯುದಲ್ಲ। ಅರಾಯ
ನನಂತ್ಯಬುದ್ಧಿ ದುನದೊಂದು ಮುಂದು ಬಯಲು ಬಂದು ಅ
ಡುವನ್ನವುಂಯುದಲ್ಲ। ಜೈನಾಚಾರ್ಯದಕ ಚನಲು ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ
ವಂದು ನೋಗಾವು ಬಂದು ನಾಗು ಳಕರಲು। ಅಾಬಾವದಿ
ಯುನಂತ್ರದ ಪ್ಪೋತ್ರೇಗಾದೊಂದು ಪುಷ್ಪಂಯು ಬಂದು।

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಪ್ಪವಯಲುದಲ್ಲುರಾಯನ ಕಾಡಿಂಬು ಮೇಲಿದೆ ವಾಯಂ
ಗುಶಿಂತುಬಂದು ಸಲ್ಲಿಂಯುಂಪಿ ಡಿಂತುಲಿಯು। ಆಬೇಟೆಗಾರನ
ಸಂಗಡ ಬಂದ ಶ್ವಾನನು ಮುಂಜು ಶಿಂತುಂಬಿ ಡಿಂತುಲಿಯು। ಆರಾಯ
ನು ಸಾಕಿದ ಮೊಲದ ಮುಂಜು ಶಿಂಯ ಪೊಂದಿಕೆಂದು। ಆಶ್ವಾನನಂಗಾಲು
ವನೆಂದು ಮಹಾಗಾಲದಿಂದ ಆರಾಯನು ಶ್ವಾನನಂ ಹಾಶಿಶೊಂಡ್ಯು
ಯು। ಆಬೇಟೆಗಾರನು ತನಗೆ ಬೊಕವಾದ ಶ್ವಾನನಂ ಗಾಂಡನೆಂದು
ರಾಯನಂಕ ಡಿದು ಬೀಸಾಡಿ ಬಾಗಿ। ಆಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಖ್ಯಾತಿ ಖ್ಯಾ
ತಿಯು ಶಿಕ್ಷೆ। ಆದರಿಂದ ಅಪ್ಪಾಂಯಸ್ನೆಹಾಪವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಆರಾಯನ ರಾಜ್ಯದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷುತ್ತು ಶ್ಯೋಭಿಶತ್ತು। ಯಾವನ
ಸಿರನೀವಿಪ್ಪರು ಅಪ್ಪಾಂಯಸ್ನೆಹಾಪವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಾಜ
ದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಶೋದರೆ ನೆಡು ವಿಕಿಂತುಂಡು ಯಾರ್ಕೆಯಿಂಯಂ ಶೈ॥ ಬೇದ
ವೆಂದು ಹೇಳಿದರು॥

ಶ್ಲೋ॥ ಸೆಂಮುಕ್ತ ಅಶ್ರಿಗಾಳವಮ್ಮನ ಟಸ್ಯ। ಮುಷ್ಕಾಂ ನದಾನೇನಕ
ಸದ್ಯನಿತಸ್ಯ। ಅಂಧಸ್ಯ ದಿಷ್ಟಂ ಬಧಿರಸ್ಯ ಗೀತಂ। ಮಯಾಪಿನಸ್ಯ
ಶಿಂಧ ಮುಕ್ತ ಕಥಾ ಪ್ರಸಂಗಃ

ದಿವ್ಯರತ್ನಾಕಾರವನು ಮರೆದಿದನೆ ಸ್ಮೃತಿ ಬದರೆಂತೆಂದು ಪ್ರಂತು।
ಜನವಿಲ್ಲ। ಕ್ಷುದ್ರಸಾಂಪದವ್ಯಗದ ಪ್ರತಿಗೆಂತೆಂದು ಪ್ರಂತು। ಜನವಿಲ್ಲ
ದ್ರಿಷ್ಟಿಯಲ್ಲದವರೆದಿ ಸವನಿಷ್ಟರೆಂತೆಂದು ಪ್ರಂತು। ಜನವಿಲ್ಲ।
ನೃಪದನನ್ನು ಮುಂದಿಗೆ ತಪಾದಿದರೆಂತೆಂದು ಪ್ರಂತು। ಜನವಿಲ್ಲ।
ವಾಮಾಶ್ರಿಗೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಸಂಗವಹ್ಯ॥ ದರೆಂತೆಂದು ಪುರು
ಷಾರ್ಥವಿಲ್ಲ। ಯಂತೆಂಬ ನಿಃಶಂಯುಂ ಪ್ರಾಗಿ। ಯಾಮಾಶ್ರಿರಾದ
ಪುಸ್ತಕ ಶ್ರವಣ ಯಾಪುಸ್ತಕ ಬಿಕೆಕ್ಕೆ॥ ದಬುದ್ಧಿಂತುಂತ್ತೆ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ
ಶ್ಲೋ॥ ಸಂತೋಷ ಶಿವರ ಪ್ರಜ್ಞಾ ತ್ರಿಂತು ಮಾರ್ಗ ಸ್ವತವರ್ಗಶಿ।
ಪ್ರಂತು ಗಾಷಿವ ನುಷ್ಯ ಗಾರಾಂ। ಬುದ್ಧಿಃ ಸರ್ವಸ್ಯ ನಾಶರ್ಥ॥ ಟೀ॥
ದುರ್ಜನರಾಗಿದ್ದಂಧವರಿಗೆ ಸಜ್ಜನರು ಬುದ್ಧಿಯುತ್ತೆ॥ ದರೆ
ಯು। ಸಂಪುಷ್ಟವ ಜ್ಞಾನಾನುಸಾರವಾದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೆ ಶ್ರ
ನಾಂಬರಲ್ಲದೆನ್ನ ಬುದ್ಧಿಂತುಂತ್ತೆ। ಧರು ಶ್ರೀದುಸ್ತಾರ ಗಾದಿಂದ ದಲ್ಲಿ
ಪುಸ್ತಕ ಸುವಿವಾದವಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು। ನಂಬಿ ಬ್ಬರನ್ನು ಯುವನು
ಲರಸ್ನಂಕ ಬಿಕೆಕ್ಕೆ॥ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಬೇವೆಂದುಕ್ಕೆ॥ ದವ್ಯಾ॥
ಶ್ಲೋ॥ ನಾಸ್ತಿ ಪ್ರಾಶಿವ ದೇನ ೩೦ ಜಯ ರುದ್ರಃ ಮಾರ್ಗಶಿಂದುನಾ.

ಕವನಿಗಸ್ಯ: ಕೀರ್ತಿಪ್ರಪಂಚಾ ಜವೇನಶಂಕರಾ। ವಿಶ್ವಪ್ರಪಂಚಂ ಗಿಲಿ।
ವಾಗ್ಮೀ ವ್ಯಾಕರಣಾತ್ ನಹಂಸ ವಿಂಧುನ್ಯಃ ನದ್ಯಾಂ ಸಪ್ತಾಂ ಪಿತ್ರೈಃ
ಸತ್ಪುತ್ರೈಃ ಗೃಹಂ ಲಕ್ಷ್ಮಯೂನನ್ನು ಮತಿ ಲೋಕ ತ್ರಯಂ ಪ್ರಾಸುನಾ॥೮॥
ಲೋಕಕ್ಕೆ ಗೆಳೆ ಪದವೇ ಅಲಂಕಾರ। ಉದಕಕ್ಕೆ ಕಮಲವೇ ಅಲಂಕಾರ।
ರಾತ್ರಿಗೆ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನೇ ಅಲಂಕಾರ। ನಡೆಯುವಿಗೆ ಸುಶೀಲವೇ ಅಲಂಕಾರ।
ಕುದುರೆಗೆ ವೇಗವೇ ಅಲಂಕಾರ। ಗೃಹಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯೋತ್ಸವವೇ ಅಲಂಕಾರ।
ಮಾತಿಗೆ ವ್ಯಾಕರಣ ಶಬ್ದಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಅಲಂಕಾರ। ನದಿಗಳಿಗೆ ಹಂಸ
ಪಕ್ಷಿಗಳೇ ಅಲಂಕಾರ। ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳೇ ಅಲಂಕಾರ।
ಕುಲಂತುಕ್ಕೆ ಪಾದವನ್ನುಳ್ಳವರುಗಳಿಗೆ ಸತ್ಪುತ್ರರೇ ಅಲಂಕಾರ।
ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಗೆಳೆಯರನ್ನುಗಳೇ ಅಲಂಕಾರ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನೇ
ಅಲಂಕಾರ। ಯಿಂತು ಬಿನ್ನೈಸಿಯುಂಟಾಗಿ ನಾಲ್ವರುಗಳು ತನ್ನ ಮಗ
ನೆನ್ನೆಯೋ ಗಿ ಬಂದು ನ್ಯಾಯವಂ ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡೆವೆಂದು। ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅವು
ನೆತ್ತಿಯ ಕರೆಯುಂಬಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಜಂತುಸ್ತ್ರೀ ಗೌತನೆಂಬ ರಾಜ
ನಬಗ್ಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಪ್ರಾಂತವಂ ಹೇಳಿ। ನಂಮ
ನ್ಯಾಯವನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಿಯೆನಲಾಗಿ। ಆರಾಜನು ಕೊಡಿಸಿ

ನಷ್ಟಪಷ್ಟಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯವ್ಯಂ ಚಿತ್ತೇ ನಿಂಮ ನೀವೇನ್ನ ಭೀತರಾಗಿರಲಿ

ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆಳಿದರು। ಯಿಂತೆ ರಾಯನಂನನು ನಾಡಾಡಿಯುಷ್ಟ

ಯೆಂದು ಬಗೆಯದೆ ನಿರಾಶರಿಸಿದೆ। ಅಂನಪ್ರತ್ಯೇವನರಿಸು ವಿಚಾರಿಸಲು

ಂತೆ ನಯಿ। ರಾಯನು ಮಹಾವಿಸ್ಮಯನಾಗಿ। ನಿಂಮ ಪ್ರಿಯಳೆಂತೆ

ಮ ಬೆಸನೆಸಗೆಯ। ಅಂನವು ಂತ್ಪುರ ತ್ರವಂಚಿಸದು ಕಂತಗಳ ಪ್ರಗ

ಗಳ ಪುರುಷರ ಮೇಲೆ ಚೆಂಡಿಸನಯ। ಆವರು ಬದುಕುವರು ಯೆಂದು

ಕೇಳಲಾಗಿ। ಆ ಕೋರವಂತ ನಿಂತೆಂದುದು। ಯೆ ಆ ರಾಯ ಅಂನಪ್ರತ್ಯೇವ

ಕೇಳಿ ನಿನಗೆ ವ್ಯಾಳಕ ಗಾದವರ ಮೇ। ಛೀ ಶಂಮ ರತ್ನವಂಚಿ ೦ ವಿಲಪದರೆ

ಆವರು ಘೋರ ಪಾಶರನಯಿ। ಆ ರಾಯನು ಕೇಳಿ ಮಹಾಸಂತೋ

ಷದಿಂದ ಯಿಂತು ರಮ್ಯ ಪಷ್ಟಗಳನು ಮಗೆಬೇಕೆಂದು। ಆ ಪಷ್ಟಗಳ

ಕೋಳ್ಳ ವಂಕ್ಯಾಪಿದನು। ಆ ದುರ್ಗ ನಾಲಿ ಪ್ರಗಾಯಕ್ಕೆ ಗಾವವ

ಡಿಗಾಂಡು ಆರಸುಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗಬಾರದೆಂದು ಕರಚರ ನೆ

ವಯಾದವನ ನಿಂತೆಂದುದು॥

ಶ್ಲೋ॥ ೧೩ ಹ್ರೀನಾಶ್ರಯಂ ನಕರ ಸ್ವಂತರ ಸ್ವಂ ಮಹದಾಶ್ರಯಂ।

ಶ್ರೀ ಜಿ: ಬಂಧ ಪ್ರಸಾದೇನ ಗಜೇಂದ್ರ ನಗ ಮೂರ್ತಿ ((ರಾಗ))

ಕರಾ ಭವೆಂಬ ವನಾಂತರದ ಕ್ಷೀವಂದು ದಿವಸ ಪೊಂದು ಪೊಂದಾಗಿ ವೆಂಕಟ

ವೆಂ ವೃಶಿಧ ನ್ಯೂ ಅಸ್ಮಯ ವಾಗ ಅಮೃತ ಕಗಳು ಶಂಮ ಶಂಮಲ

ವಜ್ರಿಗೆ ಪೋಗಲು ವಂದು ಮುದಿ ಮೆಂ ಡೆಯ ನಡೆಂತು ದಾರದ ತೊ

ವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಲು ಮಹಾಮತ್ತ ಪೊಂಡ್ಯ ಬಲ ವನದ ವಂದು ಗುಹೆ

ಯ ರಪ್ಪರಲು ಅಲ್ಲಿದ್ದು ದೊಂದು ಪುಡಿಯ ನಂದು ಮಹಾ ಗ್ರಾಹಿ

ಪೊಂದನೆ ಪೋದಾಗ ತೆಗ್ಗು ತಿಯ ಗಾಂದಲ್ಲಿ ದಬಿದ್ದ ಅಂದು ಶಂ

ನೋಗಲಾ ಬಿನಯ ಮಾಡಿ ಯಾ ವೆಂ ತಂತು ದಲ್ಲಿ ಧ್ವಯ ನಂ

ಮಾಡಿ ಗಾಬಿ ಬೇಡೆಂದು ವಿಶ್ವ ಪಲಾ ತಿಯನ್ನು ಮಾಮನ್ನ ನಿ:ಶಂಕ

ಯಂದ ಪೋಗ ಆ ಪುತಿಯ ಮಹಾ ನಂಗೆ ಕ್ಷ್ಮ ಅಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ಗಂಗೆ

ನಂ ನನಂದ ರತ್ನಂಜಿ ವನ್ಯ ಯದು ತಿಂದಾ ಬಲ ಮುಗವ್ಯೂ

ನನಗಿ ದಿರಾಗಿ ಬರು ಶಿವಂ ತಲಂದು ಗ್ರಾಹಿ ಕೊಂದು ನಿನಾರಂದು

ಬಲು ತೊಡ್ಡು ಶಯಂ ಶಂದರ ದು ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಅಥ ಮೇನ ಶರಂ ವ್ಯಾಘ್ರಂ ವಂಚ ವಿಂಶ ಶಿಖಂ ಜರಾ:

ರತ್ನ ಸಂಪುಟವ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೊಡುವೆನು ಎಂದಿತು॥

ನಾನು ನೂರು ವರುಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಪಡೆದೆನು। ಯಿಷ್ಟು ದಿವಸ ಪರಿಯಂತರ

ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಪಡೆದೆನು। ಹಿಂದು ಸಂತಸದಿಂ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಪಡೆದವನು ಬಾ॥ ನ ಬೇಕು

ಯೆನಲು। ಆ ವರದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಸಂಗ ಬಿಟ್ಟು। ಆ ಕಂದ ಕುಷ್ಟಂ ಬಿಟ್ಟ

ಶ್ರೇ। ದಿಕ್ಕು ಗುಣ ಶರಣು। ದೂರದಿಂದೊಂದು ಜಂಬುಕ ರಾಜನು ಕಂಡು

ರಮೆ ತಿಳಿಯು ವರಾಜನು ನಿನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಯಿಂದ ಪ್ಪೋದಲೆ ದೇವೆಂದು

ಶೇ॥ ಅಲು। ಆ ವೃತ್ತಾಂತವ ಕೇಳಿ॥ ನಾನು ಹೊಂದಕ್ಕಂ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಗಳ

ಯಿದು ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಯಂತರ ವಾದ ಕಾರ್ಯ ಗರ್ತ್ತು ಪ್ರವರ॥ ಂದ ಮನುಷ್ಯ

ಪ್ರಯಂತರ ವಾಗಿ ಷುದು। ಯೆನಲು। ಆ ಜಂಬುಕ ಕೇಳಿ॥ ಕರ್ಗ ಪ್ಸಿಸಿ

ವರ್ಷ। ಅದು ತಿಳಿದು ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯು ದಕ್ಕ ನಿನ್ನೊಂಜು ಪಕ್ಕ ತಂದು ಕೃ

ಯನ್ನ ಪಂಗಾಬಿಟ್ಟ। ಅದನು ಕಂಡು ಹಾರಿದು। ಆ ಗುಷ್ಟ ಂಯಿನ ಮಾ

ಪ್ಪ ಕಂಬರಲು। ಆ ಕೊಟ್ಟ ಕರನು। ನನಿಂದು ವರುಷದಿಂದು ಕಾಣದಿಗಾ

ದು ಬಾಷ ದಂತ ರಾಯು ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಯಂನದಿಂದ ಆ ಜಂಬುಕ ದೊ

ಜಾವ। ಯೆಲ್ಲ ಜಂಬುಕ ನಿನಗೆ ನಾನು ವರುಷವಿಯ ಕರವ ಕೇಳಿ॥ ಕ ಬಿಟ್ಟೆ

ಮಾ ಮಿದರೆ ವಂದುಷು ಅಿಂತು ಕಂಡೆಯಾಂಟೆಂದು ಮಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರ

ವಂವಾದುಲು। ಮತ್ತಾಷು ಅಿಂದು ಜೆದವಿಘ್ನೋ ದಿಷ್ಟೋಯುತಲು॥

ಯುಕ್ತ ತಿ ಷ್ಟೋ ಕಂಕಂನೊ ಗಾಡಾ ಭಿ ಪ್ರ ಗಾಂಡ್ಯು। ಜಂಬುಕನುನಂದ

ವವರ್ಣವರ್ಣವ ಬಲ್ಲಂಥವನು। ಶ್ರೀದುಗಾರ್ಗ ಯುಕ್ತ ಪದಲ್ಲಿ ಯಲ್ಲಿ ಯು

ಜ್ಞಾನ ವರ್ಷಾ ಪ್ರವಾದ ಬಹುದೆಂದು। ನಿಶ್ಚಯ ಬಯುಂಕೆಂದುದು॥

ಶ್ಲೋಕ ಸೂರ್ಯ ಕಾರಂಕ ವಿಂಪ್ರಶ್ನಂ ಮಂತ್ರಾಂ ವಂತ್ರವಾದಿನಂ।

ಸ್ವಾಮಿನಂಧ ನಿನಂ ಮಾರ್ಗಂ ವರ್ಣಜ್ಞಂ ನತ್ವಾಗಾ ಪ್ರವಯೇತ್॥ ಟೀ॥

ಶ್ರೀ ಹಿಸೆಂತು ಮಾಡುವವನಲ್ಲಿ। ಪೃಚ್ಛನಲ್ಲಿ। ಮರ್ಷಾ ವಿಧಾನನಲ್ಲಿ।

ಮಂತ್ರವಾದಿಂತಲ್ಲಿ। ಶ್ರೀ ಸುವರ್ಧಿಯನಲ್ಲಿ। ಧನಿಕನಲ್ಲಿ। ಮಾರ್ಗ

ನಲ್ಲಿ ಕಂನವರ್ಣಭೇದನವ ಬಲ್ಲಂಥವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನವ ಮಾಡಬಾರದು।

ಶ್ರೀದುಗಾರ್ಗ ಜಂಬುಕನು ದಂನವರ್ಣಭೇದನವ ಬಲ್ಲನು। ಶ್ರೀದ

ಕಿಂದ ಯುಕ್ತ ಪದಲ್ಲಿ ಯಿರಬಾರದು ಎಂದು ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗಿ ವಂದು

ಬೆಟ್ಟದ ಕಲ್ಲು ಬಿಲ್ಲ ಯಿರಲಾಗಿ। ವಂದುಕ ಜಂಬುಕಾ ಮುರಿ ಪೋರ

ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಪ್ರವೇಶ ಬರಲು। ಯಾಕೆ ಕನಂದು

ನೀನಾರೆಂದು ಬೆಸಗೊಳ್ಳಲು । ಶ್ರೀಪಾದರು ಪೇಳ್ದರು ತಪಸ್ವಿಗೆ ।
ಲಿಂಗವೇ ಶಿವ ಶಂಕರ್ವಾಪ್ತಿಃ । ತುಂಬ ಶ್ರೋತ್ರವನ್ನೇ ಕೇಳಲಾಗಿ ।
ಶ್ರೀಗುರುರಾಜನು ವಶಾಸನಂ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಬಿಟ್ಟು । ಮಹಾಬಲ
ಪಂಕನಾದ ಮುಗ್ಗದ ಕಯ್ಯಲ್ಲಿ ನಂನ ವೃತಿಯಾದ ಪಿಂಡವನು
ಕಾಣಿಸುವೆನೆಂದು । ಯಾಗೊಕನಂಕಂನ ಬೆಂನವೇ । ತೇ । ಕಿಟ್ಟಿ
ಕಾಂಡು ಮಹಾವನಾಂತರದಲ್ಲಿ ಕಿರುಗುಣಿ । ದುನ್ದಿಳು
ಲಿಡುಕಾರ ಗ್ರಾಮ ಪದಾತ್ರಯವನ್ನೇ । ಮಾಡು ಬೇ । ಕು ಯೆನಲು
ಕರಟನಿಂತೆಂದುದು ॥ ನಾವು ನಂಮ ನಿಕಟದಲ್ಲಿರ ಬೇಕಲ್ಲದೆ
ಲಿ ಕೃಷ್ಣೆಯಿಂದ ಪಿಂಡದ ಕಯ್ಯಲ್ಲಿ । ಶ್ರೀಸಂಜೀವಕನ ಕಾ
ಣಿಸಲು । ಮುಂದೆ ಕಾಂತರ್ಗೆ ಬಲ್ಲಿದು ಲಿದೆಂತೆನೆ ॥
ಶ್ಲೋ॥ ಯಸ್ಯಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶಕಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಪಂಚ ಶಕಾನ್ಯಪಿ ।
ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾನಕಕನ್ಯಂ ಚಕ್ರಕಂ ಕಿ । ಕಿಮಸ್ತಕಂ ॥ ಟೀಕೆ ॥
ಪ್ರಧಮರ ವೆಂಬವ ಚಿತ್ತಗಾದಲ್ಲಿನ ಶಮನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
ನ ಪಾಪಮಾರ್ಗನಾಗಿ ಮುಂದುಗಾಣದೆ ಪಟ್ಟಾಸ್ತಿಯಂತೆ ಬ ನಾಗಿ।

ಪತ್ರಿಕಾದಸ್ತ್ರೀಯಸ್ತ್ರೀಲ್ಲೀಲುಂ ಒತೆಂದು ಪ್ರತಿಲಾಗಿನ ವಂಶರುಗುತ್ತಬರಲು
ಸ್ವಾಮಿ ಪೂರಸ್ಕಾರವೆಂಬವನದ ಪ್ರಿಯ ವನಿತೆಯಲಂಕಾರ ಗಾಲುಗಳಿಂದ
ನಿತೆಯಲು ಮಹಾಸಂತಾಪದಿಂದ ಮರುಷನಯು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದು ಶಂನಗಳ್ಳ
ಕೈಶರದ್ಯೋದು ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದುಲಾವನರು ಮಹಾಸುರಕನ್ನು
ದಿಂದಿರಲು ಯುಬ್ರಹ್ಮಾನುಕಂನ ಮನದ ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಿಂದಸ್ವಾಶ್ವಲಾರದೆ
ಶ್ರಾವನಾಂತರದಲ್ಲುಮುಂದೆಹೋಗಲಾಗಿ ನಾರು ಮಂದಿ ದಿವ್ಯಸ್ತ್ರೀಯರಂ
ಕಾಣಲಿವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಯೌವನಂಯು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ಮಾದಿಂದ
ಕರದ್ಯೋದು ಸ್ತುರಕಸು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಿನೋದದಿಂದಿರಲು ಯುಬ್ರಹ್ಮಾ
ನುಕಂನ ಮನದ ಲಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಯುಮಹಾಪ್ರತಾಪವಂಬಿಟ್ಟಲೋ
ವನಾಂತರದಲ್ಲು ಮುಂದೆಹೋಗಲಾಗಿ ಲ್ಯನೂರು ಮಂದಿ ದಿವ್ಯಸ್ತ್ರೀಯ
ರಂತಂದು ಲಿವರೊಡನೆ ಸುರಕ್ಷಸು ಪ್ರದಿಂದ ದಿವ್ಯಸ್ತ್ರೀಯರ ಪ್ರತಾಪವ
ನನುಪ್ರತವಿನೋದದ್ದು ಲಿದು ಸಾಲದೆ ಮಹಾಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ
ಹೋಗಲಾಗಿ ಲೋವನಾಂತರದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಮ್ಯವಾದುದೊಂದು
ವಕ್ಷಸ್ಥಾನಂದು ಮಹಾಸಂತೋಷದಿಂದ ಲತ್ತಿಲಮಾವನವಾದ

ಕಾಲ್ಪಾನ ಕಾಲ್ಪಿ ಜನ್ಮಸ್ತ್ರೀಯರು ಯಿರು ಶಿಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವ ನಸೋ

ಕುಲಪುತ್ರೆಯಿಂದ॥

ಶ್ಲೋ॥ ೧೧ ಪುರತಃ ಪವನಸ್ಯಾರಣ್ಯೇ ವೇಶ್ಯಾಸ್ತ್ರೀ ಯಮುನಾ ಮಂದಿರಂ।

ಸಂಗ್ರಾಮೇ ದೂರಶಾಲಾ ಬಂಧುರವರ್ಷ ಪರಸ್ಪರಂ॥ ೭೨॥

ದೂರದ ಬೆಟ್ಟನುಂಗಾಗಿರುಹುದು। ವೇಶ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯು ಮುತ್ತಿನವಲ್ಲಿ

ಂತೆ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿರುಹುದು। ಸಂಗ್ರಾಮವಾರ್ತೆಯನು

ದೂರದಿಂದ ಕೇಳಿದರೆ ಚೆನ್ನ। ಬಂಧುತ್ವ ಪೂರ್ವಿಕರ ಪರಸ್ಪರ

ದಿಂದಲೇ ರವ್ಯವಾಗಿರುಹುದು। ಲೆ ದುರಾರ ದಿಂದ ಲೆ ಕ್ಷ್ಯಪಿತೃ

ಯು ಮಾಡಿದರೆ ಬಿಷ್ಟಾನುಲೆ ಪಟ್ಟಾವಂ ಮಹಾಮಹೋ

ಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಹೋಗಲು ಲೆಕ್ಕಿಸಲಾಗುವ ಜನ್ಮ ಬಂದು ಯಿ

ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕಲ್ಪಿಂತುನ ತ್ತರ ಚಿನ್ನಾಂದು ಮಹೋಯ ಕ್ಷಾ। ಲೆ ದುರಾರಾ

ದಿಂದ ಲೆ ಕ್ಷ್ಯಪಿತೃಯು ಮಾಡಿದರೆ ಯಿ ಪ್ರಕಾರ ದಿಂದ ನೆಡುವರು

ಂತೆಂದು ಕರ ಚನನೆನಲು ದವನನ ನಿಂತೆಂದು ದು॥

ಲಾಗಿನ ದಪ್ಪ ಗೋರಿಗೆ ಸುಮ್ರ ದು: ತ್ರಿಯಂ ಜ್ಞಾದರೆಂದು

ಬ್ರಂಹ [illegible] ವರು ಬರೆದ ಬರಹವಂ ವಿಚಾರಿಸ ಬಾರದು [illegible]॥

ಶ್ಲೋ॥ ಅಜ್ಞಾನ [illegible] ವಂ ಚಪಲ [illegible] ದೇಶಾಂತರೇ ವಿಧಿ
ವಶಾತ್ [illegible]
[illegible] ॥ ಟೀ॥ [illegible]॥
[illegible] ರವೆಂಬ [illegible] ನೆಂಬ ರಾಯನು।
[illegible] ನೆಂಬ ಪ್ರಧಾನನು [illegible] ದಿಂದ ರಾಜ್ಯ
ವನಾಳುತ್ತಿರಲು [illegible] ನೆಂಬ ವ್ಯವ
ಹಾರಿಯು। [illegible] ಮಹಾವ
[illegible]॥

ಶ್ಲೋ॥ [illegible]
[illegible]॥ ಟೀ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ಅನಾಶವ್ಯ(ಸ್ವ)ಂಥಾಸ್ತ್ರ್ಯಂತಯ ಹೊರತುವದು ಪುರುಷನವ್ಯ ನಾರ್ಥ್ಯ

ದಂತಿದಷ್ಟಿಯ॥

ಶ್ಲೋ॥ ನಾಯಿಸ್ವವಂತ್ರಸ್ಯ ನಾತೆ ಷ್ವಾದಾಪಿ ರೂಪ್ಯಷ್ಟ ಲಕ್ಷ್ಮಿ

ಷ್ವವ ಯಾಧಶಿತ್ರಿಸ್ಯೆಷ್ಟೆ ಷ್ವಾ ವಾಕಾಶ್ರಂತು ನಿಷ್ಟ ವೇಶ್ಯಾ

ಷ್ವಷ್ಟ ವಸ್ವಯಿಸ್ತಾಸ್ಯ ಧಷ್ವ ಷ್ವಕ್ಷಿ॥ ೮॥

ಪುರುಷನನ್ನೆ ವೆಂತು ತಿಳಿದಾಪಂತಾಗಿರ ಬೇಕು। ಆಯುತ್ತಯ

ತ್ತಿಂತು ಷ್ವ್ಯವನ್ನು ವಹ್ನಿಷ್ಟಧಾನನಸು ನಾ ವಿರ ಬೇಕು। ಶುಷು ವಿಲಾ

ಸದಲ್ಲಿ ವಪಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯಂತು ಶಿರ ಬೇಕು। ಷ್ವವೆಂತು ತಿಳಿತ್ರತು ವಿಲ

ಂತೋ ಮಾಡಿಯು ಲ್ಲಿರ ಬೇಕು। ಪ್ರತೋ ಜನವವಾಡಿಸುವಲ್ಲಿ

ತ್ರಕಾಯೋ ಮಾಡಿಯುಲ್ಲಿರ ಬೇಕು। ಶಂತನ ನಾಲದಲ್ಲಿ ವೇಶ್ಯಾ

ತ್ರಿಂಶನು ನಾವಿರಬೇಕು। ಯಾಲರಾಶುಕು ನಾವ್ಯ ಸ್ವತ್ರಿ ಯಂದ

ಲು ಪ್ರತಂತುನು ಲಕ್ಷ್ಯ ಪ್ರತು ಷ್ವ ನಾವಾಗಿ ಪುದು। ಪದೇಶನೆ॥

ಶ್ಲೋ॥ ಶವ್ಯನಾಶಿಂತು ವಿಸುಲ ವಧು ಶ್ಯಾಸ ಪ್ರತ್ಯ ಕ್ಷ್ಯ ಯು ವಿಕ್ತಂ

ಪ್ರವೃತ್ತೌ । [illegible] ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಃ [illegible] ।

[illegible] ॥ ೬೫ ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

ಶ್ಲೋ॥ [illegible] ।

[illegible]

[illegible] ವಚನೇ । [illegible]

ಸದ್ವಿದ್ಯಾಂತದಿಶಿಂಧನ್ಯರಲ್ಲಿಯುದಿಂತುಚ್ಛಿಸ್ತಿನಂ ಪ್ರೀತಿ ಕಲ್ಪನಾ॥೬

ಉತ್ತಮರಲ್ಲಂಗ ವಿರಳರಿಂ ಪ್ರಭುಕವೇನು ದೊಡ್ಡಿತಲ್ಲ । ದುರ್ಜನ

ನಿಂದಕಾರ್ಯ ವಿಷವೇನು ದೊಡ್ಡಿತಲ್ಲ । ಅಲ್ಪ ಜೀವರಗಲ್ಲಿ ಯೆಂತೆಂದಡೆ

ನಾ ವಿದ್ಯರ ಪ್ರಂತೋಷನ ವಿಲ್ಲ । ಬಾ ಪಿತಳೆ ವನಂ ಬೇರೆ ನು ಹಾ

ವ ಮಾಡ ಬೇಡ ಸತ್ಯವನು ಬಿಡಲ್ ಕನೇರ ಪಲ್ಲ । ಪರ ಸತಿಯರ

ಸ್ವಪ್ನಕ ಗಲ್ಲಿ ಕುಬೆ ಯಮಾಡ ವರ ಪ್ರಕಸ್ತನಾನು ವಿದ್ಯಾ ಪತ್ರವನು

ಬೇರೆ ದ್ರವ್ಯವ ಷ್ಟ ಬೇಡ । ದಾಂತರಾದ್ಯರು ಗ್ರಾಹಕ ಬೇರೆ ತಿಟ್ಟ

ರಯು ಬೇಡ । ಲಿಪಿ ಶಿಷ್ಯಗ ಶಾತಕ ಬೇರೆ ಮೂರ್ಖ ಬೇಡ ॥

ಶ್ರೀ

ಶ್ಲೋ॥ ರವ್ಯು ಚಂದ್ರ ವಾಯು ತ್ರಿ ಪಕ್ಷಿ ನಾವ ಶಿರ ರವ್ಯು ದಿನಾಂತ

ಪ್ತೆ । ರವ್ಯು ಸಾಧು ಪವಾಗವ್ಯ: ಶ್ರೀವ ನಾಕಾ ನಾವ್ಯ ಪ್ರ

ಶವ್ಯುನ ಕಾ । ಬಿ ವಂಶಿನ್ಯಾ: ಪ್ರ ನಾಂಡೆನ ಲಾಭಂ ಬಾಶಿರವ್ಯ:

ಸುತ್ರಿ ನಾಂ । ಪಂಪಾಶಿ ನಾಂ ಪರಮ ಸುಪ್ರಾದಂ ಪರ್ಶ್ಯ ಲಾಗೆ

ಟೀಕೆ ॥ ಟಿ॥

ಸಂಸಾರವೆಂಬುದೊಂದು ಮಹಾದು:ಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾ

ಗಿ ಬಳಲುತ್ತಂ ಇರ್ದಂಥಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ [illegible]

ಷ್ಕಾರ್ನಾದ ಚಂದ್ರೋದಯ [illegible] ದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರ [illegible]

ದನ್ನ [illegible] ಮಹಾಪಾಪಿ [illegible]

ನಂತ ಮಹಾಪಾಪಿ [illegible] ಮಹಾ

[illegible] ಮಹಾಪಾಪಿ

ನಾಯ್ತು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಮಹಾಪಾಪಿ॥

ಶ್ಲೋ॥ ನ ವಿಷ್ಣು [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ ಟಿ॥

ಮಹಾ [illegible] ನ ವಿಷ್ಣು [illegible]

ಮಹಾ [illegible]

[illegible]

73 fol.

ನಿಜವಾಗಿಹೆಣ್ಣಾ। ನೆಕಲ ಜನರುಗಳ ಕಣ್ಣುಗಾಂಡಾ ದಿಸಿಗಾಂ

ಬ್ಬಾಗ। ಯುಷ್ಪಕುಗಾವೃಕ್ಷಂಧಾಕನು ಜನ್ಮಾಂತರ ಕದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ

ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಂ ಸುಮ ದಿನ್ನಗನ್ನವನು ಲಿನ ಪ್ರತವಿಸಿ ಪ್ರತೂ ವಿಂಗೆಬಂ

ದವನೆಂದು ಕಳಿಂದು ಬೇಗ। ಯಿಂಕೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀ ಕಿಂದಯಿಂದಾಗಿ

ಶ್ರೀರಕ್ಷಕ ಪ್ರತನ್ನೆಂಬ ವ್ಯವಹಾರಿಂದಯು ಮಹಾಪ್ರಾತ್ಸೈ

ದಿಂದ ಸಂರಪಂನಕೆಯಿಂ ದಿರಯು। ಶ್ರೀಜಗದೀಶ್ವರ ನಕ್ಕನ್ನೈ

ಯಿಂದೊಂದು ಕಂಡು ಮಗನಂ ಪಡೆದು ನಕಿಂದಯು ಪರ

ಮಸಂತಾನ್ವದಿಂದ ಜಾತಕರ್ಮನಾಮಕರಣಂಗಳಂ ಮಾಡಿ

ಕೆ। ಮಗ ಪ್ರತನ್ನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಲಿಕಿತ್ತ್ರೀ ಮದಿಂದ ಕಳುವಂ

ಸುಖಮುಕ್ಕಿರಯು। ವಂದು ದಿನ ಶ್ರೀಪುಟ್ಟಿಗಾದ ಜಯಸೇನ

ನೆಂಬರಾಯಂ ಬೇಟೆಯಂ ಹೋಗಿ ದುರ್ಗ್ನವುಸ್ತ ವೃಕ್ಷಗ

ನಿಕರವಂ ಕಂಡು ಲಿಕ್ಸ್ಯಕಸಂತಾನ್ವದಿಂದ ನಕಯನ್ನೃವ್ಯ

ವಿರಸಿ ನಾನಾವಾದ್ಯಂಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೋಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿರಲು।

ಸ್ತು। ನಮಃ ಶ್ರೀರಾಂಡುರಾರೂಗ್ಯ

ಸ್ತು॥ ನಿವಿಘ್ನ।ಸವರಸನಮಾಪ್ತಿರಸ್ತು॥

ರೆಂದು ವದಕ್ಕೆ ಶುಭವುಸ್ತು॥

ವೆಂಬವ ಕ್ಷೇತ್ರ ದಕ್ಷಿಣ ದರ್ಶನ ನಂಬಿ

ಪಾದ ವಾಸ್ತವ್ಯ ಶ್ರೀ ಪುನಾಗಿಲ ದಾರಕ್ಕೆ

ನ್ನಾ ಲುತ್ತರಬುಲ್ಲೆಕ್ಕನ ಸುನ್ಗಕ್ಕೆ

ಶ್ರೀ ದಾಸು ಶ್ರೀ ಭಾಷುರಂಗ ವುಃ

ರಃ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಿ ವಸ್ತ್ರಾ ದ ನಿ ಚಾಶಾ

ಸ ೦.೮

ನಿಸು ನಾಸಾ ಸ್ತಿಯಾಗೆ॥ ಶ್ರೀ॥

ವೆನ್ನ ಗುನಾಂಗ ಭಿರ ಬೇಕು ರುಪವತಿ

ಮತ್ತಿನ ಸ್ವಪ್ನ ವಿರಬೇಕು ಶಾಸ್ತ್ರ

ಘ್ರಾಂಟು ವದವರೆ ಧ್ಯಾಯ ವಿರಬೇಕು

ನಾಷ್ಟ ವಿರಬೇಕು ಯಾರ್ದು ದಯು ನಾಂಗ